

សំណ្ងារ និង ចម្លើយ

 សូមទ្វាយឱ្យដែលមួយជ្រកដើម្បីអធិស្ឋាន។

ព្រះជាតិស្របតាមព្រះគុណក្រោងនៅរដ្ឋបាល៖ ជាចំបុងសម្រាប់
ព្រះយេស៊ីស្តីក្រិសុ ជាប្រព័ន្ធអង់គ្លេសក្នុងបរបស់យើង។ យឱ្យដែលសូមអរក្រោងគុណក្រោង
ដោយសារក្រោងតីផ្ទុបាស្ថាកាលពីម្ខិលិលិញ្ញ ថ្ងៃនេះ និងជាផ្លូវក្រោងរហូត។ យឱ្យដំឡើ
សូមអរគុណក្រោងសម្រាប់មនុស្សដែលធ្វើក្រោង។ យឱ្យវិភាគយណាស់ដែលយឱ្យ
មានព្រះ មិនមែនគ្រាន់តែជាប្រព័ន្ធឌុំងការស្រីស្រីមួយបុណ្ណោះទេ ក្រោមពេល
ស្រីស្រីម៉ែន និងវិញ្ញាបណ្តុក្នុងការស្រីម៉ែន ត្រានអ្នីដែលជាការស្រីស្រីម៉ែនអំពីការ
តែ—ជាប្រព័ន្ធដឹកនាំ និងរស់ ដែលរស់នៅជាមួយយឱ្យ និងនៅក្នុងយឱ្យ ហើយ
ធ្វើការគារមួយ: យឱ្យ។ មិនមែនធ្វើប្រសំណាកកប្រព័ន្ធទេ បើនេះយឱ្យមានព្រះពេល
មានជីវិត... ព្រះវិញ្ញាបណ្តុសុខ មិនមែននិយាយគារមួយ: ប្រសំណាកកទេ បើនេះ
និយាយគារមួយ: ការប្រាស់បោះ—ព្រះជាមាស់បានសម្រួលដាសាត់រោម។
តើយឱ្យដែលអរក្រោងក្រោងពារ៉ាន់ការណ៍: បង្កាលក្នុងដីដែលធ្វើគារ
យឱ្យ បុ យឱ្យដែលគារមួយជាបាន និងសម្រាប់ការប្រើការសម្រួលដែលអស់
នៃព្រះវិញ្ញាបណ្តុក្នុងពេល ធ្វើកិច្ចការដែល ដែលវាកំពង់តែធ្វើនៅពេលដែលវាកំពង់
ដែលជី។ ជាការលើងលោមដែលវាង្នូលឯករាជ្យយឱ្យ។

2 ព្រះអម្ចាស់អីយេ ពួកយឱ្យបានជូនដំឡាតេនៅរដ្ឋបាល៖ ដោយត្រានគោលបំណង
អ្នីធ្វើដែលក្រោមពីរបៀប និងរៀនពីរបៀប គារមួយ: ជាន់យុបស់ត្រង់ ដើម្បីភ្លាយជាប្រព័ន្ធដឹកនាំ និងប្រជាន់បទដែលសម្របជាងមុនសម្រាប់ម៉ែននេះ:
ដែលយឱ្យកំណុងខិតជិតមកដល់។ តើព្រះអង្គមិនជូយយឱ្យដំឡើទេបុ ព្រះអង្គអីយេ
ពួកយឱ្យក្រោងក្រោង។ នៅក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ីវា អាក់នៅ (អ្នកអាចនិងអង្គយេ
ចុះបាន។)

3 ជាមួយយឱ្យនិងសំណ្ងារសាមិបប្រើសំបិបធ្វើដែលធ្វើឡើត ខ្ញុំ—មិនដឹងថាខ្ញុំនឹង
ទៅដែលពួកគេយើងម៉ែចទេ។ ខ្ញុំបានព្យាយាមនៅកស្សុលនេះដើម្បីដឹងថាខ្ញុំអាច
ធ្វើឱ្យរាជ្យការចុះបាន បើនេះខ្ញុំមិនអាចធ្វើបានទេ។ បើនេះខ្ញុំចង់និយាយថា
ខ្ញុំនឹងធ្វើបានលូបំផុតគារមួយដែលខ្ញុំអាចធ្វើបាន—ដើម្បីធ្វើយសំណ្ងារទាំងនេះ ពីព្រះ

ព្យកគេមានសំណុរណ្យ មកពីដឹងចិត្តរបស់ត្រីស្ថានពីគា ហើយខ្ញុំ—ខ្ញុំពិធាចង់ផើវីត្រប់បោងដែលខ្ញុំដឹងពីរបៀបធ្វើយោងព្យកគេតីដឹងចាប់ខ្ញុំដឹងពីរបៀបធ្វើមួយព្យកគោ ហើយខ្ញុំ—ខ្ញុំចង់អរគុណាព្យាមអម្ចាស់ដែលទ្រង់បានដូរយោន់ត្រីកនេះ ក្នុងការធ្វើយោដឹងខ្សោះទទួលបានការគាំទ្រសំណុរទាំងនេះ—និងចេញដឹង—ដែលទ្រង់បានផ្តល់ឱ្យរើដឹង។

4 តម្លៃវេនេះ ខ្ញុំទីបែទទូលបានព្យកគេទាំងអស់នៅទីនេះលាយបញ្ហាលក្តា ខ្ញុំគិតថាមួយយោហាសិបឡៀតា ហើយរើដឹងមានប្រហែលម៉ែន តាមខ្ញុំគិត នៅត្រីកនេះ។ ហើយ—ហើយដូចខ្ញុំដឹងនេះ មនពេលយោដឹងចាប់ដឹង ខ្ញុំត្រាន់តែចង់និយាយប្រសិនបើមានអ្នកណាម្នាក់ចង់យោដឹងព្យាមអត្ថបទនេះក្រោមឯករាជ្យដោនៅពេលសូររាយៗល អ្នកបុរីព្រះ ព្រោសបីដើរដែល ដឹកនាំក្រមជំនុំរបស់ទ្រង់នៅ បទរីក-និង-រូល កម្មវិធីសម្រាប់—ការខ្ចិតស.. ឱ្យខ្ញុំត្រាន់តែយោព្យាមមួយនាទី។

5 “សមាជិកយុវេយកកំពុងបុរាណប្រៀងពីមួយបទ—ទៅមួយបទ។ ការលុងភ្លោះប៉ុន្តែការឆ្លាងនៅសំម័យទំនើប តាម-លំ-នាំ រីក-និង-រូល។” ត្រូវគ្មាលនៅទីនេះដឹកនាំក្រុងជំង់ទាំងអស់នៅទីនោះហើយរួចរាល់ការឆ្លាងរបស់ព្រះត្រីស្តី ការឆ្លាងបានបញ្ចាំងនៅលើជ្រើនដ្ឋានក្នុងបទព្យាមិនធន៍—រីក-និង-រូល។ មែនហើយ... វិស្សិតនៅក្នុងម៉ានីលនា តម្លៃវេនេះ ពីមិនមែនជាអ្នីទេប្រើ?

6 ហើយបន្ទាប់មក នេះគឺជាបុរាណរបស់អ្នក... ខ្ញុំបានប្រាប់អ្នកនៅត្រីកនេះ នៃបច្ចុប្បន្នទាំងនោះ ការក្រឡូប់មកនៃបច្ចុប្បន្ន ហើយមានអត្ថបទ អ្នកត្រាន់តែអានវារៀបចំពីទស្សនាវិធីនិងរបស់ទាំងអស់ដែលខុសត្រាទាំងអស់។ “... ដូចដែលវា បានរកយើងបានដឹងទៀតឱ្យមួយ។” តម្លៃវេនេះ អ្នកត្រូវបែងរបស់ព្យកគោ ខ្ញុំបានកត់ចំណាំចំណាំប៉ុន្តែក្នុងក្រដាសនៅទីនេះ។ អ្នកមិនមានពេលវេលាទេ... ប្រសិនបើអ្នកណាម្នាក់ចង់អានរឿងទាំងនេះ បុរីអាចកត់វានៅលើគ្នាតែតែមានបន្ទាប់មកអ្នករាយការនាមពីរបាន។ ហើយខ្ញុំត្រាន់តែចង់បង្ហាញអ្នកពីម៉ែងដែលយោដឹងកំពុងរស់នៅត្រីត្រូវឱ្យក្រាក់ដឹងលើ អ្នកប្រហែលជាមិនយល់ពីរាយទៅប៉ុន្តែ ប្រជាធន ព្យាយាមយល់ពីវា ចាប់សំឡោងនៅពីរី។ ខ្ញុំបានសូរបងប្រុសខែបាន តាត់ទទួលបានការអប់រំណ្ឌុរហើយអាចអានបានសូរជាមួយខ្ញុំ ខ្ញុំបានសុំឱ្យគាត់អានអត្ថបទនេះពីអ្នកត្រូវបែងចេញបច្ចុប្បន្ន។ តើអ្នករាយការនាមពីរបានទេបងប្រុសខែបាននេះ?

7 [បញ្ជាក់ថា:]

បើតមលច្បល់អំពីខ្លួនឯងនិងគុរចម្លើយ។ “វាមិនគូទិញដើមីនគូទិញ
ដើមីទេ” មាននឹងសារពីម៉ាល ឱ្យការកំ ចែលឡើង បីតមល និយាយថា “ក្នុងប្រស
ទាំង៥នាក់នេះមកពី លីដីគូល។ ពួកគេលើយ៉ា ពួកគេអារកំ ពួកគេគឺមិន
សមរម្យ ហើយពួកគេបានយក នៅលើដែនដី។ វាបាក់ដូចជាពួកគេបាន
បង្កើតសាសនាថ្វីមួយ។ ពួកគេជាយេប្រជាឌព្រះគ្រឿសទាំងស្រី។ ខ្ញុំចង់ថា
ខ្ញុំចង់ថាខ្ញុំកំជាអ្នកទេទីនិងព្រះគ្រឿសទាំងពីរដែរ បើនេះពួកគេជាយេប្រជាឌព្រះគ្រឿស
ទាំងពួកគេធ្វើឱ្យខ្ញុំភ្លាក់ផ្តើលដែលមិនមែនជាផ្លូវបាយរូបរោះ។ បើនេះខ្ញុំ
កណ្តប្រសព្តីនិងពួកគេ។ មិនមែនមនស្សីប្រប់ត្រាទេ? ខ្ញុំកំពុងកណ្តប្រសព្តីនិង
ភាពស្អោះត្រង់របស់ពួកគេ។ ហើយប្រជាឌនដែលចូលចិត្តពួកគេភាគគ្រឿន
គឺជាមនុស្សដែល គូវតែមានកំហើងបំផុត។ ឧទាហរណ៍ថា នៅក្នុងប្រទេស
អូស្តាលី រាល់ពេលយើងនឹងមកដល់អាកាសយោនដ្ឋានមួយ វាគួចជាប្រ
សិនបើដើរបូឌាបានចុះចេត បូណ្ឌដាច់នេះទៅឡើត ព្រះមេស្តី។ ផ្លូវត្រូវ
បានកម្រង់យ៉ាងវិងមាំ មនស្សីពិភាកាសាយើច្រក់របស់ពួកគេបាល អ្នក
ឈើបានប្រញាប់ប្រញាប់ឡើងឡូនដ្ឋានប្រសិនបើការប៉ះពីក្នុងប្រស
ម្នាក់នឹងធ្វើឱ្យពួកគេជាសេស្តីយុម្ភឡើត ស្តីចំណាស់ឈើមើលជាមួយ
ថ្វាប់របស់ពួកគេ ហើយដូចដែលយើងបានឆ្លងកាត់ ខ្ញុំអាចធ្វើលយើព្យូរហង់
នៅលើផ្លូវមុខរបស់ពួកគេ។]

[“វាបាក់ដូចជាព្រះអង្គសរុបោះបានមកដល់ ហើយប្រជាឌនទាំងអស់
នេះបានវិភាគយនិងផ្លូវស្តីយ៉ា ដូចជាអ្នីនឹងកាន់តែប្រសើរឡើង
តម្លៃវិនេះ។”]

មែលឡើង បានដ្ឋាកហើយដែកបានវានៅក្នុងមាត់របស់គាត់។ “បទទំម្មូយគត់
ដែលសេសសល់សំរាប់បីចំលោ” លោកនិយាយថា “ត្រូវធ្វើដំណើរកំសាន្ត
ព្យាបាល។”

- ៨ តើនោះមិនមែនជាផ្លូវបាននិយាយទេបុ? “មនស្សីជាព្រឹននឹងមក
កម្លឹងនៅថ្ងៃនោះហើយ និយាយថា “ព្រះអ្នកសំរីយ តើខ្ញុំមិនបាន...?” យើង
ទេ? តម្លៃវិនេះ តើអ្នកមិនយើព្យូរបុច្ចាស្តីអាចជាកំការទុកបិត្តុបស់អ្នក
ក្នុងយុទ្ធសាស្ត្រព្យាបាលបានទេ? អ្នកមិនអាចជាកំការទុកបិត្តុបស់អ្នកលើដី
ទាំងអស់ក្នុងប្រភេទនេះសញ្ញាដូចនោះបានទេ។ វិញតែម្មូយគត់ដែលអ្នកអាចជាកំ

ការទុកចិត្តរបស់អ្នកបានគឺ ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់ ពីព្រះគម្ពីរ។ ឥឡូវនេះ ក្រោមដំនឹងដើរ នៅគឺ ជាកំនែងដែលខ្ញុំបានព្យាយាមក្នុងអ្នក ក្នុងរបស់ខ្ញុំដើរយ៍។ ហើយប្រសិនបើមានអីមួយ កើតឡើងចំពោះខ្ញុំហើយព្រះបាននាំខ្ញុំចេញពីដែនដី នេះ សូមអ្នកកំចុះចាប់ឡើយ។ ដែងចាំរឿងនេះដោយអស់ពីចិត្ត៖ នៅជាប់នឹង ព្រះបន្ទូលនោះ! កំចុះចាប់ឡើយពីចិត្ត៖ អីដែលប្រជាសិរីដែរ ទុកវា ចោលចេញ មិនថាការដោរអីក៏ដោយ។ ហើយអ្នកដើរបានគ្រោះ។ យើឡើទេ?

⁹ យុទ្ធសាស្ត្រាតារព្យាលាលឥឡូវនេះ! មនុស្សមានបាប់ដែលបែមទាំងធ្វើឱ្យពួកគេ ភ្នាក់ផ្តើលឡើតដឹង អ្នកគ្រប់គ្រងដែលមានការដៃប្រមាណ និងការពាកទូកំចុះចាប់ឡើងប្រជាសិរី និងអារ្យ ហើយនូវប្រសិរីបានបានឡើងប្រជាសិរី រាជីតិកជាកុងកុងយុទ្ធសាស្ត្រាការសិចចំអក។ យើឡើទេ? រាជីអីទាំងអស់ដែលព្រះគ្រីស្អាតបាន ឬឱ្យនៅមិនអាចបញ្ជាក់ពីព្រះបន្ទូលបានទេ។ យើឡើទេ? រានិងចូលរួមនៅទីនេះនិងដូរក្នុងនៅរានៅទីនេះ ឬឱ្យនៅមិនអាចយកបានទាំងអស់គ្នាទេ។ យើឡើទេ? រាជីនអាចយករាជីទាំងអស់គ្នាទានេះ ដូចដោអ្នកយើឡើទេ កំពុល់ថាប្រះគម្ពីរបានចេងថាការសីវិតបានអ្នកដែលបាន ឱសកាំងប្រសិនបើអារ៉ា: វិញ្ញាបារបស់អារ៉ា និងព្រះគ្រីស្អាត។

¹⁰ ឥឡូវនេះ: សូម្បីតែអ្នកចាត់ការ សារធ្វាល់របស់ពួកគេនៅទីនេះក៏ដោយ ជាព្នាក់ងារបស់គាត់ដែរគឺសូម្បាប់ពួកគេ ក៏ដើរបើពួកគេ ហើយបាននិយាយថាគាត់មានរបស់ជូចគ្នានេះដែរពីព្រះ ពួកគេបានលួចវា។

¹¹ ពួកគេមានរឿងអារក្រកំពួកគេ...ឥឡូវនេះ: អ្នកមិនយើឡើទេប៉ុ ស្ថិតិអ្នកដែលជាតុំព្យាយាមប្រាប់អ្នកអំពីការស្ថិតិ-ខិតិ ការកាត់សក់ កោសក់ និងរឿងប្រើប្រាស់ រាជីដែលបានបង្ហាញចេញ នៅទីនេះវានៅទីនេះដើរបានមុខគេបែងចាយ និងអ្នកគ្រប់យ៉ាងដែលបានបង្ហាញចេញ ក្នុង-រូបគម្ពីរីនឹងក្នុងព្រះវិហារ។ ហើយអី រាជីការណាយឱ្យបច្ចេកទេសប្រាកដសម្រាប់សាកំង ហើយពួកគេនៅទីនេះដែរការក្រោមដំនឹងនិងនិកាយ។

¹² គ្រួលប់ទៅការនៃព្រះបន្ទូល ក្នុង ឱ្យលើនិតាមដែលអ្នកដើរ ហើយកំចាកចោលវាទើយ! អ្នកនៅជាប់ជាមួយនិងព្រះបន្ទូលនោះ។

យើងទេ តើធ្វើដឹងមេចដែលព្រះវិញ្ញាណាមប្រជាធិបតេយ្យ រាជរដ្ឋាភិបាលអ្នកឈើបាន រាជរដ្ឋាភិបាលនិងការអស្សាយ រាជរដ្ឋាភិបាលអ្នកឈើបាន រាជរដ្ឋាភិបាលនិងអស់នេះបាន។ យើងទេ? ពួកគេគិតថាពួកគេកំពុងចូល ខោដិតព្រះ ដែលពួកគេជាត្រូវប្រុសមាន ព្រះបានចាត់មក ពីព្រះក្រោមដំនុះបាន ចាកចោលព្រះបន្ទូល។

13 ត្រូវប្រុសទាំងនោះជាបស់ក្រោមដំនុះ។ នៅលើវា ព្រសលី គឺជាថេនទីកុសុំ ជាតិបូនគិតព្រះវិហាយបស់ព្រះត្រីស្ស។ សូមក្រឡេកមើលពួកគេ បុរសពេនទីកុសុំ ដែលព្រះវិហាយនៃព្រះត្រីស្ស និងអស់អ្នកឈើដែលបែបនេះជាមួយនូវវិញ្ញាណាមរាជរដ្ឋាភិបាល ដើម្បីបង្ហាញពួកគេ។ ដើម្បីបង្ហាញពួកគេនេះជាត្រូវប្រុសទាំងនោះជាបស់ពួកគេ អ្នកស្អាត់ពួកគេ។ ការមើលកម្មសិទ្ធិបស់ក្រោមដំនុះដើម្បីដែលពួកគេនេះ។ នៅលើវា ព្រសលីគឺ ជាសមាជិកនៃក្រោមប្រជុំសកាន់ព្រះ។ បីដីរឿងហើយ អ្នកម្នាក់ទៅក្នុងចំណោមពួកគេចង់បានអត្ថិន ហើយសាត់ដំផូល រាជរដ្ឋាភិបាល។

14 តើអ្នកយើងទេ មិត្តឱ្យយើង របៀប...កំចាកចោលព្រះបន្ទូលនោះ។ យើងទេ រាជរដ្ឋាភិបាលដែលនោះបើជាអ្នក។

15 ហើយខ្ញុំបានប៉ះស្សីទាំងនេះថានៅពេលដែលពួកគេធ្វើឱ្យខ្លួនឯងមើលទៅសិច សីនកុង ការស្សីករាក់ ដែលព្រះនឹងធ្វើអ្នកដើរឯងសម្រាប់ការប្រព័ន្ធដូច ការកំដិតនោះ។ ប្រសិនបើអ្នកធ្វើខ្ញុំដូចជាអ្នកដែលអ្នកនិយាយ ជាអ្នកបាប្រើបស់ព្រះជាបោកម្នាក់ សូមស្អាត់អ្នកដែលខ្ញុំកំពុងបានប៉ះអ្នក។ យើងទេ? អ្នកប្រហែលជាចិនអាចយល់បានទេ ហើយប្រសិនបើអ្នកមិនអាចយល់បាន អ្នកគ្រាន់តែធ្វើដែលខ្ញុំបានប៉ះអ្នកឱ្យធ្វើ។ ព្រះនឹងកាន់ខ្ញុំទទួលឱសត្បូចំពោះអ្នកដែលខ្ញុំនិយាយ។ យើងទេ? អ្នកស្អាត់យ៉ាងយកចិត្តទុកជាក់ ហើយចងចាំបានបស់ទាំងនោះគឺជាពិញ្ញាណ។

16 ជាចម្លាមនូស្សនេះប្រហែលជាមិន... អ្នកចាំបានទេ ព្រះបានគ្រប់បាន ដោយស្សីរ ខ្ញុំបានអធិប្បាយកាលពីមិនយុប៉ែន្ទាន (យើងទេ យើងទេ?) ព្រះដែលគ្រប់បានដោយស្សីរនោះបើរាយ? តម្លៃនេះ គ្រាន់តែចាំបាច់ យើងខ្លះរាយ បានបញ្ជានទៅពិភពលោកនេះដើម្បីបីបែកចូលអាណាព្យកទាំងនេះដើម្បីបាប់

យើងពីរឿងទាំងនេះ។ យើងទេ? វាតាការដឹងមុន វាតា ព្រះកំពុងពេមានបន្ទូលបង្ហាញ។ នៅពេលអ្នកវិនិច្ឆ័យវីទំនៃអស់ដោយសាច់លាយ ហេតុវី តុកគេត្នាន កំហុស (រកមើលនៅថ្ងៃនេះ) មនុស្សរួល ស្វោះត្រង់ និងមិនបាប់អ្នករឿងកុហក បុរីទាំងអស់។ ហើយរឿងទាំងមូលតីជាអារក្សា សាសនា សុម្រីតការចាប់ផ្តើម យុទ្ធសាស្ត្រាការព្យាបាល។ យើងទេ? ត្រាន់តែមួយប្រភាគង្រោះតីស្តីពិត្យបាត់ យើងទេ? ហើយមានព្រោលបីដើរវិនិច្ឆ័យទាំងអស់នោះ។ អ្នកយើងពីតុកគេជានិកាយ តើតុកគេធ្វើយ៉ាងម៉ែប តីវិនិច្ឆ័យបាន?

¹⁷ ហេតុវី នៅថ្ងៃនេះនៅថ្ងៃក្រោងទូទៅ ប្រទេសអង់គ្លេសទីប៊តេខីពេមានវិកសិង្ហូល ក្រុមដើម្បីត្រួចបន្ទូលព្រះតីស្តី និងយុជាស និងអ្នកទាំងអស់នេះ ហើយ... ពុកគេ ហេតុបារោះតីស្តី “ដើម្បីអូ” ហើយនិយាយជាមួយពាក្យទាំងនោះដែល ពុកគេងនូវទាំងនោះនិយាយ។ យើងទេ? ក្រោងដំឡើងពានកាន់ការបំពិតណែក។ តុកគេងនូវទាំងនោះដើម្បីទាយបាន មិនអវគ្គណា មិនបិសុទ្ធ ដោយគ្មានការ ស្រឡាញមួយជាតិ អ្នកបំបែកបំបាក់ អ្នកចោរប្រកាន់មិនពិត មិនស្ថាប់បង្ហាប់ខ្លួន ម្នាយ (យើងទេ?) ក្រោងដំឡើងទូទៅយកនៅលើដែនដី ហើយវាបានធ្វើវា។

¹⁸ ខ្ញុំបានទៅកន្លែងមួយនៅថ្ងៃដើម្បីទៀត ពុកគេកំពុងលេងបំបាន៖ មួយ ក្នុងចំណោមនេះ ជាកំពុងបំបានៗក្នុងក្នុងក្នុងដែលជាបស់ទាំងអស់នោះ។ ខ្ញុំមិន ចែងយកក្រុសារបស់ខ្ញុំឱ្យដោយទៅ ខ្ញុំបាននិយាយទៅកាន់ស្តីនោះថា “តើតុកគេកត់ត្រាថ្មីដើម្បីបុន្ណាន?”

“ដែប់សែនក្នុងទីផ្សារ”

“តើវានឹងលេងបំបុន្ណានបទក្នុងមួយម៉ោង?” នាងបានបាប់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំបាននិយាយថា “នេះគឺជាលុយ ដីករាជព្រ៍!”

“មែនបើយោ” នាងបាននិយាយថា ‘ខ្ញុំមិនអាចធ្វើបានទេ។ ពុកគេក្នុងបញ្ញូល មកទីនេះ លេងវា។’

¹⁹ បន្ទាប់មកខ្ញុំមិនអាចចំណាយបុយនៅថ្ងៃនោះបានទេខ្ញុំបានទៅកន្លែង រឿងទៀត។ យើងទេ? អត្ថិត រឿងនោះនឹងធ្វើឱ្យអ្នកកំយព្យូយ អ្នកនឹងក្រោះបុ ហើយមានក្រុមនេះអ្នកសូប់ស្តាក់ដើម្បីទូលបានបន្ទាប់ពីស្តាប់រឿងនូវទាំងនោះ។ ដែលគ្រាន់តែនាក់ជាត្រីស្តាន។ ប្រសិនបើអ្នកចូលចិត្តរបស់ប្រហែលនោះ អ្នកនឹង

បានអី ខុសជាមួយអ្នក? អ្នកត្រូវស្វឹងករសេចក្តីសព្វារៈ ពីព្រះមានអីនៅក្នុងអ្នកកំពុងចិត្តឱ្យនៅលើអ្នកពីព្រះបន្ទូល។ វាកំពុងបំបាត់នៅលើ...

20 អ្នកមិនអាចស្រែមបានពីរដែលអ្នកអាចធ្វើបានទេ? អ្នកស្រែមមិនបានបានម្នាក់ដែលធ្វើដែលនេះ? អ្នកមិនយើងទេ មិត្ត ដីយោ ទាំងមូលគឺអារក្ស។ ហើយព្រះគីឡូម៉ែត្រដែលចាប់ពី នឹងមកជាព្យាយេងនៃសាសនាថីយក្រាលនៃកោដ្ឋាប់ជាប្រព័ន្ធឌីស្តីដើរ។ យើងទេ? បើនេរីដែលមួយគត់ដែលអ្នកនិងអាចបាត់បានតី កមិនចូលរួមក្នុងព្រះវិហារនេរទេ បូចូលរួមក្នុងព្រះវិហារនោះគឺស្ថិតនៅជាមួយព្រះបន្ទូល ទ្រង់តីជាប្រព័ន្ធបន្ទូល។

21 តិច្ឆូវនេះ ព្រះអម្ចាស់ប្រទាននៅលើអ្នកម្នាក់ទៅ យើងនឹងចោត្តសំណុរាលហើយតិច្ឆូវនេះ សម្រាប់ប្រហែល ...រហូតដល់ប្រហែលមួយម៉ែត្រនឹងដែលប្រាំនាទី...ខ្ញុំនឹងមិនអាចចូលរួមសំណុរាលទាំងអស់នេះទេ។ មានជាតាំងរបស់ពួកគេ។ ខ្ញុំគិតថាពួកគេជាសំណុរាល។ ពួកគេគឺមិនអីទេ។ គ្រាន់តែយានដល់ហើយយកមួយនៅទីនេះហើយមួយនៅទីនោះនៅពេលដែលខ្ញុំទៅកាម្មូវ។ ហើយតិច្ឆូវ... ធ្វើយក...

ខ្ញុំចង់...ខ្ញុំគិតថាយប់នេះខ្ញុំនឹងចុះមក សូមឱ្យនរណាម្នាក់រាងពួកវា និយាយថា “បាន” បុ “អត់ទេ” “បាន” បុ “អត់ទេ” ហើយ... ដែលមិនធ្វើឱ្យមនុស្សគ្រាន់តែ។ ពួកគេបានស្ថិតិសំណុរាលទាំងនោះបានធ្វើយោ។ ហើយខ្ញុំខ្ញុំមិនធ្វើធ្វើដែលក្រោមឯកត្រាយនៅជីវិត្រ។ ខ្ញុំនឹងបន្ថែកក្រាយនៅជីវិត្រ។

22 ហើយតិច្ឆូវនេះ ខ្ញុំខ្ញុំ... ប្រហែលថ្វីរាជិកូបន្ទាប់ ខ្ញុំមិនដឹងទេ។ ខ្ញុំបានបែកប្រាប់ខ្ញុំនូវសំភាសនុបទសម្រាប់ដែលខ្លួនដែលកំពុងដោច មួយចំនួនសម្រាប់ខ្លួន។ មែនហើយ ខណៈពេលបែកប្រាប់ខ្ញុំនៅក្នុង ខ្ញុំត្រូវតាប់បានមួយចំនួន បាប់បានការប្រជុំខ្លះ៖ ធ្វើអ្នកបែកយ៉ាងដែលខ្ញុំអាចធ្វើបានដើម្បីធ្វើឱ្យមានគុណរាង។ ខ្ញុំនឹងអធិស្ឋានក្នុងសត្តាប់នេះខណៈពេលបែកប្រាប់ខ្ញុំទៅហើយសុព្រះអម្ចាស់ថា “តើទ្រង់នឹងធ្វើឱ្យខ្ញុំធ្វើឱ្យបញ្ចប់ការទាំងនេះបុ—បុយក

23 តិច្ឆូវនេះ នេះគឺជាភីរមួយ។ ខ្ញុំកំពុងនៅពីក្រាយការសំភាសន។ បីលីបានបង្ហាញខ្ញុំនូវសំភាសនុបទសម្រាប់ដែលខ្លួនដែលកំពុងដោច មួយចំនួនសម្រាប់ខ្លួន។ មែនហើយ ខណៈពេលបែកប្រាប់ខ្ញុំនៅក្នុង ខ្ញុំត្រូវតាប់បានមួយចំនួន បាប់បានការប្រជុំខ្លះ៖ ធ្វើអ្នកបែកយ៉ាងដែលខ្ញុំអាចធ្វើបានដើម្បីធ្វើឱ្យមានគុណរាង។ ខ្ញុំនឹងអធិស្ឋានក្នុងសត្តាប់នេះខណៈពេលបែកប្រាប់ខ្ញុំទៅហើយសុព្រះអម្ចាស់ថា “តើទ្រង់នឹងធ្វើឱ្យខ្ញុំធ្វើឱ្យបញ្ចប់ការទាំងនេះបុ—បុយក

បទសម្ងាត់នេះ? ប្រសិនបើខ្ញុំធ្វើបទសម្ងាត់នេះបន្ទាប់មកខ្លឹះនឹងរត់...ត្រូវបែងការដើម្បីបង្កើតការសម្ងាត់នេះជាបន្ទូលដំណឹងទៅមុខទៀត ថ្វីជាមួយនឹងការសម្ងាត់។ ហើយប្រសិនបើខ្ញុំមិនធ្វើ ហេតុអ្នី ខ្លឹះនឹងត្រូវបែងសម្ងាត់នេះ ហើយជាបន្ទូលដំឡើងទៅក្នុងការសម្ងាត់។ ប្រសិនបើខ្ញុំ មិនធ្វើទេនោះ ខ្លឹះនឹងធ្វើយ៉ា...ខ្លឹះនឹង...បីនេះធ្វើការតមកអ្នក។

²⁴ ហើយខ្លឹះបានបែងចាយជាបន្ទូលដំឡើងទៅក្នុងការសម្ងាត់នេះ ដើម្បីបារ៉ាប់ អ្នកពីរបៀបដែលពួកគេចូលចិត្តត្នូរទៅវិញទៀតមក តីប្រសិនបានពួកគេនាម សម្ងាត់ត្នូរទៅវិញទៀតមក។ មួយនឹងបារ៉ាប់អ្នកដៃឡើងទៀត មួយនឹងមួយដៃឡើងទៀត នឹងបារ៉ាប់... បីនេះត្រូវតែកោរមួយនៅក្នុងធ្វើការអ្នកយ៉ា...ប្រែកបាលមួយយោបាយសិរីយ៉ា លី ហើយអ្នកដែលទេទួលបានដំណឹងពីអ្នកដៃឡើងទៅក្នុកគេ។ ពួកគេប្រសិនបានពួកគេទៀតមក ពួកគេមិនចង់ខកខានអ្នកទៀតអស់។ ពួកគេ...ចង់នោះទៅ ផ្លូវកាលនៅទីដើម្បីមិនបានពីអ្នកទៀតឡើង ដីតិចប្រសិនបើមានព្រះរម្តាស់ត្នូរតែ ដូលបែងទៅខ្លឹះមួយ ពួកគេចង់នោះទៅដើម្បីទេ។ ហើយខ្ញុំ សូមការតសរសើរ ពួកគេ។

²⁵ ឥឡូវសូមចង់ចាំ មិត្តភកតិចាទីប្រសិនបានពួកគេទៀត នោះព្រៀកនោះខ្លឹះបានធ្វើសែចកី ថ្វីជាការណ៍មួយ ពីសំណួរមួយចំនួន។ ហើយខ្ញុំកត់សំគាល់ខ្លួនខ្លួន: (មែន!) តែ មាននោះក្នុងនេះ: ពេលព្រៀក តីនិយាយអំពីមនុស្សការនៃតោប្រឈនទៅកាន់ ដីអារីហូរូណាត។ យើងទេ? ខ្ញុំគឺខ្លឹះនឹងធ្វើ...ឱ្យបានប្រសិនជាងមុន ដែលធ្វើឱ្យ ចោរស់ដូច្នេះអ្នកនឹងយល់។

²⁶ ឥឡូវនេះ: កំ—កំគិតចាត់ខ្ញុំកំពុងព្យាយាមបារ៉ាប់មនុស្សចាកនៅពួកគេអាច សៀវភៅបាន ហើយខ្ញុំដែលពួកគេអាចធ្វើបាន ហើយ... ឥឡូវនេះ: ខ្លឹះនិយាយ អរ្យើនេះ បងប្រុសជាទីប្រសិនបានពួកគេសំខ្ពុំ។ មានមនុស្សស្រោះត្រូវដែលចង់ធ្វើនោះ។ មែនហើយ អ្នកដែលចង់ធ្វើសំខ្ពុំខ្លឹះបារ៉ាប់មកដាក់ការយ៉ា—ដែរបានខ្ញុំ ដែលមានប្រើប្រាស់ដូចខ្ញុំនោះ... ខ្លឹះនោះប្រែកបាលដៃដែនអ្នកដែលខ្ញុំនោះ ទីនោះ។ ខ្ញុំមាន... រាជពេលនេះនិងបុណ្យរោគនៃលខ្លឹំមានប្រែកប្រុនត្រូវធ្វើដើម្បីនោះ ទីនោះ។ បន្ទាប់មកភ្នាមៗនោះ: ខ្ញុំចាកចេញទៅក្រោមប្រែកប្រុន។ ខ្លឹះនឹងនោះទៅនោះនោះ ពាងខោបានចិប្រែកបាលជាតិប្រើប្រាស់ត្រូវបានខ្លឹំចេញទៅក្រោមប្រែកប្រុន នោះក្នុង ការប្រជុំ ដូចដែលខ្ញុំតែងតែធ្វើនោះទៅនោះ។ ហើយបន្ទាប់មកពីទីនោះខ្ញុំ

មានការប្រជុំមួយនៅក្រោមក្រុណា ហើយនោះនឹងចេញមកនៅខែមករានៅ ដូននីក ពីរយ៉ប់ជាមួយបុសជំនួញបសត្រីស្សាន។

យើងទេ? ខ្ញុមិន...ប្រសិនបើប្រជាជនក្រោនទីនោះ អី តើអ្នកអាចគ្រែច្បាប់ខ្លួនទេ? បងប្រុសប្រាណហំបានស្ថិស្តុខ្សែចតសំលែងនេះត្រូវបានបិទ ខណៈពេលដែលគាត់ និយាយឡើការនៃក្រុមដីនៅ ចំណុចទេនៅលើការសែតការសែត—អីដឹង។]

27 ដូចដែលយើងកំពុងចាប់ផ្តើមសំណុរាលទាំងនេះយប់នេះ ខ្ញុនឹងបើកយកមួយនោះទីនេះហើយ...តើអ្នកកំពុងវិកាយជាមួយពួកគេទេ? និយាយថា “អាម៉ែន។” ក្រុមដីនីយាយថា “អាម៉ែន។”—អីដឹង។] ខ្ញុតិតចាការទូទៅបានដលចំណោញ ដល់យើងនៅពេលនេះ។ ហើយអូ ខ្ញុដើរីភាពធនៅ...សម្រេចម៉ឺនពីកនេះមុន ពេលមកដល់ទីនេះនៅអគ្គបទខ្លះ—និងកំន្លែងខ្លះ៖ នៅក្នុងព្រះគម្ពី ខ្ញុបានតិតចាតី “អូ វាតីអីដែលអស្សារ្យដែលវានឹងមាន... ខណៈពេលយើងកំពុងដែលចាការ មកដល់របស់ព្រះអម្ចាស់ ជាតីដែលពិតជាអស្សារ្យណាស់ក្នុងការយករាល់គ្មាន គម្ពីសំឡោចាស់ទំនួល តាមរយៈយូបនិងនោះទីនោះ ហើយតែចុះព្រាមការប្រជុំជាពួកគេ (តើវាគិនអស្សារ្យទេបុរិ?) ត្រាន់តែដើម្បីបង្ហាញអ្នកពីរបៀបដែល ពួកគេរាយចូលរោគក្នុងថ្ងៃ (ព្រះបន្ទូលទាំងមុន ជាមួយត្រូវ) ហើយទាំងអស់រាំពី ការបំផ្តាញនេះ—សម្រេចប្រាណណិងរបៀបដែលពួកគេរាយចូលជាមួយថ្ងៃនេះ របៀបដែលអីទាំងអស់នៅក្នុងគម្ពីសំឡោចាស់និយាយអំពីការយាយមករបស់ ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ។”

279. តម្លៃវិនេះ សំណុរាលដំបូងដែលខ្ញុបានដកក្រុងចំប្លាត់ បងប្រុសប្រាណ ហំបាន តើវាគិនអស្សារ្យទេបុរិស្សាន? បងប្រុសប្រាណ ដែលយើងកំពុងដែលបានដកក្រុងចំប្លាត់—សក់របស់នាងជាក់ក្នុង បុណ្យប្រុង? ដូចត្រូវនេះដឹងដឹង តើដែលអារ៉ាប់ត្រីស្សាន? សម្រាប់នាងគុម្ភមានប្រជុំបុន្ទាន់? សុម អគ្គិសារ បងប្រើប្រាក់។

28 តម្លៃវិនេះ វាមាននិយាយមានគ្រឿនចំពោះស្សីនោះ។ តម្លៃទៅ បងប្រុនយើងខ្លះ៖ ដែលយើងអារ៉ាប់ត្រីស្សាន? អូ ស្សីលីវីរី។ ប៉ុន្តែ—ប៉ុន្តែវាគិនមែនទេ វាគិនត្រូវតសំរាប់ នាងទេ នាងចែងដឹង។

តម្លៃវិនេះ អំពីការជាក់សក់នៅក្នុងអីដែលវា គីជាកន្លួយធ្វើកប្រើមួយ មួយធ្វើដែលទៀត? ខ្ញុសំទោស។ ខ្ញុ—ខ្ញុមិនបាន...វា... ខ្ញុសំទោស។ បុណ្យប្រុង។

ខ្ញុំសុំទោស។ មួលលួត កន្លួយធ្វើក! នោះហើយជាតីដែលក្នុងស្រីទាំងនោះឆ្លាប់ ពាក់ជាតីប្រើនឹងផ្លាស់ក្នុងមេក។ តើអ្នកចាំទៅ...តើមិនមែនទេ? ពួកគេបានហេរាបាតា កន្លួយធ្វើក នេះគ្រាន់តែ ប្រហែលនៃបូណ្ឌចងច្រោម្យបោះ? អត់ទេ មួលមួយ សូមទោស មិត្តភក្តី។

²⁹ តើនាងស្ម័រការកំណត់មានប្រវិជ្ជមាន? “ខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនគឺជាតីទេ អ្នកទាំងអស់ អំពីរឿងនោះ។ ខ្ញុំមិនដឹងទេ។ យើងបាន? អ្នកដែលខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនអាចបម្រើដុកជាមួយ ព្រះគម្ពីខ្ញុំមិនចង់និយាយប្រើនឹងអំពីរីទេ។”

³⁰ ឥឡូវនេះ: ខ្ញុំគ្រាន់តែប្រាប់អ្នកអំពីរឿងនេះសម្រាប់ខ្ញុំ ព្រះខ្ញុំគានបទគម្ពី ទៅក្នុងរាជៈ។ ឱ្យដែលមួយគត់ដែលខ្ញុំមិនកំសែកបស់ពួកគេគឺកំ ការកំរាប់។ របៀបដែលពួកគេចង់ពាក់រាប់ដែលអារស្របយល់ពួកគេ។ និងអំពីកសារ បូណ្ឌចង តាមពីតខ្ញុំមិនដឹងថាពួកគេជាតីទេ លើកលែងពេកជាបស់ទាំងនេះ មិនមែនជាដាសម្ម័របំពាក់ដែលពួកគេនៅជាប់នឹងសក់របស់ពួកគេ គឺអំពី—តែមួយគត់រឿងដែលខ្ញុំស្មាត់...

³¹ ហើយប្រវិជ្ជមានអរគុណ ខ្ញុំគឺជាតីទេ ព្រះនឹងប្រាប់អ្នកពីរឿងដែល ត្រូវធ្វើអំពីរឿងទាំងនោះ។ អ្នកយើងបាន? ខ្ញុំរឿងអ្នកជាតីស្មាន—ដែលអ្នកចង់ ដឹងអំពីរបៀបរឿង។ ខ្ញុំមិនគឺជាតីព្រះកាត់ប្រិជ្ជជាតីកាត់បានកាត់ណាមួយបុគ្គិកដោយ។ ដារណាមួយក្នុងស្ម័រការកំសម្រេចនិងមិនមែនកិត្តិយសនិងស្អាត ខ្ញុំ—ខ្ញុំគឺជាតី មិនអៀទេ។ មែនទេ? យើងបាន? ឥឡូវ នោះគ្រាន់តែជាតិនិរបស់ខ្ញុំប៉ុណ្ណោះ។ ឥឡូវនេះ: នេះគឺជាតីខ្ញុំ យើងបាន? ពីព្រះខ្ញុំ មិនអាចមានអ្នកដោយប្រើប្រាស់គម្ពីទេ។

³² ខ្ញុំរឿងប្រើប្រាស់សំណ្ងាតានលើកទេរឿងអំពីការណាបសក់ អ្នកដឹងទេ ដោយ—មានពណ៌រ។ ឥឡូវនេះខ្ញុំ—ខ្ញុំរឿងខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនអាចនិយាយបានទេ គ្នានៅអ្នកអំពី រឿងនោះទេ។ ខ្ញុំមិនដឹងទេ បុំនុំខ្ញុំ—ខ្ញុំ—ខ្ញុំគានបទគម្ពីដែលត្រូវនិយាយ—មិន លាបសក់បស់អ្នក។ នោះហើយ ជាតីដឹងដែល...

អ្នកជាហ្មោះ អ្នកចូលចិត្តរឿងទេប្រស់រូបភាព ហើយអ្នករួចរាល់មិនបានប្រស់ ស្អាត។ ហើយបងប្រាស់ប្រាការហៅមិនប្រាស់នឹងអ្នកជាកុនក្នុងទេ។ អ្នកជាកុន បស់ខ្ញុំ ខ្ញុំ—ខ្ញុំ ប្រសម្រាប់អ្នក ហើយខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនចង់ធ្វើឱ្យអ្នកខិះដឹងទេ។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំ និងមិនធ្វើរាយដោយគ្នានហេតុដល់ទេ ខ្ញុំគ្រាន់តែព្យាយាមជួយអ្នកប៉ុណ្ណោះ។

៣៣ បើនេតកម្ពុវនេះ សូមក្រឡោកមីល ឱ្យខ្ញុស្ស...ខ្ញុសមនិយាយថែបនេះជាថម្លើយ ចំពោះសំណុរាយនោះ។ តម្លៃ អ្នកគ្រឹមខ្លួនហើយប្រើនៅ? ហើយចំពោះអ្នកត្រូវប់នោលីខ្សោយកាត់នេះ វាទា បងបុនស្តី: ប្រសិនបើមានសំណុរាយនៅក្នុងវា កំពើវាបាន បើនេតប្រសិនបើអ្នក—ប្រសិនបើអ្នកបានបំពេញដោយត្រាវិញ្ញាណបស់ព្រះហើយ បានដឹកនាំឱ្យធ្វើវា ដាក់បណ្តាកមិនដោរ ត្រូវដាក់មួយបទទីនេះដឹងមិនពួរត្រូវដាក់ដូច ដាមួយសំណុរាយ អ្នកពេញចិត្តយ៉ាងពេញចិត្តហើយ នោះគឺជាព្រះទៅយេបស់ព្រះអម្ចាស់ បន្ទាប់មកទៅមុខហើយធ្វើវា (យើត្រឡប់?) ពីព្រោះមិនមានបទទីនេះមិនធនិយាយថា “ទេ” (យើត្រឡប់?) អំពីវាបាន ខ្ញុមិន...មិននិយាយ ថាគ្នុងវាអើពេងនៅក្នុងព្រះទីនេះ។

៣៤ ខ្ញុត្រូវលើអសាយដ ខ្ញុធ្វើថាការបាននិយាយអំពីស្តី អំពីរៀបដែលពួកគេ និងពាក់សំលៀកបំពាក់ដែលអារម្មណាសំបុរាណនិងអ្នកបំយ៉ាងដូចនោះ បើនេតនោះ គឺជាមោទនភាព និងជីវិះ ស្ម័គារការំពី ប្រសិនបើអ្នកធ្វើដូចចេះសម្រាប់គឺអំនួត បន្ទាប់មកទៅមុខហើយ។ យើត្រឡប់? ពីនិក្សមីល បេះដូងបេស់អ្នកនៅចំពោះព្រះ។ ប្រសិនបើគ្នានិងបទទីនេះសំរាប់ការេ ហើយធ្វើរបស់ព្រះវិញ្ញាណ ដឹកនាំអ្នក អ្នកបន្ទាប់ ហើយធ្វើវាចុង: បើនេតកម្ពុវនេះ នោះពេលនិយាយដែកកំនើងចាត់អ្នកគ្នាតំណាន សក់ដឹងបុសក៍នឹង គឺអ្នកគ្រឹមមានសក់ដឹង នោះហើយជាព្រះទីនេះ។

៣៥ មានសំណុរាយនៅខីនេះ ខ្ញុ—ខ្ញុករដ្ឋីយវាកម្ពុវនេះ។ វានៅខីនេះ ខ្ញុបានយើត្រ វានៅព្រៀកនេះបុពលខ្ពស់។ បាននិយាយថា “អ្នកគំពីពេលនាសំណុរាយអំពីស្តី ពី រៀបដែលពួកគេមិនគ្រែទុកសក់បស់ពួកគេ បើនេតអ្នកមិនដែលនិយាយអ្នកអំពី បុរសទេ។”

៣៦ ប្រសិនបើខ្ញុបានយើត្របុរសម្ងាត់ចូលមកខីនេះដោយមានសក់ដឹងពួកនៅ ខាងក្រាយស្មាប់គាត់ដូចស្តីដោ ខ្ញុនឹងនិយាយថា “លាក ហេកអ្នកជានាគាមិនទៅបានកាត់សក់? អ្នកមិនទៅបានកាត់សក់? អ្នកមិនទៅបានកាត់សក់? យើត្រឡប់? បើនេតអ្នកជាបាម្មតាមិនធ្វើដូចចេះទេ។ យើត្រឡប់? មិនមែនបុស...តម្លៃនេះ: មិនមែនជាការមិន ត្រាកដប្រជាបស់បុសទេពួកគេត្រាន់តែជាអ្នកដែលមានកំហុសដូចជាស្តីដែរ។

ហើយដោយវិធីនេះ: បុសបុរាណកំដែលនិងឱ្យប្រពន្ធរបស់គាត់ធ្វើដូចចេះ គាត់មាន កំហុសទេដឹង អំពី ពីព្រោះគាត់គ្រឹមបានគេសនុន្លត់ចាត់ជាអ្នកដែលគ្រឹមនឹងប្រជាមិនបេបនេះនៅក្នុងផ្ទះ។ ហើយបុសនោះមិនអាចសុម្ភើតិត្របំត្រានដូចនេះរបស់គាត់ គឺ គាត់អារម្មណ៍វាយ៉ាងដូចមេបានក្នុងផ្ទះរបស់ព្រះ? យើត្រឡប់?

**៣៧ ខ្ញុំសូមថ្លែងអំណោគគុណាយ៉ាងខ្សោំដំពោះក្រោមស្តីបេស់យើងដែលយើង
មាននៅទីនេះ។ ខ្ញុំនិយាយនេះដោយគោរពនឹងសេចក្តីប្រជាពុរោះ ហើយតុល្យវិនេះ
ព្រះស្ថាប់ការពិភ័នេះ។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំធ្វាប់មានចិត្តជាក្រុមិនុយចុះនៅការទាងក្បួន
ដែលមានព្រះវិហារមួយដែលស្ថាតបំផុតដែលខ្ញុំមិនធ្វាប់បានយើង។ ដែលជាកក្សេងដែលមានស្តី ស្តីសេសស៊ស្ថាតបំផុតដែលខ្ញុំមិនធ្វាប់យើងបានអង្គួយ
នៅទីនោះ ដែលមានសក់ដែងដោយគោរពខ្លាចព្រះ។ ហើយខ្ញុំតែងតែការពារសេវា
ចំពោះការទៅព្រះវិហារនោះ។ ព្រះអម្ចាស់បានប្រទានដល់ខ្ញុំ នូវព្រះវិហារសេរព្យីថ្មី
នៅនៅទីនេះដែលលាបឆ្លាមានចម្ងាយមួយយ៉ាងៗ៖ ស្តីបេស់ខ្ញុំ**

**៣៨ ខ្ញុំមិនស្ថិតនៅសង្គមឱ្យមាននៃយុទ្ធទេ។ ខ្ញុំពិតជាកុរាយណាស់សម្រាប់អ្នក។
ខ្ញុំត្រាន់តែ មិនចង់ឱ្យសាក់ដែលយានដើរចូលគ្រប់ទីកន្លែង។ យើងទេ? ខ្ញុំចង់
ឲ្យអ្នកធ្វាស់បុរីឡើងលើមិនមែនចំយករាយទេ។ កំណាយនរណាម្នាក់បានព្រោត
អ្នកដោយភាពទាក់ទាញខ្លះទៀត បុរាណីត្រាប់តាមអីមួយដើរឡើងទៀតដូចនេះ
បុរាណអីដែលនិយាយថា “អូ មែនហើយ វាមិន...” យើងទេ? នោះជាដើរដែល
សាក់ដែលបានបកស្រាយព្រះបន្ទូល ទៅអវ៉ា។ យើងទេ? អ្នកធ្វើបើអីដែល
ព្រះបន្ទូលបានចែង។ មិនអីទេ។**

**២៨០. បន្ទាន់ណាស់។ បង្រួសប្រាណហំ ដោយដើរចាប់ដែលដោនោះ
ចំប់ហើយ និងការកំណត់ការអស់កល្បាចានិច្ច តើអីទៅដាក់បុន្ទាន់បេស់
អ្នកសម្រាប់គ្មានឱ្យរិបាយ រូបចំដែនការរការហំពិពាហ៍?**

**៣៩ ចូរបន្ទូលហើយធ្វើបាន។ យើងទេ? ទៅបន្ទូលលើអ្នកដែលអ្នកបានសៀវភៅមួយយេ
ធ្លាំឡើតនៅលើដែនដី។ គ្រាន់តែទៅបន្ទូល រក្សាបេសុងបេស់អ្នកនៅក្នុងព្រះគ្រឿស្តី
មិនមែនចិត្តបេស់អ្នកលើបេស់នេះដែនដីទាំងនេះទេ បុំន្ទោលើព្រះគ្រឿស្តី។ យើង
ទេ? បន្ទូលទៅមុខឡើត រូបការ មានកុន។ ប្រទានពាងដល់អ្នកនៅក្នុងពីធីមួលការ
បេស់អ្នក។**

**២៨១. បង្រួសប្រាណហំ ខ្ញុំបានទទួលបុណ្យដ្ឋានមិនមែនព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ។
ព្រះបន្ទូលចែងថាអ្នកនឹងទទួលបានកំណោយទាននៅព្រះវិញ្ញាបាបិសុទ្ធ។
តើនេះ—មាននីយថាតិធីបុណ្យដ្ឋានមិនមែនព្រះវិញ្ញាបាបិសុទ្ធ ឬ ឬ
មាននីយថាទុក្រុកទៅទូទុលអំណោយទាន...ច្បាស់លាស់...ខ្ញុំត្រូវទទួល
បានចន្ទិត្តសោរនកច្បាស់លាស់មួយជាមួយនឹងការទទួលបុណ្យដ្ឋានមិនមែនពីក?**

ខ្ញុំកំពងអនុះសាចដែ—ចដែពេញទៅដោយព្រះវិញ្ញាណ។ សូមអក់យោទាស
ចំពោះការសរស់ដីដួចជានូវចំណាំសូមអគ្គន៍៖អស់រយៈពេល
ជាយុរិកហើយ។ សូមអគ្គណ៍។ ហើយអគ្គន៍បានសរស់ណូន៍របស់
ពួកគោ។ ពួកគោប្រជាជននៅក្រោក្រង។

៤០ តុល្យវនេះ មានសំណុរាលូ។ តុល្យវនេះ ពីដីបុណ្យប្រមិធីកដាមួយព្រះវិញ្ញាណ
ហិសុទ្ធគឺជាបទពិសោធន៍ងច្បាស់ណាស់ដែលមនុស្សមាក់ក្រែវកែទទួល។ តុល្យ
សូមឱ្យខ្ញុំសម្ងាត់ឱ្យនោះខ្សោយសំបុត្រិច។ យើងទេ? តុល្យវនេះ មានសូម្រាប់បីនេះ
មានតាំងនៅ៖...ខ្ញុំធើថាការងារដែង។ ហើយប្រហែលជានោះទីនេះទៅ ព្រះវិហារ
និងក្រុមដំឡើដែលកំពងស្ថាប់រា អាជមានសំណុរាលូយេរោយ។ តុល្យវនេះ នៅពេលដែល
ខ្ញុំនិយាយពីការមិនធ្វើលើកសុតានដំបូងនៃភាពហិសុទ្ធនៃហិសុទ្ធការនិយាយ
ភាសាដែល (ខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនទទួលយកទេ) ខ្ញុំធើជាមួយដំនួយបស់ព្រះខ្ញុំអាចបង្ហាញ
វានៅក្នុងព្រះគម្ពុជាការខ្សោយការ (យើងទេ?) ពីព្រះការនិយាយភាសាដែលគឺជាតុ
អំណោយទាននៃព្រះវិញ្ញាណហិសុទ្ធ។ តើមានបង្កួនប៉ុន្មាននាក់ដឹងឱ្យនោះ?
ការព្យាបាលដើម្បីទេរការពីជាអំណោយនៃព្រះវិញ្ញាណហិសុទ្ធ ហើយនៅទីនេះបើតិ
ចលគឺកំពុងធ្វើវា យើងទេ?

៤១ សាត់ដែរការប៉ែងបន្ទីរំណោយណាមួយបាន។ អាបដ្ឋប់ អ្នកខាបព្រោលីន
អាចធ្វើបានអាចនិយាយភាសាដែលហើយបកស្រាយវា។ ដីព្រោតាប្រើនេះ អ្នក
ខាបព្រោលីនដាប្រើនេះដឹងនិយាយភាសាដែល ដឹកឃាយមានចេញពីលលាចក្បាល
បស់មនុស្ស ហើយបកស្រាយ ភាសាដែល។

៤២ នៅវានឹក្សាបាននៅពេលពួកគោមានរបាំពីដីបុណ្យចាស់នៃការវំប្រមុលដល់
ប្រជាជនគណ្ឌារុំពស់ទាំងនេះនៅជីវិញ្ញាកពួកគោនៅពេលពួកគោព្យាយាមអធិស្ឋាន
ដល់ព្រះដើម្បីបង្ហាញទីក្រោងឱ្យពួកគោសម្រាប់ពោតរបស់ពួកគោ។ ពួកគោហើរ
ចារចាប់ពេក។ ពួកគោយកវំហាលនៃពេក ជាករណៈនៅជីវិញ្ញាកពួកគោ ហើយធ្វើឱ្យ
មានពពកគិចគុចបង្កើតឱ្យពួកគោកា។ ហើយគ្រឿងបង្គប់ចេញមកដោយមានស្សុងនៅ
លើក្បាលបស់គាត់ ស្សុងក្រប់ៗ ហើយពួកគោជាមួយស្សុងនិងពេលទំនេះ
នៅជីវិញ្ញាកពួកគោ ហើយអ្នកខាបព្រោលីននិងអ្នកដែលកំពុងការនៅជីវិញ្ញាកពួកគោ
កំន្លែង... ពួកគោនឹងមិនអនុញ្ញាតឱ្យបុរសសៀវភៅនៅជីវិញ្ញាកពួកគោទេ ប៉ុន្ម័ំ
ខ្ញុំបានមើលពួកគោមរយៈកែវយើត ហើយមានជនជាតិតណ្ឌាតាមីតុកគីដែល

បានទៅកំចាំបស់ពួកគេ នៅតីជាអ្នកដែលមិនមែនជាគ្មេសន ពិតប្រាកដ ណាស់។ ហើយពួកគេកំចាំពោតនេះកាល់ពស់ទាំងនេះ។ ហើយអ្នកខាបព្រៃលីង ចេញមកហើយកាត់ខ្ពស់នឹងដោយកាំបិត និងអីវាដូរដោរទៀត ហើយចុងក្រាយ ពួកគេចូលក្នុងព្រះវិញ្ញាណា ហើយនិយាយភាសាតុល់ហើយបក្រាយវា។

⁴³ ខ្ញុមាន...អារ៉ានំអ្នកបានក្នុងរយៈពេលបីបុប្បន្នម៉ោងចាប់ពីពេលនេះកទៅ ដែលជាកំន្លែងដែលខ្លួនគេណាតូកម្មយើងចាក់ខ្លួនដែនលើក ហើយចូលទៅក្នុងការរបងហើយអីវារំបែកបំប្រើប្រាស់ហើយគ្រឿនដែរបស់ពួកគេ ហើយខ្លួនដែននោះនឹងលើកឡើង ឡើងហើយសរសេរក្នុងភាសាដែលមិនស្ថាល់ហើយអ្នកខាបព្រៃលីង នឹងលិយហើយប្រាប់អ្នកនិយាយអីដែលវានិយាយ។

⁴⁴ នេះមិនមែនជាកស្សាគារនៃព្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ធទេ។ យើងទេ? អ្នកមិនអាច ពីងផ្តើកលើវាទេ។ អ្នកមិនអាចពីងផ្តើកលើជល់ផ្តើនៃព្រះវិញ្ញាណបានទេ ពីព្រះ ផ្តើលើដំបូងនៃព្រះវិញ្ញាណកីស់សេចក្តីស្រឡាញ។ ហើយគ្រឿស្សានីភ្នាសាស្សាផី អនុវត្តការស្របតាមប្រើប្រាស់ជាបងអ្នកដែលខ្ញុស្ថាល់ ហើយពួកគេចំណាំបងបិសជ ចាប្ត់យេស៊ូគ្រឿស្សានិមែនជាប្រពេជាមួយ។ យើងទេ? មានកំសុតាងតែមួយនៃ ព្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ធដែលខ្ញុស្ថាល់ហើយនោះតី ជំនួយពិតប្រាកដក្នុងសេចក្តីស្សានា នៃម៉ោង!

⁴⁵ ឥឡូវនេះ: ជនជាតិយុជាទាំងនោះមក ពួកគេមានជំនួយប្រើប្រាស់ជាបងពួកសិស្ស មាន។ ពួកគេត្រូវបានហើកហាត់ប្រសើរជាបងបុរសក្នុងបទគម្ពីជាបងពួកសិស្ស តីជោយសារតែពួកគេជាអ្នកនិនសាធារណៈ អ្នកប្រមូលពន្លឺ ជាដើម។ ហើយពួកគេមាន ជំនួយពិតប្រាកដនិងជំនួយខ្លាំងក្នុងអីដែលពួកគេកំពងដើរ។ ឥឡូវនេះ: ស្ថាប់ម៉ោង យកចិត្តទុកជាក់ឥឡូវនេះ: កំខកខានជើងនេះ! យើងទេ? នៅពេលវាក្តាយជាដែលផ្តូរបស់ព្រះវិញ្ញាណបិត្តលូនិងសុភាពបេសា ខ្ញុតិតចាមិនមានបុច្ចាទាយម្នាក់ នោះទេតើអីដែលអាចចេញពីព្រះយេស៊ូគ្រឿស្សាន់ក្នុងនោះ។ ត្រង់បានទៅព្រះវិហារ ហិសុទ្ធមានពំពាក់ បានសំឡើងខៀវបញ្ជាក់ថាអ្នកគេជាបាយកាំហើង ហើយបានផ្តាប់គុរីបស់ពួកគេហើយ បំបែកពួកគេចេញពីកំន្លែង។ តើវារំបែកបំបែក? ព្រះគម្ពីបានចេងចារ៉ា បានមើលមក ពួកគេជាបាយកាំហើង។ ព្រះគម្ពីបានចេងដូច្នេះ។ ពិតជាក្រើមព្រះ ម៉ោង។

៤៦ ដូច្នេះសូមមើល លោកបុជាថារីទាំងនោះមានចិត្តសុភាពរបសា ស្ម័គ្របត់
និងការស្មុំរបស់អំពីមនុស្ស។ ពេលវាមករកដួលនៃព្រះវិញ្ញាបាទុកគេអាច
បង្ហាញឯងជំនួយប្រើនឡើងទៀតនៅវិញ្ញាបាទុកដាក់រហូតដែលបានចេញ។ នៅពេល
និយាយអំពីទេវិទ្យាពុកគេមិនដឹងទេ...មានសាលាដំបូងមួយដែលប្រចាំថ្ងៃ។
“តើបុរសម្បាក់នេះមកពីណា? តើគាត់មកពីណា? តើគាត់មានប័ណ្ណធភាពទេស
អ្នី? តើគាត់ជាកម្មសិទ្ធិរបស់អង្គភាពអ្នី? យើងមិនដឹងថាគាត់នៅទីណាមកពីណា
ទេ។ ប្រចាំពីរជាបុរសដែលក្រុងបានគេបានបង់បាលូដែលបានគើកពីកំណើនកិន
ស្របច្បាប់។ ហេតុអ្នី យើងអាចធ្វើនឹងពីក្រុងនៅទីនេះក្នុងរយៈពេលពីរបីនាទី ហើយ
បង្ហាញអ្នកគួងច្បាប់...” ពុកគេមានសិទ្ធិធ្វើអ្នីដែលពុកគេចង់ធ្វើនៅពេលវាមកដល់
ធ្វើនោះ។ ហេតុអ្នី? ជាយសារតិចពុកគេមិនបានមើលយើងចាប់បន្ទូល
សន្យាបស់ម៉ោងនោះ។ វិដីតំម្លៃយកតំដល់ពុកគេបានទទួលស្នាល់វា នៅពេល
ដែលព្រះយើងបានសម្រួលដោយការច្បាប់ពុកគេពីអ្នីដែលនៅក្នុងចិត្ត
ពុកគេ អ្នីដែលពុកគេបានធ្វើ... ប្រចាំពីរហេរកនេះបើយោងតាមព្រះបន្ទូលរបស់
ព្រះ។ អ្នីដែលប្រចាំថ្ងៃនិយាយថាកើតឡើងត្រប់ពាករីទាំងអស់ ពាករមួយទៅ
ពាករមួយ។

៤៧ ប្រចាំពីរហេរករបស់ព្រះ អ្នកបុរីរបស់ព្រះ ជាបោរករបស់ព្រះ។ មិនមែន...វា
គឺ—គីនៅ—ចំពោះមុខ មានបោរករបស់ព្រះហើយនេះគឺជាបោរករបស់ព្រះ មិនមែន
ជាបោរករបស់ព្រះទេ។ នោះគឺម៉ាឡាតី យេម្យា និងអសាយ ហើយអាលីយ៉ា
ជាដើម បីនៅនេះគឺជាបោរកនៃព្រះមិនមែនជាបោរករបស់ព្រះទេ។ អ្នកយល់វាទេ
តុល្យវិនេះ?

ពុកបោរកទាំងអស់ដែលបានពិពណ៌នាអំពីវិវិករបស់ប្រចាំក្នុងផ្ទៃក្នុងខ្លួន បាន
លើងតាមផ្ទុករបស់ពុកគេ បីនៅនេះក្នុងប្រចាំថ្ងៃគឺជាការពារព្យាល់បានពុកបោរក
ទាំងអស់។ ពុកបោរក ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់បានមករាបពុកគេ ជាបោរក បីនៅ
នេះគឺជាប្រះបន្ទូលហើយបោរក ដែលជាមនុស្សតែមួយ។ យើងទេ?

៤៨ តុល្យវិនេះ នៅពេល ដែលបុរសម្បាក់ទទួលព្រះគ្រឿស្សតាមរបៀបដែលប្រចាំ
ស្តីពីនៅ អ្នកមិនអាចទទួលយកវាតាតា...យើងទេ? តុល្យវិនេះ ពុកគេខ្លួនឯងឱ្យ
ថា “មែនហើយ ខ្ញុំគឺជាលុយដោនា។” មែនហើយ មិនមានអ្នីបន្ទាន់ដឹងធ្វើនោះទេ

បុំនែកត្រីមិនមិនសុចំណើកបែបនោះទេ យើងទេ? នោះគឺជូចជានៅត្វាយពីការ នោះគឺជាអារាប្រាំសំន់នៅថ្ងៃនោះ។

“ខ្ញុំគឺជាផែលបីនៅ” មិនអែឡើបុំនែកកំពុងរស់នៅក្នុងអគ្គិភាគល។ យើងទេ?

តីទួរនេះ មនុស្សទាំងនោះបាននិយាយថា “ហេតុអី យើងមានអំព្រោហំជាឌីពុករបស់យើង។”

ហេតុនោះបាននិយាយថា “ព្រះអាចយកដុំចុងទាំងនេះដើម្បីបង្កើតក្នុងឱ្យអំព្រោហំជា” យើងទេ?

“យើងជាកម្មសិទ្ធិរបស់នោះ។ យើងជាកម្មសិទ្ធិរបស់នោះ។”

នោះគ្មានអី... ទ្រង់បានមានបន្ទូលថា “ខ្លួនពេលដើរដោយអ្នកខ្លួន តើនឹងធានាអ្នកខ្លួនតែចោរពីកំហើង? កំបាប់ផ្ទើមនិយាយថា យើងមានអំព្រោហំជាឌីពុករបស់យើង ព្រះព្រះអារមិនបង្កើតក្នុងឱ្យអំព្រោហំពីចុងបាន។” យើងទេ?

49 ដូច្នេះការក្រាយជាអ្នកទទួលការហើរការកាត់យ៉ាងលូ អ្នកវិទ្ធិមិនមានអីដែលត្រូវធ្វើជាមួយយករោច។ ការមានចិត្តសុភុទបុត្រិនិងសុភាពរបសាមិនមានអីដែលត្រូវធ្វើជាមួយយករោច។ តើអីដែលធ្វើឱ្យប្រឡងខ្លួនពីគេ? ទ្រង់ជាប្រះបន្ទូលបានកើតជាសាថ់ឈាយមិនមែនជាប្រះបន្ទូលសម្រាប់ថ្ងៃរបស់លោកម៉ូសេក លោកម៉ូសេកគឺសំរប់ថ្ងៃនោះគឺជាប្រះបន្ទូល មិនមែនប្រះបន្ទូលសម្រាប់ថ្ងៃរបស់លោកណូនូន ទេ លោកណូនូនគឺជាប្រះបន្ទូលសម្រាប់ថ្ងៃនោះ មិនមែនថ្ងៃ...ប្រះបន្ទូលសម្រាប់ថ្ងៃរបស់អលិយ៉ាគឺជាប្រះបន្ទូលនោះសម្រាប់ថ្ងៃនោះ បុំនែកទ្រង់គឺជាប្រះបន្ទូលបច្ចុប្បន្ន ហើយតុកគេកំពុងរស់នៅខាងក្រោម។

50 វីងដែលនេះធ្វើមួងទៀត! នោះហើយជាកសុគារណ៍ព្រះវិញ្ញាណាមីសុខ នៅពេលដែលប្រះជាមួស់បើកសិល្បោមការនៃអ្នកហើយអ្នកបានយើងរោង ព្រះបន្ទូលបស់ប្រះអ្នកស់ ហើយទទួលយកវា។ មិនមែនអ្នកជាអីទេ តើអ្នកគឺជាអី ប្រាការអីអំពីវាទេ អីដែលព្រះបានធ្វើសម្រាប់អ្នកទូរស័ព្ទ។ មានកសុគារណ៍។

51 ព្រះយេស៊ូវបានមានបន្ទូលថា... ទ្រង់បានផ្តល់ឱ្យយើងនូវកសុគារណ៍នៃព្រះវិញ្ញាណាមីសុខ យើងបានទៅបន្ទូលថា “ខ្ញុំមានវីងដែលព្រះវិញ្ញាណាមីសុខ យើងបានពេលដែលព្រះវិញ្ញាណាមីសុខ។ ខ្ញុំមិនមានពេលដែលដើរដោយអ្នក។” ខ្ញុំមិនមានពេលដែលដើរដោយអ្នក។

ហើសុទ្ធយាងមក ត្រួចតីនឹងប្រាប់អ្នក នាំខ្សោចចែងចាំបស់អ្នកអ្វីដែលខ្ញុំបានប្រាប់
អ្នកហើយកីនឹងបង្ហាញអ្នកដ៏ ហើយកីនឹងបង្ហាញអ្នកនូវអ្វីដែលនឹងមកដល់។
យើងអត់? មានកសុតាង។ នោះគឺជាការប្រាប់ទុកជាមុន និងជាមុនការ
បកស្រាយដ៏ទេរការនៃព្រះបន្ទូលដែលបានសរស់។ ឥឡូវនេះ: តើនោះមិនមែន
ជាកសុតាងបស់ហេរាប់ខ្លួន?

52 អ្នកមើលផ្តល់នៅក្នុងព្រះគម្ពីជាបុរសដែលអាចប្រាប់បានហើយវានឹង
ភ្លាយជាការពិតប្រាកដណាស់ មិនមែននរណាម្នាក់ជាក់ដែលហើយតាត់ទេ នោះគឺជាបាន
អំណោយ។ ហេរាប់តាងកំណាត់ទុកជាមុន និងកើតមកជាបោរក។ យើងទេ?
ជីវិតទាំងមួលជាបានហេរាប់ នោះជាមុខខាងក្រោម នោះហើយជាកំន្លែងដែលមនុស្ស...

53 សំណុះជាប្រើននៅទីនេះ៖ “មែនហើយ ធម៌កុនក្រម៉ានីង...?” “តើនេះ...?”
“ក្រម៉ានីង...” យើងទេ? អ្នក—អ្នកមិនអាចបែងចែកពីការធ្វើបានទេ។
កុនក្រម៉ាគឺជាអ្នកដីសកាំងបស់ព្រះ។ ក្រម៉ានីងឆ្លងកាត់... នោះហើយជាបាករ
ដែលវានិយាយថា “អ្នកណាបច្ចេះ ឲ្យអ្នកនោះមក”។ ប៉ុន្តែកុនក្រម៉ា គឺជាអ្នកដីស
តាំងបស់ព្រះ។

54 មានប្រាំមុខងារដែលត្រូវបានធ្វើសដីសពីព្រះ។ “ជីវិតព្រះបានកាំងនៅក្នុង
ក្រម៉ានីង សារក ហេរាប់ គ្រប់ដោរ គ្រួចដារល អ្នកជូយដំណើងល្អ។” ព្រះបានដើរ
ជូយនោះ។ មនុស្សមានខិតនិយាយដីម និងដីរដោរទៀត ប៉ុន្តែអ្នកយើងទេ ប៉ុន្តែ
ព្រះជាមួសទេដែលកាំណាត់ នៅក្នុងក្រម៉ានីងសម្រាប់ភាពលូតតាមទេះនៃក្រម៉ានីង
មិនអាចបែងចែកវាបានទេ។

55 ឥឡូវនេះ: ព្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ធ នៅពេលដែលវាយាងមក វាតីជាសាក្សីដល់
អ្នក (យើងទេ?) ថាព្រះបន្ទូលនេះក្រើមព្រះ ព្រះបន្ទូលសម្រាប់ថ្ងៃនេះ: មិនមែន
ព្រះបន្ទូលសម្រាប់ថ្ងៃបស់ល្អដីនោះទេ។ ព្រះបន្ទូល មិនមែនសម្រាប់ថ្ងៃថ្ងៃសេទេ។
យើងធ្វើបន្ទាល់ចាប់ជាសេចក្តីពី ប៉ុន្តែវាដាប់ថ្ងៃមួយឡើត។

56 ឥឡូវនេះ: តើធ្វើយ៉ាងណាមានប៉ុន្តែយ៉ាងមក ហើយមានបន្ទូលថា
“ឥឡូវនេះ: ដូចជាថ្ងៃសេមក នាំអ្នកទាំងអស់គ្មានបញ្ចប់ពីសុកអសុំប ខ្ញុំមកយក
អ្នកទៅកំន្លែងដោរ”? ធម៌បើច្រៀងមានបន្ទូលថា “តាមទៅធ្វើការហើយសង្គមដ៏ឡើង”
អញ្ចប់—អញ្ចប់ព្រះជាមួស អញ្ចប់—អញ្ចប់នឹងពន្លិចដែនដីឥឡូវនេះ។ អញ្ចប់នឹង ធ្វើឱ្យ
ពិភពលោកលិចចិត្តនិចត្តុកគេ ទាំងអស់”? ហេរាប់ ទេដែលចេញពី...យើង

ទេ? បចត្ចីមិនដែលនិយាយថាព្រៃងអីនឹងមកបែបនោះទេ។ យើងទេ? ព្រៃងនឹងមិនមែនជាព្រះមេស្តី។ មិនថាទុកដឹកប៉ូន្ទានដែលព្រៃងបានសាងសង់ បុរីក៏ដោយដែលព្រៃងមានធ្វើចាប់។ ព្រៃងនៅតែមិន...គាត់នឹងមិនមានលក្ខណៈសម្រាតិជាព្រះមេស្តី។ ហាលេណូយ៉ា! នៅទីនោះ! វាគាលក្ខណៈសម្រាតិ! បាន មែនហើយ!

⁵⁷ ១ក្នុងចូលដំពូកទី៣ ចែងថា: “តែកាលណាសេចក្តីគ្រប់លក្ខណ៍បានចូលមក នោះសេចក្តីដែលមិនពេញឡាតែនឹងបាត់ទេ។” ដូច្នេះវីងគុចចាំនេះ: វីងលោកទីផ្សេងៗដូចខ្លួន ព្យាយាមនិយាយភាសាដែល និងអីរៀងផ្សេងទៅទៅទាំងអស់នេះ នៅពេលដែលអ្និះដែលលើតកៅខ្លោះ... ហើយយើងមានចោរនេះ: ដោយជំនួយរបស់ព្រះ ការបកស្រាយដំណូលតកៅខ្លោះនៃព្រះបន្ទូល ជាមួយនឹងការបញ្ចាក់ដែលភាព! ពេលនោះអ្និះដែលមិនពេញឡាតែនលើកទៅឆ្លាយ។ “កាលខ្ញុំនៅក្នុងខ្លួនខ្លួន និយាយដូចកុនក្នុង ខ្ញុំយល់ដូចកុនក្នុង បីនេះ ពេលខ្ញុំឆ្លាយជាមនុស្ស ខ្ញុំបានលីបានរបស់ក្នុងចេញ។” អាម៉ែន! ខ្ញុំទៅអងិប្បាយរូចហើយមិនចូលទៅកាន់វីងទាំងនេះទេ។

282. បងប្រុស ប្រាកាហំ... (តើខ្ញុំបានបញ្ចប់វាទេ? ពីដើម្បីជួលិករបស់បិសុទ្ធសាស្ត្រ... បាន វាគីអំពីវា មែនទេ? ទាំងអស់។ មិនអីទេ។ សំឡោសដង បើមិនយល់ទេ សំឡោសដង ខ្ញុំ... ទាំងនេះ: គីជាសំណួរដៃអស្សាយបែបនេះ។ អ្នកអារាស្តុការនៅពេញមួយយប់ក្នុងសំណួរមួយ បងប្រុសហើយ មិនបានសុម្រោះតីប៉ះវា។) ខ្ញុំការពាណិជ្ជកម្មក្នុងនាមជាអ្នកបំពើរបស់ព្រះ ជាអ្នកធ្វើ...ហើយ ខ្ញុំធ្វើប៉ះសារ់នៃសេចក្តីពិតោ។ ប្រពន្ធទីមិនស្ថាប់ខ្ញុំ... និយាយអីទេ...និយាយពីសារនេះ: ហើយកំមិនស្ថាប់ខ្មោះតែណាមួយដែរ។ ខ្ញុំធ្វើប្រពន្ធទីមិនស្ថាប់ខ្ញុំ និងស្ថាប់ខ្មោះតែមានចេញក្នុងការងាររបស់ខ្ញុំដឹងដែរ។ ចង់ឲ្យប្រពន្ធទីមិនស្ថាប់ខ្ញុំធ្វើដែរហើយ អងិស្សានចេញក្នុងទេ។ បងប្រុស ប្រាកាហំ ខ្ញុំចង់ធ្វើជាមិត្តរបស់ព្រះ...នៅ៖ ចង់ត្រូវបានការយើងនៅក្នុងព្រះទៅយោបល់ព្រះសម្រាប់ជីវិតរបស់ខ្ញុំ។ ចង់ធ្វើជាមិត្តរបស់ច្បាច់។ (ហើយមនុប្រើនេះបែរិច្ឆេច “ចំប់” ថា បន្ទិច) ពេលខ្ញុំនៅក្នុង ខ្ញុំបានប្រាប់អ្នកគ្រប់ត្រាទាត្រាត្រា ខ្ញុំចង់ធ្វើជាអ្នកអងិប្បាយ។ ខ្ញុំមិនដឹងថាប្រះចង់ខ្ញុំខ្ញុំធ្វើអីទេ។ ខ្ញុំសុខចិត្តធ្វើអីរៀងដើម្បីព្រះអម្ចាស់។ របស់អ្នកនៅក្នុងព្រះអម្ចាស់។

៥៨ តុទ្ទភវនេះ នេះជាសំណុរាលិនមួយ។ ហើយបុរសនោះស្មារ៉ាត្រង់។ ប្រពន្ធបស់គាត់ ដែកូលស់គាត់គឺជាដីធ្លីកម្មយ៉ានេគាត់... តើខ្ញុំអាចបន្ថែមអ្នីនៅទីនេះទៅវាបានទេ? បងបុនុយើយ ខ្ញុំនឹងយាយដូច៖ ក្នុងព្រះនាមព្រះអម្ចាស់។ ថ្វីមួយក្នុងចំនោមថ្វីនេះ ឬព្រះអម្ចាស់សញ្ញព្រះហប្បចិយ ខ្ញុំគិតថា ខ្ញុំនឹងបន្ថីខ្សោយកាត់នោះ អាការីបិតាការីនិងការរំលែក៖ (យើងព្រេ?) នាំការក្រដៃនេះនៅពេលខោសម្រាប់ ប្រសិនបើការដោយទេរក វានឹងក្រោប់បែក។ បើនេះយើងនឹងបង្ហាញថាការជាប្រព័ន្ធលូបស់ព្រះអម្ចាស់។

៥៩ បងបុនុយើយ! សូមស្មាប់រឿងនេះ។ តើអ្នកដឹងទៅជាព្រឹនដឹងដែលអ្នកទទួលបាន ដែកូលខាងក្រោមបីដែនដីនេះទេ? មួយក្នុងពេក្តាត់ បើខ្ញុំ បុង្វីកប្រឈ័ណ៍ ជាត្រូវការទៅការនៅពេលមួយមិនត្រូវមាន—បានស្មាប់។ មនុស្សជាព្រឹនយល់អំពីរឿងនេះ។

៦០ បុរសម្ងាត់រួចរាល់បានពីការបង្ហាញក្នុងបុរាណី ដើម្បីដោយអធិស្ឋានជាមុនសិន។ អ្នកមិនគូនឱសមនសុស្រីដោយស្ថាកទានក្រោមទេ បើនេះខាងក្រុងស្ថាក ត្រាយជាម្នាស់របស់កុនអ្នក។

៦១ ខ្ញុំនឹងចានេះនឹងស្មាប់ទៅការក្រោមបុរាណី ដើម្បីដោយអ្នកទៅក្នុងការនិយាយរឿងនេះ ឬបិទិការ។ បើនេះខ្ញុំស្មាប់ទៅ—ជាមួយនឹងអ្នកទិញគោលនៅទីនោះ ខាងលិច។ យើងនឹងទិញគោលដែលខ្ញុំកត់ស្ថាល់យើងអ្នកដោលពីរឿងនេះទេ។ ឧណារោះពេលដែលខ្ញុំកត់ស្ថាល់យើងអ្នកដោលពីរឿងនេះទេ។ ខ្ញុំស្មាប់ទៅជាមួយយិត្តចាស់ មកទីនេះក្នុងព្រះវិហារជាមួយខ្ញុំ ហើយខ្ញុំបាននាំឡើកព្រះគ្រឹះស្អែក ដែលជាមនុស្សមិនស្មារ៉ាត្រង់សោះ ចាប់ផ្តើមជាមួយលាក់ ដើរីនូវ។ មនុស្សជាព្រឹននៅចំពោត ដែលជាម្នាក់ពីព្រះគ្រឹះស្អែក ខុទ្ធភាពឱ្យ។ យើងនឹងទៅហើយពួកគេនឹងចូលរោគក្នុង... គោម្មយ។

ខ្ញុំយើងពួកគេចិត្តឱ្យបង្វីមួយលក់បានដំម្លេយាន់ដូច្នោះ កូនគោគូចម្លេយ នេះ នាងមិនទាន់ត្រូវបង្ហាគតែពួកនៅឡើយទេ។ ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា... ហើយដោលពួកគេនឹងបាននិយាយថា “ប្រសិនបើខ្ញុំមានលុយ ខ្ញុំនឹងជាក់វានៅក្នុងក្នុងគោគេនោះ។”

ហើយខ្ញុំបានគិតថា “តីឡាយវនេះ គាត់ជាអ្នកចិត្តឱម គាត់យល់ពីអាជីវកម្មរបស់គាត់។” ខ្ញុំបាននិយាយថា “លោកដេរី ហេតុអីបានជាអ្នក...ពីមានលក្ខណៈសម្រាតិអី? នានាបាន ហើយដឹង។ មួយនេះលក់បានបីយដុល្លារ កាលមុននោះ សម្រាប់ខ្ញុំ មិនទៅធ្វើចាកំក្បែងដើរដឹងជាដាច់និងអ្វីទៅដំឡើង។”

⁶² គាត់បាននិយាយថា “មិន បីលលី មានដឹងមួយដឹងលម្អិតយល់ ក្នុងការទិញគ្រោះគ្រោះ” បាននិយាយថា “ខ្ញុំគិតថា អ្នកគូវតែទៅការសង្គរបស់អ្នកជាអ្នកអងិព្យាយ។” បើនេះនិយាយថា “អ្នកមិនយល់ពីសត្វគោទេ។” គាត់បាននិយាយថា “តីឡាយវនេះ មិនគុនគោនោះប៉ុះ។” យើងបានដើរទីនោះ។ បាននិយាយថា “យើងត្រូវដាយវ្រោប់ដើរការវេទេ?”

ខ្ញុំបាននិយាយថា “បាន។”

បាននិយាយថា “ក្នុងរបស់រាជនឹងចោរបស់រាជនឹងចោរបន្ទាប់នឹងនៅពេលមានជាយវ្រោនោះនៅលើគ្រឿក។” ហើយនិយាយថា “រាជនឹងរត់ពេលក្នុងខ្លួនឯង។ គ្រឿកនឹងមិនធ្វើជាមេសម្រាប់គ្នានៅក្នុងគោទេ។” ហើយនិយាយថា “អ្នកមិនអាចធ្វើឱ្យគ្រឿកជាក់ គ្រឿកនឹងមិនធ្វើការសាច់បាននេះ” គាត់បាននិយាយថា “មិនគុនគោត្រូចនេះដែលលក់ចោរ។” មិនចាត់កើតមិនមែនទន្លេបុណ្ណារ។ មិនទិកមុខដែលសុខសាន្តរបស់រាជនឹងបែបនោះ ត្រានជាយក្នុងគ្រឿកវានៅ។” និយាយថា “រាជនឹងភ្លាយជាមេត្តិកប្រាកដសម្រាប់គ្នានៅរបស់រាជ ហើយកំក្បែងដើរបស់រាជ នឹងបន្ទាប់នេះ។” ហើយបាននិយាយថា “គ្រឿកទាំងអស់មានមេរបស់រាជ ប្រសិនបើគ្រឿកវាការមានប្រព័ន្ធដោយការបង្ហាញតុដគ្រឿក ទៅនឹងគ្នានៅ (យើងគ្រឿក?) ដែលនឹងបង្ហាញក្នុងរបស់គ្រឿកវា។” បើនេះជាយនោះ ហើយកំក្បែងទៅកែវគោត្រូចបានសម្រាប់គ្រឿកបាន។

ខ្ញុំបាននិយាយថា “បាន! សូមអរគុណ។”

⁶³ ហើយដឹងជាត្រានេះគ្រឿកបានអនុវត្តលើស្តី។ អ្នកយកមួយក្នុងចំណោមគ្រឿកគោលបម្លាសិនក្រោះបែងគ្រឿក មិនទៅធ្វើជាសម្រាប់គ្រឿកបែងគ្រឿក ដើរទីនេះបង្កើចខ្លួននានា ពីមនុស្ស នឹងមិនបង្កើតឡើងឡើយ។ នានានឹងរត់គ្រប់ពេល។ ហើយគ្រឿកនោះមិនមែនជាការព្យេសស្ថាតនៅខាងក្រោះ វាស្ថាតនៅខាងក្បែង៖ នៃសន្តិភាព សូបស្ថាតគុប់គែងខ្លួននៅក្នុងសន្តិភាព សូបស្ថាត វិញ្ញាបាល ដែលជាតម្លៃអស្ឋារោនៅចំពោះ

ព្រះអម្ចាស់។ នោះជាដីដែលយើងចង់បាន។ ករម៉ឺនលើស្តី និងបុស ហើយ
អ្នកណាក៏ដោយ។ ឥឡូវនេះ...

**283. បងបុស ប្រាណហេះ៖ សំណុរានិងចម្លើយ គ្រឹះអលង្ហារ
សាមញ្ញ ធ្វើដារីឡូក ប្រគុណ?**

⁶⁴ បាន បងស្រី ខ្ញុំដឹងថា នោះមាននៃយក្រឹនសម្រាប់អ្នក ហើយវាមាននៃយក្រឹន
ដើម្បីខ្សោយអ្នកមានទំនួកចិត្ត ខ្ញុំនឹងប្រាប់អ្នកពីការពិតាត។ ឥឡូវនេះ ចូរចាំថា ព្រះគម្ពីរ
បានចែងថា “ពេលអ្នកតាក់តែង ចូរកំពុបំពេងជាមួយ—ជាមួយ គ្រឹះអលង្ហារ
មានកម្លៃថ្មី គុណ និងគ្រឹះអលង្ហារគ្រប់ប្រឡទ ប៉ុន្តែសូមខ្សោដារគ្រឹះលម្អិត
សន្តិភាព សុប់ស្ថាត និងចិត្តសុខបុត្រ (ដែលខ្ញុំខើបពេលនានដកស្រាវដ្ឋោះ) ដែលជា
តម្លៃដើម្បីរោគរោគនៅថ្ងៃពេលនាន”

⁶⁵ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំមិនចង់មាននៃយក្រឹន បងស្រី បើអ្នកមានបុណ្យ... ឥឡូវនេះ តី
ខ្ញុំមិនមែនជាប្រះអម្ចាស់ទេ។ ប្រសិនបើអ្នកមានបុណ្យដែលអ្នកចង់ពាក់ បួនខ្សោយ
ដែលបានបងសំអ្នកដល់ខ្សោយអ្នក ប្រប្រហែលបងបសំអ្នក... គីមួយដូចនេះ ដែលអ្នក
ពាក់ ឥឡូវនេះ ចំពោះខ្ញុំ ខ្ញុំមិនគិតថាបារាក្រក់ទេ។ ឥឡូវនេះ នោះគ្រាន់តែជាទុំ
ប៉ុណ្ណោះ។ ឥឡូវចាំថា ខ្ញុំបង្ហាគកទូទៅនឹងចង្វាស់ នោះជាគតិករបស់ខ្ញុំ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំគិតថា
វាបានបានស្រាវជ្រាវ វាបានបានបងស្រាវជ្រាវ។ យើងពីពី? វាបានការដម្លាប្រានៅពីពីការយ
ក។ ហើយពេលដែលអ្នកយើងពីពីការយកដើម្បីបានប៉ុណ្ណោះ ហើយទុកដឹងនេះមួយទៀត។
ប៉ុន្តែខ្ញុំគិតថា ប្រសិនបើអ្នកពាក់ចិត្តពេញអារាប់ពិពាប់...

⁶⁶ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំស្មាល់អ្នកជាប្រជាតិណាសាស្ត្រ វាង្វាប់ថា គេមិនធ្វើបុណ្យ
ធ្វើមុដទិនដល់ស្តីដែលមានចិត្តពេញអារាប់ពិពាប់ទេ។ យើងពីពី? ខ្ញុំខ្ញុំធ្វើ
ទេ នោះបើចាំថាប់។ នៅក្នុងព្រះគម្ពីរ ពួកគេពាក់ចិត្តពេញអារាប់ពិពាប់ មានតែ
របៀបឈ្មោះគេហោចាប់ចេញ មួយដែលជាផីរក្បាលរបស់គេ មានការប្រាំបុណ្យ
នៅក្នុងនោះ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំ... ដើម្បីបង្ហាញថាពួកគេបានជួយបាន ហើយទុកដឹងនេះ ខ្ញុំគិតថា
មិនអីទេ។

⁶⁷ ប្រសិនបើស្តីចង់ស្ថីកពាក់—ហើយធ្វើខ្លួនច្បាស់មេរោង ស្មាត ដូចជា
ស្តី ហេតុអី ខ្ញុំគិតថា វាបានបងស្រាវជ្រាវអីទេ ចំពោះខ្ញុំ។ ប៉ុន្តែនៅពេលណាមួកនឹងអារ
ជាក៏ម្វៀងនោះទៅជាអំនួនបន្ទិច គីមួយដើម្បីបានប៉ុណ្ណោះ។ វាបានការប្រុកកិយាបស់អ្នក។

⁶⁸ តើអ្នកជាស្តីនៅថ្ងៃចាមិនយុរឹប់ន្ទានមុននេះពួកគេមានអ្នកដែលពួកគេ “ហេវថា សំណែតអាស្សីទេ”? ខ្ញុំគិតថាគេចចោរមកមួងឡើត បុក្រកាន់តែអារក្រាតជាង។ ត្រូវ... បាន ពួកគេគឺជា “អាស្សី” តើឡើនេះ ជំនួសឱ្យ “អារក្រាត” ប៉ុន្តែពួកគេធ្លាប់លើង កាលពីមិនយុរឹប់ន្ទានទេ...ពួកគេមានក្រោងស្រី ស្អីយ៉ាង្វេង... ហើយជាការពិត ណាស់ មនុស្សចាប់សិងជើងជើងដែរ ពីព្រះពួកគេទាំងអស់ត្នាចង់នៅក្នុង។ ខ្ញុំមិនមែនមាននីយថា បងប្លនស្រីទេ ខ្ញុំមាននីយថា ស្តីនៅលាកិយ។ ហើយ ពួកគេបានកាត់—សំណែតបសពួកគេឡើងខីច ប្រែកាល ខ្លួនជាងដើរណាប់ពេល បន្ទាប់មកស្រែកសម្រេចបំពាក់ខាងក្រោមម៉ែលទៅស្ថាត។ ហើយនៅពេល ដែលពួកគេនឹងបានដំបានមួយ វានឹងបង្ហាញរាយក្រឹងនៅក្រោមសម្រេចបំពាក់ ជាមួយនឹងជានីងការ និងវាំកាយ បុអីក៏ដោយដែលវានៅលើវា។ មួយណាតា អ្នកដឹង...

⁶⁹ មានក្រោងស្រីម្នាក់មករកខ្ញុំ ដែលជាក្រោងស្រី ឱកការដ ីខែត្រានទទួល ព្រះវិញ្ញាណធមុនទូទៅ។ នាងបានក្នុងសិទ្ធិរបស់សការនៅព្រះ ហើយនោះគឺនៅក្រោម ដី និង រដ្ឋ តណ្ឌាអាមាណា ជាក់នៃងដែលខ្ញុំបានពីបករាយ។ ហើយនាង ស្នើតូចចលន្មាក់ មករកខ្ញុំ ហើយនាងបាននិយាយថា “បងប្លុស ប្រាណហកំ ខ្ញុំចង់សូម្បុកមួយ សំណ្ងារ។”

ខ្ញុំបាននិយាយថា “មិនគីទ បុនស្រី តើវាតាមី?”

នាងបាននិយាយថា “តើអ្នកគិតថារាជាការខុសប្បែន្រមាប់មនុស្សស្រី —ជានីភ្លើស្សាន ពាក់ អាស្សីវី?”

ខ្ញុំបាននិយាយថា “បុនស្រី នេះជាពីរមួយដែលខ្ញុំ—ខ្ញុំគ្រាន់តែមិនអាចយកល់ បាន។ តើអ្នកជាសំណែតអាស្សីវី? ” ហើយនាងបានប្រាប់ខ្ញុំថាតាមី។ ខ្ញុំ...

នាងបាននិយាយថា “វាបង្ហាញរាយក្រឹងនាប់។”

⁷⁰ ខ្ញុំបាននិយាយថា “តើអ្នក—តើអ្នកដែលបាននៅក្នុងស្នើដែលធ្វើឱ្យនាងចង់បង្ហាញរាយក្រឹងអាយុសយើង? តើអ្នក... អ្នក—តើការដោអីរបស់នរីភ្លើស្សាន ម្នាក់ដែលទៅធ្វើអ្នក? តើអ្នកអាចស្រីម៉ែលឱ្យតីស្សាន? ”

⁷¹ តើឡើនេះ ម៉ឺលចុះ បុសម្នាក់ មិនមានអ្នកបើបីនិស្សម្រាប់គាត់ទេ នៅពេលដែល វាមកជិតលូបកាយ។ ហើយប្រសិនបើ តាក់អារក្រាតពាក់កណ្តាល—វានឹងមិនមាន ខោក្នុងទេ។ មិនមែនសង្គត់ធ្លន់សម្រាប់មនុស្សប្រុសទេ ប៉ុន្តែពួកគេ... អ្នកដឹង

ទេ—តើក្នុងប្រព័ន្ធណាដែលនឹងត្រូវបានល្អដោយបុរសដែលបានដោអារិនឃ ស្ម័គ្រខាតី បុរសដែលតាត់មាន? របាយជាសំមាន-ដំសម្រួលខ្លះ: រាយឱលទោមិន ស្ថាតនិងឈើ ខ្ញុំ... អាត្រកតែណាស់។ មិនបុរសទាំងនេះនៅទីនេះ... មែនហើយ ខ្ញុំគិតថាបារព្រឹង ធ្វើឲ្យក្នុងពេលម៉ឺងបែបនេះ។ ប្រសិនបើនាង... ប៉ុន តុល្យនេះ: អូកយកមនុស្សស្រីមកដាក់បែបនោះ នោះជាព្រោះវិហាមខុសត្រាប់ អូក យល់ទេ? ត្រូវហើយ។

⁷² ប៉ុនខ្ញុំគិតថាបាបុរាណខ្លួន ប្រសិនបើអូកទៀត ខ្ញុំមួកបុរាណ អូកបានផ្តល់ការកំហងដំប់សេននៅទីនោះជាមួយយោងដែកមួយនានាលើអូក ខ្ញុំ—ខ្ញុំគិតថា... សំទោស ខ្ញុំមិនមានបំណងនិយាយទេ។ បែបនោះ ប៉ុននោះ—នោះតើ ខុស។

⁷³ ប្រសិនបើមានអូមួយបានបំបាត់យុទ្ធសាស្ត្រ ឯងជីវិត ឯងប្រជំងឺនឹង... ធ្វើឲ្យខ្ញុំខ្សោះ អាស់ អាយុរិច គិតា... ខ្ញុំបាននៅប្រែទេសស្តីសមួយថ្ងៃ ហើយ បងប្រុសអាមេរិកបាន និងខ្ញុំបានកែយើញកំន្លែងដែកមួយនានាផីរូរូ ឡើសាន ជាកំន្លែងដែលយើងអាច មានសាច់រាយ ដំណឹង ទំនួលប្រែលបីភាពបួន នៃមួយដោន តាមខ្ញុំគិត សម្រាប់ ប្រែលសាមសិបសេន ជាលុយអាយុរិច។ អូ យើងបានរស់នៅជីថលស្អាត! ជាកំន្លែងកាលថ្ងៃយើងបានចុះទៅទីនោះ។ ហើយពួកគេទាំងអស់ត្រូវនៅទីនោះដើរក្រោម អូកដីនេះ ពួកគេ ទីកមិនលួយទេ។ ហើយខ្ញុំនឹងមិនដឹកក្រោននោះទេ ជូនថ្ងៃខ្ញុំមាន ទីកបន្ទីពី... ហាងលក់ខ្លួនដែលមានទីកបន្ទាន់។ ហើយខ្ញុំបានច្រករាជការដែលបាន តាមខ្ញុំត្រូវបានកំន្លែងណាប់ដែលខ្ញុំបានទៅ។ ខ្ញុំគិតថា ត្រូវប៉ះត្រូវគិតថា “ក្នុងប្រសិនបើ ការនៅម៉ាកដ្ឋានលើខ្ញុំនេះបស់គាត់។” ជូនថ្ងៃខ្ញុំមានវានៅក្នុងដោ។ យើងបានចុះទៅក្នុងនេះ។ កំន្លែងដែលទាំងអស់—លក់សាប់អាមេរិកនេះ: ហើយថ្ងៃមួយបាក់ក្នុង អាយុរិចបានបៀកទ្វាន។ ប្រែលល្អៅប៉ុំចិត្ត មួយដែលឈើ មានផ្លូវខ្សោះមួយក្នុង នោះលើក្នុង យករាន់ទីនោះ: ហើយនាងមានត្រូវប៉ះគ្នាន់... ស្តីពីនោះក្រោមត្រូវគិត អលអ្តា ជីវិត បស់ឯង ពីហាងដែកការ និងក្រុឬន និងពួរឯង: ហើយណាប់ពណ៌រៀង ហើយអូកទាំងពីរបានអាយុបានសិបឆ្លាំគិតថាទាស់ ជូនជាមុន។ ហើយអូកគិតថាបួន ដែងមានអាយុដែកបានខ្លាំង។ ប៉ុននួកគេព្យាយាយមើល? ពួកគេកំណុងព្យាយាយមើលក្នុង ជីវិតមើលតាមការមើលក្រាយ កញ្ចក់ ក្រឡើកមើលទៅដីដែលពួកគេជាបាន។

⁷⁴ តុល្យនេះ: ត្រីស្ទានអើយកំពើធ្វើជាត្រាង៉ែយ។ ត្រីស្ទាន កំព្យាយាយមើលដីដែលពួកគេជាបាន។

ផ្លាប់ធ្វើកន្លែងទៅ តាត់មិនបានមើលទៅកន្លែងដែលតាត់នៅទៅ តាត់កំពុងសម្រួល មើលទៅកន្លែងដែលតាត់ទៅ យើងទេ យើងទេ? កំយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះអ្ន ដែលអ្នកធ្លាប់មាន បុរីយុបបុរីស់នៅទៅនោះ។ អ្នកនឹងមិនគ្រឡប់ទៅការវិញទេ វា តីជាអតីតកាល។ ហើយបុរីដែលបើកលើផ្លូវដីតិសម្បួនមើលខាងក្រាយ កញ្ញាក់ នឹងទៅការបំផ្តាញ ហើយអ្នកនឹងនោះលើផ្លូវតីស្ថាននោះ។ កំមើលទៅក្រាយអ្ន ដែលអ្នកធ្លាប់ មើលអ្នដែលអ្នកនឹងភ្លាយជាតាំ បូលបាននិយាយថា “ខ្ញុំក្រោមសេចក្តី ទាំងប៉ុន្មានដែលកន្លែងទៅហើយ កំខំមួលណោងទៅដែលតិខាងមុខឡើតា”

⁷⁵ តម្លៃនេះ: ប៉ុន្មានបានធ្វើឱ្យអ្នកខ្ចាស់អៀវង់។ ពួកគេបានការំយករឿងក្នុងមួយនេះ: ផ្លូវាស់ទាននីនិមួយបើយដាក់វានៅលើគុក! តម្លៃនេះ: វានឹងធ្វើឱ្យគ្រប់គ្នាក្នុង! ហើយវក់ដាមួយផ្លូវនោះរួចចំរាប់នៅទៅនោះដោយដែលរបស់ពួកគេ ហើយបន្ទាប់មកទៅពីរអាមារាធាមួយដែលដែលនោះ! ហើយអ្នកតែមកដល់ទីនោះ ហើយបានសិបន្ទាសអីមួយ។ លោកបណ្តុះតុក ហូហូនបូលនៅជាមួយខ្ញុំ តាត់ចាប់ធ្វើមសីច ហើយបែរក្បាលរបស់តាត់ចេញ។

ខ្ញុំបាននិយាយថា “តើមាន—អ្ននិយាយ?”

និយាយថា “អ្នករត់តុនិយាយថា ‘ដកវារេចញ្ញា’”

ពួកគេនិយាយថា “អត់ទេ នាងជាចនេនជាតិអាមេរិក ទុកនាងឱ្យនៅប្រឹងចុះ។” ក្នុងនំយាយដូចខាងក្រោម “នាងមិនដឹងអីទេ។” យើងទេ?

⁷⁶ នៅពេលដែលខ្ញុំកសែននននដោយ នៅទីក្រោងវិម (តម្លៃនេះ: សូមគិតអំពីវា) នៅ បុរីវិទីកង់ ក្នុងទីក្រោងវិម ប្រទេសអីតាមបី ពួកគេបានចុះលើបាន សេន ននដោយ: “ទៅជាព្រឹត្តិជនជាតិអាមេរិក: មុននឹងចូលក្នុងការតាមនេះ: សូមស្រែកសម្បៀតកំពាក់ដើម្បីគារពេដល់អ្នកស្ថាប់” ព្រះវិហាកាត្រូលិក។ យើងទេ?

284. សំណុរៈ: បងបុរី ប្រាណាបាកំ ពើក្នុងក្រម៉ានីងនៅទីណាននៅពេលដែនដី ផ្លូវបែរីយដៃ៖? វានឹងនៅកន្លែងដួចក្នុងទោគីសាងអបននៅក្នុងពេល ក្រោះ ការបានឆ្លាត់ចំបួនបុរីយដៃ៖បុរីយដៃដើរដែលដឹងដីខណៈពេលដែល រឿងនេះ: ហើយតើមីនុយបុរីយដៃ? បីអ្សើង ពើនៅឯណា? ហើយពើក្នុងក្រម៉ានីងទាំងអស់ នឹងនៅកន្លែងពេលនៅការបើកឡើងដែលបុរីយដៃ?

77 ក្នុងក្រមេ នៅពេលដែលដែនដីជ្រើន៖ ពេលដែលនៃការសំឡែងវិញ នឹងជាការភ្លាក់ទេដូចនេះការស្ថាប់និងការធ្វើបង្កើត នៃការសំឡែង ជីតិ...ជាមួយនិងការសំឡែង សម្រាប់ការលើកទេដូចនេះក្នុងពេលនឹងប្រព័ន្ធដោយ កំឡុងនេះ ប៉ុន្តែក្នុងក្រមេ...កំឡុងនេះ យើងទេ? មួយគុងចំណោមពួកគេ តីជាណិជ្ជការសំឡែង ត្រូវប់មកទីនេះពីមុន សហស្សីភ្លឺ។ ហើយនៅពេលដែលដែនដីនេះតីត្រូវប់មកទីនេះវិញបន្ទាប់ពី សហស្សីភ្លឺ និងបន្ទាប់ពីការដំឡើងដែលបានក្នុងសំណាក់សំរាប់ យើងទេ? ពួកបិសុទ្ធនឹងត្រូវរាជៈដំឡើងប៉ុន្តែដែនដី ពេលសាកាំងទេដូចមកជីវិញ ទីក្រុងជាតិស្របតាមៗ ហើយក្នុងក្រុងនេះពីមុន និងស្ថានជំពូកស្ថានស្ថានស្ថាន និង បំផ្តាញពួកគេ។ ត្រូវហើយ។ កំឡុងនេះ នោះតីជាបទគម្ពិជា។

285. បងប្បុស ប្រាកាហំ ខ្ញុំធ្វើថាគ្មោះគ្មោះចូលបានបស់នាង។ ប៉ុន្តែប្រសិនបី ក្រុងក្រុងមានប្រើប្រាស់អ្នកមិនធ្វើបានសូមីកទៅចាយបង្កើនុង...មក មួនណាគ្មោំចំណោមមួយដើម្បីបស់អ្នក ហើយនិងមិន...និងចង់ឱ្យប្រពន្ធបស់គាត់ធ្វើការកាត់សក់ ស្អោះខាងក្រោម និងប្រព័ន្ធគាំពីទូទៅនឹងកំឡុងនេះ: គ្មោះចូលបានបុរសនេះនៅគ្មោំដីនេះបុរាណ? សូមនឡាល់បន្ថែមយើង នេះទៀតានច្បាស់ ព្រោះនេះជាសំណុរាយដែល ក្រោះនានសូមជាប្រើប្រាយប៉ុន្តែបានបងប្បុស។

78 អត់ទេ បងប្បុស អ្នកមិនគ្មោំចូលមនុស្សបែបនេះទេ។ គ្នាន តម្លៃការអប់រំទេ។ ជីតិនេះជាមួលហេតុដែលអ្នកនឹងចាកចេញពីអ្នកទាំងអស់ហើយ នៅជាប់នឹងព្រោះ។ កំឡុង ឬដីម៉ា...បើអ្នកចង់...ឱ្យបុរសនោះសំឡែងជាមួយអ្នក ហើយអ្នក...នៅជាតិស្ថាន... ប៉ុន្តែប្រសិនបីគាត់នឹងតម្លៃឱ្យអ្នកស្អោះក្នុងកាត់សក់បស់អ្នក ហើយធ្វើការរៀងរាល់ទៅទាំងអស់នេះ: និងកន្លែងដែលមិនគោរព ព្រោះ អ្នកស្មោរកនុវត្តគោរពជាមុនសិន និងសេចក្តីសុចិតិបស់ទ្រង់។ អ្នកមិនជាប់ពាក់ព័ន្ធនឹងយើងបែបនេះទេ។ “ប៉ុន្តែ ដរាបណា” ព្រោះគម្ពិជាដែលចំណេះដឹងថា “ទ្រូវតែនាន ពេញចិត្តហើយគាត់វិកាយគ្មោំការសំឡែងជាមួយគ្នា (អ្នកចង់ចាំរាយ?) អនុញ្ញាតឱ្យពួកគេ...”

ហើយកំឡុងនេះ ទាំងនេះ ខ្ញុំមិនបានទម្ងាក់ជាបទគម្ពិជា ពីព្រោះខ្ញុំគ្រាន់ទៅបានដើម្បីសិស្សពួកគេ (អ្នកយើងទេ?) បុន្ទាននាទីមុន។ ខ្ញុំយកមួយកំឡុងនេះហើយ ពេលនោះខ្ញុំមិនមានពេលទេ...

79 បើនៅប៉ុណ្ណោះបាននិយាយថាដែរបណ្តាលកត់...បើដែលមិនធ្វើមានអ្នកមិនធ្វើ...ប្របទនៃដែលធ្វើប្រជាផីម អនុញ្ញាតខ្លួចប្របទនៃដែលធ្វើនៅជាមួយបើដែលមានជំនួយ ដែរបណ្តាលមានការធ្វើយក្រាតទូទៅនេះទៅព្រះ។ ស្រសិនបើគាត់ពេញចិត្ត ក្នុងការសំនៅជាមួយនាង...ទៅចុះ សម្ងាត់ ស្រសិនបើអ្នក ចង់ទៅព្រះវិហារ មិនអីទេ បើនៅខ្ញុំមិនទៅទេ។ ខ្ញុំមិនធ្វើលើវា មិនមានអ្នីទាក់ទងនឹងវាទេ។ បើនៅអ្នក ទៅចុះ វាមិនអីទេ។ បើនៅនៅពេលដែលគាត់និយាយថា “អ្នកមិនអាចធ្វើវានេះទេ” ទៅឡើងនេះមានរឿងខសភាព។ អ្នកមិនជាប់ពាក់ព័ន្ធនឹងរឿងនេះទេ អ្នកវិញ្ញាបីរួចរាល់ ទាំងអស់សម្រាប់ព្រះ។

286. បងប្រឈម ប្រាណាបាហំ ពីរ (កោះមីល។) ...សរមាប់មនុស្សអ្នកដែលមានដែលមានគូស្របករ ដែលបានលើងធន៖ត្រូវដែលរួមចំណែកពេលការអ្នកដែលទេល មកការនៃសារដើម្បីបញ្ជីព្រះ?

80 មែនហើយ នៅក្នុង ដីមួំម៉ែត្រែទី១ ៣:២ ស្រសិនបើអ្នកចង់ទម្ងាក់រាជចុះ ហើយ ទីតុស ១ ដល់៦ (ខ្លួចបានសរសេររាជចុះ) ខ្ញុំចង់ឱ្យអ្នកអានវាសរមាប់សំណួរនេះ។ យើងពី? ស្រសិនបើបុរស—ស្រសិនបើបុរសចង់បានកំណើងរបស់បីស្បួរប្រុងដិប្បាយ (អើងើងឡើតនៅក្នុងព្រះវិហារ) គាត់ត្រូវពេមានប្រពន្ធគេម្យយ។ ត្រូវហើយ! ធ្វើជាអ្នកបុរីព្រះ។ ទៅឡើងនេះ៖ នោះជាបីមួំម៉ែត្រែទី១ ៣:២ និងទីតុស ១ដល់៦។ ទីតុស ១ ដល់ ៦ បាន! ត្រូវរួមចំណែកពេលការអ្នកបុរសដែលជាអ្នកបុរីមួំក្នុងព្រះដំណាក់របស់ព្រះនឹងមានប្រពន្ធគេម្យយ។ ត្រូវនេះ។

287. សុមារារពបងប្រឈម ប្រាណាបាហំ ប្រៀហែលដប់ផ្ទាំមនុស្សជាមាត្រាសំបានជួប ខ្ញុំត្រូវនេះហើយបានប្រាសីឱ្យជាអើងើងដែលអំណោយនៃសេចក្តីស្រឡាត្រូវប្រើ បងប្រាសីដែលជាអំណោយនៃសេចក្តីស្រឡាត្រូវ តីជួចត្រូវហើយ ការអធិស្ឋានរបស់ខ្ញុំគឺ...បានខ្ញុំនឹងព្រម្យបំមកវិញ។ ពីខ្ញុំនឹងទទួលបានវាមុនពេលខ្ញុំស្វាប់ទេ? ពីបីស់ខ្ញុំនឹងព្រម្យបន្ទូលទេ? ហើយពីខ្ញុំត្រូវធ្វើជួចម៉ែប?

81 នោះជាសំណួររូបីនិយាយ។ ទៅឡើងនេះ៖ នាងបាននិយាយថា...ទៅឡើងនេះ៖ វានៅទីនេះ៖ បុរីនិយាយ...នាងបាននិយាយថា “បីស់ខ្ញុំ” ជួចម៉ែបំខ្ញុំគឺគារត្រូវពីក្រុវ៉ែតិតិតិបារាំង។ បីស់ខ្ញុំដែលនិយាយរឿងនេះ។ ទៅឡើងនេះ៖ នាងបានគាត់បង់សេរីហាចំបួនរបស់

នាង។ យើងទេ? នាង—នាងបានគ្រាក់នៅក្នុងព្រះវិញ្ញាបាតា តែឡាយនេះ បងស្រី ប្រែកលមកពីអ្នកនេះតែមកព្រះវិហារហើយដើរីរីដែលត្រីមត្រូវ អ្នកមិនបានបាត់បង់សេចក្តីសញ្ញាភារបស់អ្នកទេ បើនេះអ្នកបានបាត់បង់ សេចក្តីអំណុលវិនិស់សេចក្តី សញ្ញាភារបស់អ្នក។ ព្រះបានដាក់ខុលអង្គរព្រះអម្ចាស់មួនឡើតម៉ា “ព្រះអម្ចាស់ ដើរីយើ! សូមស្មានសេចក្តីអំណុលវិនិស់ការសេចក្តីសញ្ញាភារបស់ខ្ញុំមកវិញ្ញា” អ្នកនេះតែជាត្រីស្ថានម្នាក់ បើនេះខ្ញុំ...តើអ្នកចង់ធ្វើអ្នី បងស្រី បាត់បង់អ្នី គ្រប់យ៉ាងដែលអ្នកដឹងពីរបៀបហើយទៀត់ស្ថាន។

82 “តើបីបស់ខ្ញុំនឹងញូព្រះបន្ទូលដែលរបួន ហើយតើខ្ញុំត្រូវធ្វើអ្នី?” ដូចដែលខ្ញុំបាននិយាយព្រឹកនេះ ក្នុងបន្ទូច: “អ្នកជាអំបិលនៃដែនដីខ្លួន” បីរបស់អ្នកនឹងដែលដឹកតិចហិសុទ្ធបស់អ្នក ហើយស្មានដែលជាអ្នកមិនធ្វើនឹងបានព្រោះជាបីសុទ្ធចំពោះ ព្រះអម្ចាស់ដោយកិច្ចដែលធ្វើ។ គ្រាន់តែទៀត់ស្ថានរកព្រះអម្ចាស់ បន្ទាបន្ទាន ហើយអធិស្ថានគ្រប់ពេលដែល សារស៊ីតាមីនុព្រះជាម្នាស់ ហើយមានចិត្តសុប្បរិសចំពោះបីរបស់អ្នកជាបណាតាត់សុខចិត្តស់នៅជាមួយអ្នករំបែនោះ។

288. សម្រាប់កម្មិជិថ្វអាជិព្យ: ស្រសិនបីស្តីប្រព័ន្ធគ្មានជាមួយ...(តុល្យេ ចាំបន្ទូច ខ្ញុំអានថ្មីដែលនេះជាមួនសិន។ អ្នកយើងទេ? “...ជាមួយបុរសដែល ផ្តៀបការូច ចូរប្រើប្រាស់ ហើយធ្វើវាជីវ្យរកដើម្បី...តើនាងត្រូវការ...ប្រពន្ធនឹងបុរសពាក់ពីនូវ ហើយទៅបីជាប្រពន្ធនេះមិនដឹងអ្នីក៏ដោយ...” នេះមិនអីទេ។ នេះមិនអីទេ។) ស្រសិនបីស្តីម្នាក់បានប្រព័ន្ធគ្មានព្រោះត្រូវគ្មានជាមួយនឹង—បុរសដែលបានផ្តៀបការហើយ ប្រចិត្តនឹងធ្វើវាចោរានព្រោះត្រូវជាមួយបីរបស់នាង តាមបទទីនៅ តើនាងត្រូវការទៅក្របពន្ធដើម្បីបុរសដែលពាក់ពីនូវដែលរបួន ទោះបីប្រពន្ធដើម្បីនេះមិនដឹងអ្នីទេ បុរាណាកាត់ព្រោះត្រូវបុរសទៅប្រាប់នាង មន បុរាណាព្រោះយើបាប់? តើយើងទៅធ្វាយបីណ្ឌភាពាមួយការសងសំណងនេះនៅពេលដែលវាគ្រោះបានបញ្ចប់ និងឲ្យកាល់ ហើយនៅពេល មិត្តភាពនៅពាក់ពីនូវ?

83 មែនហើយ បងស្រីជាឌីស្រឡាត្រ មានពីរកំពើមួយគត់ដែលអ្នកបានធ្វើដែលព្រោះត្រូវ។ អ្នកបានចូលរួម ខ្ញុំគិតម៉ា បុនរណាម្នាក់ដែលអ្នកស្ថាល់ មានការជាប់ពាក់ពីនូវនឹងអំពើខសផ្លូវ ដែលអ្នកបានយកដែលក្រសួងអ្នីម្នាក់ឡើតនិងមានសកម្មភាពសង្គម។ ហើយនៅពេលដែលអ្នកធ្វើ នោះអ្នកធ្លាក់ពីព្រះគុណនោះ។

បន្ទាប់មក អ្នកបានបែបចិត្ត ហើយអ្នកមិនអាចបែបចិត្តបានទេឱយរហូតដល់អ្នកទៅត្រូវប់ទៅបុរសនោះហើយធ្វើវាឌីម្លាត្រា។ អ្នកត្រូវយកបីរបស់អ្នក។ ហើយទៅរកបុរសនោះ ដែលអ្នកបានធ្វើជាមួយ។ ហើយនានាដាចំពួងដែលអ្នកគូរកំពុង បានធ្វើហើយ នោះជាបទគម្ពី អ្នកគូរធ្វើ។

⁸⁴ ស្រីម្នាក់មករកខ្លួនពីមិនយុប្បុន្មានមកពីទីនេះក្នុងរដ្ឋ លើសស្តីល ដែលនាង នាងនៅក្នុង នាងរត់ជាមួយបុរសម្នាក់ហើយ—បន្ទាប់មកនាង...នាងដឹងថានាងធ្វើខុស។ ហើយនាងបានចាកចេញពីទីក្រុង ហើយទៅទីក្រុងមួយឡើត នៅត្រាយ ហើយបានបុរាណឃ្លោះបស់នាងរស់នៅជាមួយមនុស្សមួយចំនួន។ ហើយបុរសម្នាក់នេះបានដើរកាមនាងហើយបានបែងចាត់ថាគែងបែងទៅនាង គាត់មាន ទំនិញនៅលើនាង។ នាងនៅតែត្រូវក្រុការជាប្រធានាម៉ាញប៉ែងមួត ទៅគាត់ប្រាក់គាត់នឹងប្រាប់។ (ហើយនៅពេលដែលនាងនៅទីនោះ នាងបានរៀបការជាមួយបុរសគ្រឿស្សានដីលូម្នាក់។) ហើយបាននិយាយថារបសិនបើនាងមិនធ្វើអាត្រីដែងទេ គាត់នឹងបើកកាយរឿងទាំងមូលបានគំរាមកំហែងនាង ដូច្នេះហើយ នាងត្រូវកំពស់នោះជាមួយបុរសទាំងពីរ ដែលនាងបានធ្វើខុស ជំនួសឱ្យការបង្ហាញ ពណ៌របស់នាងនៅដើមដឹង។ ហើយនាងមានក្នុងមួយ ហើយតម្លៃវនេះ ក្នុងស្រីកាយប្រែកាលដប់ប្រាំបីឆ្នាំហើយ មិនដឹងថាមួយណាតាមីទុកនាងពីត្រាករដ។ តម្លៃវនេះ នាងចូលមកវិយអស់ដួរ ហើយរាប់ជាមួយនាង។ តម្លៃវនេះ តើនាងអាចធ្វើឱ្យបាន? ខ្ញុំបាននិយាយថា “មានតែមួយ...”

នាងបាននិយាយថា “ប្រសិនបើខ្ញុំប្រាប់បីរបស់ខ្ញុំ គាត់នឹងចាកចេញពីខ្ញុំ ហើយប្រសិនបើខ្ញុំ... ក្នុងស្រីដឹង នាងនឹងធ្វើអគ្គិភាព។”

⁸⁵ ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា “ប្រសិនបើអ្នកការ់វាក្នុងចិត្តអ្នក នោះអ្នកនឹងធ្លាក់ទៅនរក។ តម្លៃវនេះ សមនឹងខ្លួនអ្នកហើយ។” មានរឿងព័មួយគក់ដែលត្រូវធ្វើ គឺសម្ងាត់ដែងច្បាប់របស់អ្នក។ នោះគឺត្រូវណាស់។ ត្រូវរស្មោះត្រង់។

⁸⁶ អ្នកដឹងទេ ជាពីរឯកដែងនៅក្នុងនិមិត្ត របៀបដែលមនុស្សមក ត្រូវហើយបុរសព្រះវិញ្ញាបាយហិសាខ្ពាបានដីកកកាយពួកគេនូវក្នុងដែលពួកគេបានធ្វើចុះនៅក្នុងដឹកនិង (អ្នកធ្លាក់បញ្ចាប់ហើយអ្នកបានយើង្វាត់ អ្នកដឹង។ យើង្វាប់?) ហើយប្រាប់ ឬដែលពួកគេត្រូវធ្វើ។

ពួកគេនិយាយថា “មនហេរីយ ខ្ញុំ—ខ្ញុំបានធ្វើក្រោជាមយនឹងព្រះអម្ចាស់ ត្របេរិយា” ប៉ុន្តែអ្នកជំពាក់បើប្រពន្ធរបស់អ្នកសូមទៅប្រាប់គោា ត្រីមត្រូវបេរិយា អ្នកត្រូវតែសារភាពរឿងនោះ។

៨៧ ឥឡូវនេះ៖ មនុស្សម្នាក់នេះ៖ ប្រសិនបើនានាដាម្នាក់ដែលមានកំហុស នានាបានធ្វើក្រោជាមយនឹងបើបស់នានា។ ឥឡូវនេះ៖ អ្នកបានជិប្បៈខ្លួនដឹងហេរិយ បងស្រី ព្រោះ វាតែ... អ្នក—អ្នកបានជិតក្នុងបើបស់អ្នក។ អ្នកបានទៅដឹងបើបស់អ្នកហើយដឹប្បៈខ្លួនអ្នកទៅបើបស់អ្នក បន្ទាប់មកអ្នកបានទៅដឹងបុរសនិងបើហេរិយ សម្ងាត់ខ្លួនអ្នកនៅទីនោះ។ អ្នកចូលសំលាល់ប៉ា ប្រសិនបើស្អាមីបើបស់អ្នកនៅតែបន្ទុ—ចង់សៀវភៅជាមយអ្នក នៅ៖ ព្រៃចំណុចតាត់។ តាត់មិនចាំបាច់ធ្វើការឥឡូវនេះ៖ ទេ បើនេះតាត់—បើនេះប្រសិនបើគាត់ចង់សៀវភៅជាមយអ្នកហើយអត់ទោសឱ្យអ្នកបន្ទាប់មកជាស្រីគ្រប់គ្រាន់ដែលគ្មានទោសក្នុងរឿងបែបនេះមួយឡើតោ។ បើនេះប្រសិនបើគាត់មិនអត់ទោសឱ្យអ្នក នោះជារឿង—របស់គាត់។ តាត់រកចំណែងលោះអ្នក។ ត្រីមត្រូវណាស់។

៨៨ បើនេះឥឡូវនេះ៖ បុរសដែលអ្នកបានប្រព្រឹត្តជាមយរឿងនោះ៖ ឥឡូវនេះ៖ តាត់ជាមនុស្សម្នាក់ដែលត្រូវទៅក្រប់ត្រូវបានប្រពន្ធមកវិញ្ញុ។ អ្នកបានធ្វើដ្ឋីករបស់អ្នក ឥឡូវនេះវាដាតេលរបស់គាត់ដើម្បីធ្វើចំណោករបស់គាត់។ យើងទេ? ភាគីទីពី... ។

៨៩ ស្រីនេះបានប្រព្រឹត្តជាមយបុរសនោះ៖ ហើយនានាបានយកបើបស់ខ្លួនសារភាពា ហើយក៏ទៅក្របុសនោះសារភាពា ហើយធ្វើឱ្យត្រីមត្រូវឱ្យ។ ឥឡូវនេះ៖ បុរសបន្ទាប់គឺជាបុរសដែលរឿងបានហើយ ឥឡូវនេះ៖ តាត់ត្រូវតែទៅងប្រពន្ធរបស់គាត់យកប្រពន្ធមកវិញ្ញុ។ បន្ទាប់មកមិនអីទេ។ យើងអ្នកដែលខ្ញុំមានន័យទេ? វាគ្រោះបានឯកសារជាអ្នកនោះ។ បើនេះក្រោពីនោះ៖ អ្នកនេះតែ មានកំហុស ហើយនៅក្នុងចិត្តរបស់អ្នក អ្នកនឹងត្រូវបានគេចូលទោស។

៩០ ខ្ញុំមានស្រីម្នាក់ការបានពីមិនយុទ្ធនានៅទីនោះដែលមានចាប់ការណី សង្គមលោកលើកទីមួយ។ ហើយនានាបាននិយាយថា “អូ បងប្បស ប្រាណហ ហាំ” នានាបានចំណាយកប់យេងឯណ្ឌារលើពេឡូវិកលបិទិនិងអ្នីរងផ្សេងឡើតោ។ ខ្ញុំបានអង្គយនោះទីនោះ៖ មិនបាននៅក្នុងបន្ទប់នោះ។ មែដាននាំនានាទីនោះ។

នាងកំណុងអង្គូយនៅទីនោះបានរំកែវិស្សដៃដោយដែននាងបែបនោះ ហើយនិយាយថា “ខ្ញុមានអាមូណាចាតិកពាល់កនឹងផ្ទះទីនេះ ហើយខ្ញុំ...” ទាំងអស់ជូននេះ។

ខ្ញុត្រាន់តែបន្ទូអង្គូយនៅទីនោះ។ ខ្ញុបាននិយាយថា “តម្លៃនេះ មានបញ្ហាម្បយ... តើអ្នកមានអូមូយនៅក្នុងជីតិបស់អ្នកនៅក្នុងនិយាយណាម្បយទេ?”

“អត់ទេ ខ្ញុជាក្រុបដ្ឋានសាលាដំឡើអាជីវកម្ម”

ខ្ញុបាននិយាយថា “មិនអីទេ។ អង្គូយនៅទីនោះបន្ទូចហើយមើល។ ខ្ញុបាននិយាយថា ‘ខ្ញុយើញ ឆ្លានពណ៌រំភេគងកូច ហើយអ្នកនៅជាម្បយបុរសសក់ទេដែនហើយចិត្តឱ្យស្រីរតែ បុរាណិយនុនោះ។’”

...?...នាងនិយាយថា “អ្នកកំប្រាប់អ្នកណាមីរោះជីដីដី!”

ខ្ញុបាននិយាយថា “បីបស់អ្នកនៅក្នុងផ្ទះរកងទៅទេ”

នាងចាប់ផ្តើមយំ ហើយស្មោះទីនេះ “កំនិយាយជីដីនៅទីអ្នកណាមីរោះ។” យើញទេ? នោះគឺនៅក្នុង មនសិករបស់នាង។ នាងបាននិយាយថា “ខ្ញុបានសារការ ជីដីនោះចំពោះព្រះជាយុមកហើយ។”

⁹¹ ខ្ញុបាននិយាយថា “បីនេះដែលបន្ទូច។ អ្នកមិនដែលធ្វើខសទាស់នឹងព្រះទេ។ អ្នកបានធ្វើខសប្រសាំងនឹងពាក្យសប្បាណអាពាហ៍ពិពាហ៍បស់អ្នក។ អ្នកត្រូវគ្រប់ចំណែកជីវិតខ្លួន។”

នាងបាននិយាយថា “តាត់នឹងចាកចេញទីខ្ញុំ”

ខ្ញុបាននិយាយថា “អរើនព្រះបានចាកចេញទីអ្នក។ ជូនដីតម្លៃនេះ តើអ្នកចែងបានមួយណាបាកចេញទីអ្នក?” ខ្ញុបាននិយាយថា “ទៅវិកាត់”

ហើយនាងបាននិយាយថា “អូ ខ្ញុំ—ខ្ញុំ តាត់នឹងធ្វើជូនដី ហើយខ្ញុមានក្នុងពីនោកកំ”

ខ្ញុបាននិយាយថា “មនហើយ នោះជាអីដែលខ្ញុកច្បាប់អ្នកបាន។ ពេលវិកលប់ធមិនដែលទាញរាយចេញទីអ្នកទេ បីនេះព្រះវិញ្ញាបានបើកសំម្បង ហើយខ្ញុមិនដែលយើញអ្នកនៅក្នុងជីតិបស់ខ្ញុំ។”

នាងបាននិយាយថា “ត្រូវហើយ!” បានបន្ទូច “មនហើយ ខ្ញុំ—ខ្ញុត្រាន់តែមិនអាច ប្រាប់តាត់បាន។”

ខ្ញុំបាននិយាយថា “បាន... ខ្ញុំកើកយដលបានជួយអ្នកទៅ” បានទៅបន្ទប់ ដូចដោរៀត ហើយនាងគ្រប់មកវិញនៅទីនោះទេ

មេដាបាននិយាយថា “នាងចង់ខ្សោយកនោះទីនោះមួយឡើតទេ”

ខ្ញុំបានទៅទីនោះ ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា “តើអ្នកចង់បានអ្នក?”

ហើយនាងបាននិយាយថា “បងប្រឈម ប្រាណហំ ខ្ញុំមិនអាចប្រាប់រឿងនោះ ដល់បីខ្ញុំទេ!”

ខ្ញុំបាននិយាយថា “បីរបស់អ្នកជាបុរសមានសក់ខ្លោយ”

“ចាសី!”

ខ្ញុំបាននិយាយថា “តាត់មានរឿងដូចគ្នាដែលត្រូវសារភាពចំពោះអ្នកទេ”

នាងនិយាយថា “ឬ មិនមែនបីខ្ញុំទេ?”

ខ្ញុំបាននិយាយថា “អ្នកគ្មែងទៅយកតាត់មកទីនោះទេ” ខ្ញុំបាននិយាយថា “តើអ្នក ស្ថាល់នាមឱ្យកំចាត់រៀង ដែលស្រីករូបពណ៌ត្រាលូក ដែលធ្វើកនោះក្នុងការឃាល់យោបល់ ប្រាកទនៃក្រុមហិរញ្ញវត្ថុប៉ុណ្ណោះបានការណ៍ទេ?”

នាងនិយាយថា “ប្រាកដណាស់!”

ខ្ញុំបាននិយាយថា “តើមិនហេរនាងថារូបោះជាក់លាក់ទេបី?”

“ចាសី!”

ខ្ញុំបាននិយាយថា “កាលពីពីរសប្តាហ៍មុនពួកគេបានអង្គូយក្រាមដើម្បី ចម្លួយជាមួយ... នៅក្នុងរំយន្តធម្មោះខ្សោតពណ៌ត្រាតុចម្លួយ ដែលមានលេខ អាជ្ញាប័ណ្ណ អរ៉ាំងអរ៉ាំងនិងក្នុងទឹកដូចគ្នា”

នាងថា “មិនអាចជាបីខ្ញុំទេ!”

ខ្ញុំបាននិយាយថា “មិនអីទេ អ្នកទៅយកតាត់មកទីនោះទេ”

នាងបានចាកចេញ ពីរឹបីនាទីនោះទីនោះ ពួកគេគ្រប់មកវិញ។ តាត់បាននិយាយថា “វាតីជាការពិត!”

ខ្ញុំបាននិយាយថា—ខ្ញុំបាននិយាយថា “អ្នកយើរូចទេ? តុច្ចូវនេះទៅប្រាប់ព្រះ!”

៩២ បើនូវជាចំបួន នៅពេលដែលអ្នកមកដល់រាសន៍ ហើយចាំថា គួរធ្វើមនត់គីប្រពីតុខ្សោយពីម្រោគ ហើយដែរបណ្តាកាតិផ្សេងទៀតនៅទីនេះ មានទោស មិនបាប់ប្រពន្ធឯ..ប្រពន្ធនេះសារការពង្រាស់ហើយ។ ឥឡូវនេះ រាជរាជ្យលើ នាងនិងឱ្យបូសស្ថាក់នេះ បើនូវបូសម្នាក់នេះ និងប្រពន្ធបស់គាត់ត្រូវតែធ្វើឱ្យ ចូរស់លាស់នៅក្នុងវា។ ហើយអ្នកមិនអារ..មិនចាញ់អ្នកធ្វើអ្នកដោយ កនឹងលាង បន្ទាប់ ដែរបណ្តាក្នុងសំណងសម្រាប់អ្នកលាងសម្រាប់ខ្សោយតាមតាម។ មានវិធី នៅមួយគត់ដើម្បីធ្វើវា: គីសារការទាំងស្រីបានដោយប្រព័ន្ធដីអ្នក ចូរធ្វើវាទោះ យ៉ាងណាក់ដោយ។ ប្រាប់ការពិត នោះអ្នកយល់ត្រូវហើយ។ អាម៉ែន!

៩៣ ខ្ញុំអាចចូរជាប្រើនៅបើខ្សោយភាគតែដែលនិយាយថា “ខ្លួនហើយ”។ បើនូវអ្នក គ្រាន់តែ សាកល្បងអ្នកមិនមែនបានធ្វើត្រូវអំពី។ ហើយហើយ។

289. សំណុរសម្រាប់ពីការចូលរៀបចំការិត្យ: (សូមទាសរាជាតាពេលដែលនេះ បើនូវ...)
នៅត្រូវបានការទូលបារព្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ធ ប្រពិធីបុណ្យរាជមិនិត្តនៃព្រះ ព្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ធ តើមានការពាទុសត្រាម? តើមនុស្សម្នាក់និយាយជាកាសាជទេ? មិនមែនជានិច្ឆាបាល តើការសម្រេចអ្នកបានកត់សម្រាប់?

៩៤ មែនហើយ តើអ្នកអាចប្រសម័យមិនបានយើងដែលជូលកំណើតដល់ក្នុងហើយ មិនដឹងបានទេ? នាងត្រូវតែសិក្សាប់ខ្លួនដឹង។ អ្នកទទួលព្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ធ ដោយមិនដឹងខ្លួន។ មានអ្នកម្នាយកីតាមេរោគនៅក្នុងអ្នក។ យើងទេ? មានអ្នកម្នាយដែលជូលប៉ុម្មាក។ ប្រព័ន្ធទាំងមូលបស់អ្នក ប្រព័ន្ធទាំងមូលបស់អ្នកត្រូវបានបង្កើតឡើងដឹងអ្នកទៀត ហើយអ្នកភ្តាយជាមនុស្សដឹងនៅក្នុងព្រះពីស្តីជូលព្រះពីស្តា។ អ្នកដឹងហើយ។

៩៥ ឥឡូវនេះ អ្នកនិយាយថា “បងប្រុស ប្រាណហាំ ដូច្នេះអ្នកមិនធ្វើថាបាបុស ម្នាក់នោះគ្នានិយាយកាសាជទេទេ ដើម្បីទូលបេព្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ធ។” មិនមែនដើម្បីបងប្រុសការបង្ហាញនៅក្នុងព្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ធទេ។

៩៦ ខ្ញុំចង់ឲ្យសមាជិកទាំងអស់នៃក្រមដាំនុកសំខុំបានដល់ខ្ញុំនិយាយកាសាជទេ។ ខ្ញុំចង់ឱ្យ ពួកគេធ្វើដឹងថ្មី: ហើយប្រសិនបើ..ខ្ញុំធ្វើប្រសិនបើអ្នកសុម្រោះ ព្រះជាម្នាស់និង ជូលកំណើតដល់អ្នក។ បើនូវខ្ញុំសុម្រាប់អ្នក ខ្ញុំស្ថាប់មនុស្សជាប្រើនៃដែលនិយាយជាកាសាជទេហើយមិនបានទទួលព្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ធ។ ហើយនោះមិនមែនជា

អ្នកបរម្មិតទៅពិតជាមួយខ្លួនគាត់នឹងជាមួយក្រុមដំនាំបស់គាត់ បើនេះគាត់នឹងប្រាប់អ្នកលែកជាប្រុមដំនាំដូចគ្នា អារក្សអារម្មោងបន្ទាក់បាន។

៩៧ ប៉ុលបាននិយាយថា “ទោះបីជាតុំនិយាយភាសាមនុស្ស នឹងភាសាបេស់ពួកខោរការដឹងទោះបីខ្ញុំប្រគល់ខ្លួនខ្ញុំខ្សោគអុកជាយញ្ញបុត្រ ទោះខ្ញុំស្ថាប់អស់ទាំងសេចក្តី អាម៉ែកកំចាំងនៃព្រះបន្ទូលក៏ដោយ ទោះបីជាតុំថែកអស់ទាំងព្រៃទ្វាកំដោយ ស្ថាប់ខ្ញុំទៅខ្សោគបីពីរក្រុមដំនាំ នឹងទំនួរបន្ទាក់បន្ទាក់បាន នោះខ្ញុំមិនជាអ្នកទោះខ្ញុំមានគ្រប់ទាំងដែលឱ្យខ្ញុំរាយការឱ្យខ្ញុំធិនដែលបាន នោះខ្ញុំមិនជាអ្នកទោះខ្ញុំបន្ទាប់មកគាត់ថា “តែកាលណាសេចក្តីគ្រប់លក្ខណ៍បានចូលមក នោះសេចក្តីដែលមិនពេញឡាតុកនឹងបាត់ទោះ” បុ “នៅពេលដែលមីដែលល្អតតខ្លោះត្រូវបានបើកសំម្រោះ”

តទួរវិនេះ ខ្ញុំមានសំណុរាមួយអំពីវាណា ខ្ញុំសង្ឃឹមថាតុំនឹងទៅដែលវានៅឱយប់នេះ អំពីតើមានអ្នកទៅដើរនៅពេលដែលគ្រាបានបើក។ ហើយខ្ញុំគិតថាប្រហែលជានឹងទទួលបានវាក្រើមត្រូវសម្រាប់អ្នកចំពោះសំណុរានេះ។

២៩០. សំនួរ៖ បងប្រុស ប្រាការហំ តើឱយធម្មរដ្ឋីអ្នក? អ្នកមួយបាន ដោះស្រាយ លើខ្ញុំបានខ្ញុំមិនអាចផ្តល់ការពេលបានទេ។ រួចស្រើករួលើឲ្យបងប្រាការយោះ ខ្ញុំសុចិនថាតុំបានរងចាំងនៅក្នុងខ្សោចំពណ៌ស។ រាជធីការបើយោះ ខ្ញុំកម្រិតយើញ ផ្លូវទៅ។ សុចិននេះនៅជាមួយខ្ញុំកំដែកពីរួចស្រើករួលើឲ្យបងប្រាការ។ តទួរវិនេះ ខ្ញុំដូចជាភ្លាក់ក្នុងការពេលដីការនោះ។ ក្នុងប្រុសបរស់ខ្ញុំ (អី...) ហើយនឹងប្រពន្ធដែលបានរួមបញ្ចូលនៅក្នុងសុចិនបរស់ខ្ញុំ។ តទួរវិនេះ ពួកគេកំស្និតនៅក្នុងការពេលដីការ។ ឱយធម្មរដ្ឋីអ្នក—ឱយធម្មរដ្ឋីអ្នក—ឱយធម្មរដ្ឋីអ្នកបស់សង្ឃឹម។ ខ្ញុំជើងចាយព្រះនឹងបង្ហាញអ្នកគឺជាអ្នក—អ្នកដែលនៅក្នុងចិត្តរបស់យើងតទួរវិនេះ។ (ហោកស្រី... អូ មិនអីទេ) ហើយឱយធម្មរដ្ឋីអ្នកនៅក្នុងខ្លួនខ្លួន សូមប្រាប់ឱយធម្មរដ្ឋី ឱយធម្មរដ្ឋី ឱយធម្មរដ្ឋី

៩៨ ខ្ញុំមិនស្ថាប់ស្រីនោះទេ បើនេះខ្ញុំគ្រាន់តែមានអាមេណីថា ប្រសិនបើអ្នកនៅទីនេះ ត្រូវឱយ នេះគឺជាបញ្ហាបេស់អ្នក។ អ្នកបានអនុញ្ញាតខ្សោគនៅក្នុមួយ កើតឡើងចំពោះអ្នកធ្វើឱ្យអ្នកកំយោ ព្រោះការនៅក្នុងខ្សោចំសកំណាមឱឱ្យ “កាតបិសុទ្ធនិង សុចិត្ត។” ហើយអ្នកគ្រាន់តែអនុញ្ញាតខ្សោគសាកំដាក់បើអ្នក បុណ្យការណ៍។ សុបិន្ទុរបស់អ្នកបង្ហាញថាមិនមានអ្នកខ្លះ។ អ្នកគ្រាន់តែកំយោ

ហើយដោយការធ្វើបែបនេះ ហើយគិតពេលនេះ អ្នកនឹងធ្វើឱ្យគ្រសាម្ងអ្នកនៅក្នុង ដែរ។ ឈប់ធ្វើវា ទាមទារសិទ្ធិពីព្រះជាមាស់បស់អ្នក។ តើសូបិនុរបស់អ្នកបញ្ជាក់ ដោយការបកស្រាយថាអ្នកនេះក្នុងខ្សោចំណែកសារ។ អ្នកបំបាត់គឺមួយទៀត។ វាតើជាអ្នក ខ្លួនអ្នក កំយ។

⁹⁹ ហើយអ្នកអនុញ្ញាតឱ្យសមាជិកម្នាក់នៃគ្រសាមរមានការក្រែយ វាទោកនៅ សមាជិកបន្ទាប់ និងសមាជិកបន្ទាប់ ហើយធ្វើដំបូងដែលអ្នកទាំងអស់ត្រា ប្របុគ្គលបំផើយបន្ទាប់ ហើយសមាជិកម្នាក់ក្នុងគ្រសាមរមានការគ្រប់ចិត្តរវិធី មួយ វាពើឲ្យអ្នកដឹងទឹងនឹងអ្នកដើម្បី និងអ្នកធ្វើដោយតាមនោះ ធ្វើដំបូងដែល អ្នកដឹងថាគ្រសាមរមានទាំងមូលខកចិត្ត។ វាដាសាកាំង។ ហើយប្រសិនបើសមាជិក គ្រសាមរម្នាក់កំភាយ សូមឲ្យអ្នកជួយពេតគ្រកអរជាមួយនឹងវា។ ដូច្នោះគ្រសាមរីមួយ ទាំងរបៀបធ្វើវា។

¹⁰⁰ សាកល្បងទាំងអស់ត្រា កូនទៅ ដើម្បីធ្វើយ៉ាច៉ា ម៉ាកំទៅ ម៉ាកំទៅ... អ្នក ព្យាយាយជូយកូនទៅ កំទុកឱ្យវាអាប់អ្ន វិញ្ញាបាមិនធ្វើចូលមកដីពីរឿងអ្នក។ អ្នកតើជាគ្រិសន៍។ អ្នកកៅពិមាណពីព្រះវិញ្ញាបាមនៃព្រះ។ អ្នកតើជាហំបូលនៃដំដើរ។ អ្នកមានសិទ្ធិដែលព្រះជួលឱ្យ។ ហើយព្រះគីឡូបានចែងថា បើមានការសរសើរ បើ មានគុណភាពធម្មូយ គិតអំពីធ្វើទាំងនេះទៅ កំគិតអំពីធ្វើខស។

ហើយបង្រៀនខ្លួន ខ្ញុំគិតថានោះជាបញ្ញាបស់អ្នក បង្រៀនដាច់ឯកសារពីរឿងខ្លោះ។

ខ្ញុំអាចសែនៅបានយុទ្ធឌី បើនែនកាមអ្នដែលខ្ញុំបានសន្យា គ្រាន់តែម៉ោនាទី... ហើយ ខ្ញុំចែងបានព្រើននៃការទាំងនេះ... ប្រសិនបើ វាមិនអីទេ ជាកំវាន់នៅលើកុហើយខ្ញុំនឹង យកកាម្មូយរៀត។

291. អ្នកខ្លះនិយាយថា បង្រួស ប្រាណាបាហំ តើជាកូនមនុស្ស។ ខ្ញុំបានគិតថា បង្ហាញល្អីនឹងតើជាកូនមនុស្ស តើខ្ញុំប្រកាំទេ?

¹⁰¹ មែនហើយ នោះជាសំណួរណូ ល្អណាស់។ បើនែនខ្ញុំមិនមែនជាប្រះរាជបុគ្គលិកដើម្បី បើនែនជាកូនមនុស្ស។ វាមានភាពខសត្រាខ្សំង។ ព្រះយេស៊ីវិស្សីតើជាកូនមនុស្ស ជាប្រះរាជបុគ្គលិកនៃព្រះ កូនមនុស្ស ព្រះរាជបុគ្គលិកបស់ព្រះបានជាផីខ។

¹⁰² ឥឡូវនេះ: ហេតុដិលដែលមានសំណួរនោះប្រែកលជាប្រើបានស្មូ ប្រ គិតិយាយ ព្រះគេចាត់ទុកខ្ញុំថាដាម្នាកមើលផុត ដែលខ្ញុំមិនដែល...ខ្ញុំមានសំណួរ

មួយនៅទីនេះគ្រាន់តែពញ្ញកំខ្មែរដីរឿងនោះ។ យើងទេ? បើនេះខ្ញុំ—ខ្ញុំ—ខ្ញុំ...អ្នក—អ្នក...នៅពេលខ្ញុំអាណសំណុរាលិននេះ អ្នកនឹងយើងពញ្ញមូលហេតុដែលខ្ញុំធ្វើយើង ដែលជាត្រូវា រហូតដល់ខ្ញុំពិតជាដីកនាំធ្វើអ្នកយើង (យើងទេ?) បន្ទាប់មកខ្ញុំនឹង—ខ្ញុំ នឹងនិយាយអ្នកដែលខ្ញុំត្រូវកំណើយាយ។ បើនេះម៉ោងនោះមិនទាន់មកដល់ទេ។

¹⁰³ ជូនូះ ខ្ញុំមិនមែនជាតាតំ—កូនមនុស្សដែលត្រូវបានចាក់ប្រឈរតាមការធ្វើទេ។ ខ្ញុំមិនអារាងថាគារបោកបែកសំឡេងទេ។ ជាប្រើនឹងដែលដល់ខ្ញុំបាននិយាយរាយនៅពេលដែលខ្ញុំមិនបានគិតថាទ្រូវបាននិយាយរាយ បាប់ឆ្លងខ្ញុំនៅលើការសែក។ បើនេះខ្ញុំនិយាយពេលខ្លះ ព្រារៈប្រសិនបើអ្នកចង់ផ្តល់វានៅក្នុងលក្ខខណ្ឌ ហាហាតីនៅក្នុងពាក្យភាសាអង់គ្លេសគឺគ្រាន់តែជាប្រើប្រាយ។ “ត្រូវអធិប្បាយ” គ្រប់គ្នាកំដើរ មានរចនានគ្រម។ យើងទេ? ហាហាតីជាប្រើប្រាយ។ “ត្រូវអធិប្បាយ” នៅក្រោមរចនានគ្រម អង់គ្លេស។ បើនេះនៅក្រោមភាសាថ្មី ប្រុក្រិក ហាហាតីជាប្រើប្រាយ។ “អ្នកមិនបានម្នាក់ដែលបានយើងទូរើង ហើយទាមទុកជាមុន។” បើនេះក្រោមភាសាបកស្រាយជាកាសាអង់គ្លេស ហាហាតីជាប្រើប្រាយ។ “អ្នកមិនបានម្នាក់”

¹⁰⁴ ជូនូះ ខ្ញុំមិនចង់បោកខ្លួនដួងថាអ្នករកពីបង្ហប្បសរបស់អ្នកទេ។ ខ្ញុំជាបង្ហប្បសអ្នក ហើយអ្នកគ្រាន់តែចាត់ទុកខ្ញុំជាបង្ហប្បសបីលបុបងប្បសប្រាកដហំប្បី ដែលអ្នកចង់បោក។ នោះ—នោះ—មិនអីទេ នោះ—នោះហើយជាអ្នកលេបង់។ អ្នកដែលអ្នករឿងរក្សាក្នុងខ្លួនអ្នក។ អ្នកយើងទេ?

¹⁰⁵ ហើយត្រូវរួន៖ តើសំណុរាលិនរឿងនៅទីនោះជាអ្វី? ខ្ញុំត្រូវនរបុសក្នុងការទាំងនេះ ខ្ញុំត្រូវបានអ្នកខ្លះ។ មួយក្នុងចំនោមពួកគេគឺ “តើខ្ញុំជាកូនមនុស្សបុប្បរិយា?” ហើយ... ខ្ញុំរឿងគឺជាមួយនេះ។ “...ជាកូនមនុស្ស បុជាបង្ហាលហើយនៃកូនមនុស្ស? អត់ទេ! បង្ហាលហើយគឺជាការចាក់ប្រឈរតាមការធ្វើទេ។

¹⁰⁶ បង្ហាលហើយ... ត្រូវរួន៖ វាប្រើបាលជាប្រជាបន្ទិច ឬ៖គ្រាន់តែអ្នកខ្លះជាទេវិញ បណ្តិត វិយទិន្នន័យ ប្រើបាលជាបង្ហប្បសនៅទីនេះ ហើយខ្លះក្នុងចំណោមអ្នកទាំងនេះ ជាអ្នកបញ្ជីព្រះនៅទីនេះមកពីរដ្ឋ អាកាស់សាស និងមិត្តធម្មបេសខ្ញុំនៅជីពិញ ប្រើបាលជាដីង។

¹⁰⁷ ត្រូវរួន៖ បង្ហាលហើយនោះគឺជាប្រុំប្រាស់ដែលបេញពីព្រះ។ ប្រុំប្រាស់នេះ ដែលពិតជាតុកណាលក្នុងណាលេក្នុងពីរនៅព្រះ។ ពេលព្រះត្រូវជាទម្យេ មួយនោះកំន្លែងដែលវាការមិនយើង រាជាការចាក់ប្រឈរតាមការធ្វើនៃព្រះវិញ។

ដីអស្សាយដែលបានយាងមក វាកំពងចុះមកក្រាម ព្រះ ជាព្រះរិបិកា ទួរបានសំដែលស្ថិតនៅលើអីស្រាវអេល ដែល...ត្រូវបិសុទ្ធបិនអាចទ្រឹសិនអំពើបាបបានទៅ ក្រុងគំរាលការថ្វាយលាមនៅអេដែន។ បន្ទាប់មក ថាទួរបានស្ថាយជាសាច់យាម ហើយរស់នៅក្នុងចំណោមពួកយើង ហើយជាក់នូវដែលទួរបានសារនេះគឺជាបុរាណមនុស្សដែលជាយញ្ញបុជា...

¹⁰⁸ នៅពេលដែលមនុស្សក្រែបានបង្កើតឡើងក្នុងរូបភាពនៃព្រះ... ហើយបន្ទាប់មកព្រះជាម្នាស់បានយាងមកក្នុងរូបភាយជាមនុស្ស ដើម្បីឈារ៖មនុស្សនៅមនុស្សនិងព្រះជាមួយគ្នា។ ស្ថានសុទ្ធនិងដែនដីបានឱ្យបើច្ចាត់ព្រះជាម្នាស់និងមនុស្សបានឱ្យគ្នាទៅក្នុងនាមជាបិតានិងភាគរួមបុសនៅពេលដែលទួរបានស្ថាយជាសាច់យាម ហើយរស់នៅក្នុងចំណោមពួកយើង។

¹⁰⁹ ព្រះយេស៊ូវូទ្រដែលបន្ទូលថា “ខ្ញុំមកពីព្រះ ហើយខ្ញុំទៅនៅព្រះ។” តើវាក្រែវទេ? បន្ទាប់ពីការសោរយចិវង្វុតរបស់ត្រូវ ការបោះសិទ ការរស់ឡើងវិញ និងការឡើងសោរយក្នុង នៅពេលដែលរូបភាយ ក្រែបានគេយកទៅជាក់នៅខាងក្រោមព្រះបាន របស់ព្រះ... តុល្យវីនេះ ខ្ញុំមិនមាននីយចាប់មានដែល្អ ព្រះជាព្រះវិញ្ញាបាយ ប៉ុន្តែ នៅខាងក្រោមដែលមាននីយថា “ចូលក្នុងអំណាចចិងប្រទាននុកាតនៃព្រះ។” នៅក្នុងព្រះនាយនោះវីរីទាំងអស់នៅល្អានសុទ្ធ ក្រែបានជាក់ឡើងតាមវាកើយស្ថិតនៅក្បារមករា អូត្រប៉ែងនៅលើដែនដីក្រែបានជាក់ឡើងតាមវាកើយចុះចូលនឹងវាតាមឈ្មោះដែលលើសជាងឈ្មោះទាំងអស់ តើព្រះយេស៊ូវូគីស្ស។

¹¹⁰ តុល្យវីនេះ ទួរបានសារនេះដែលមាននៅក្នុងត្រូវ ដែលជាព្រះវិញ្ញាបាយនៃព្រះ ការចាក់ប្រឃងកាំង តាមរយៈព្រះគុណដឹសុទ្ធនៃព្រះលាបាបិត បាននាំមកនូវក្នុងមនុស្សជាប្រើប្រាស់ព្រះ ក្នុងបុសរបស់ព្រះ ដែលក្រែបានចាក់ប្រឃងកាំងដោយទួរបានសង្គមចុះចូលនឹងវាតាមឈ្មោះដែលលើសជាងឈ្មោះទាំងអស់។

¹¹¹ តុល្យវីនេះ នៅថ្ងៃបុណ្យទី៥០ វាបានចុះមក បង្កាលឡើងនៅ៖ ហើយបានបែកខ្លួនគ្នាបែបនោះ ហើយអណ្តាតត្រូវបាននៅលើពួកគេម្នាក់ មិនមែនភាសាបែបពួកគេទេ ប៉ុន្តែអណ្តាតត្រូវបាននៅពីលើពួកគេម្នាក់ ដែលជាមួកពីសកាំង ក្រុមដែលបានពើសិលិះកាំង ពីលើពួកគេម្នាក់ ដែលជាម្នាស់បានពួកអង្គត្រូវបាននៅក្នុងមនុស្ស។ តើអូកយល់ទេ? ព្រះ ទួរបានសំពូកខ្លួនជាមនុស្ស! ព្រះមិនមែននៅក្នុងមនុស្សម្នាក់ទេ ត្រូវបាននៅក្នុងក្រុមដែលជាស

កល។ នោះហើយជាមូលហេតុដែលព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា “ការអ្នីដែលខ្ញុំធ្វើអ្នកក៏នឹងធ្វើដោរ ក៏បើសជាងទៅឡើត។” ឥឡូវនេះ ខ្ញុំធ្វើចាត់មីរយើងដោម សារស្រាប់ថា “ការតែគំរូស្ថាបុរាណ” ប៉ុន្តែការបកប្រឈរត្រីមក្សារនោះគឺ “រួមសង្គារនេះដែលអ្នកត្រូវធ្វើ។” ព្រះគឺចងក្រោងនិងភ្លាប់នៅក្នុងមនុស្សពេត្តម្នាក់ គឺព្រះយេស៊ូវគ្រឿស្ស។ ប៉ុន្តែ ឥឡូវនេះ នឹងបានចងក្រោងហើយត្រូវបានឆ្លាប់ក្នុងក្រមដំនឹងសុកលទាំងមូលនៃព្រះដែលព្រះដែននេះ។

¹¹² ឥឡូវនេះ ឧណាពេលដែលព្រះជាម្នាស់ត្រូវបានបន្ទូលជាមួយយើងនៅក្នុងចិត្តរបស់យើង នឹងផ្តល់នៅអាហារីក ត្រូវបានអាសុ ត្រូវបានអើរូប ត្រូវបានអើរីត្រូស។ កំនែណាម្នាកដើរត្រូវបានប្រមូលដូចតានៅទីនោះ ត្រូវបានកណ្តាលពួកគេ។

¹¹³ ឥឡូវនេះ បន្ទាប់ពីការសោយទិន្នន័យសំចេច ការពួកៗសិទ្ធិ និងការយោងទីផ្សេង និងការយោងអក់នៃ ព្រះនឹងបានបិសុទ្ធប៉ុលនៅលើផ្លូវរបស់គាត់ចុះ ដែលជាសុល ទៅកាន់ក្រុងជាម៉ាស គាត់ ត្រូវបានកម្រួចដោយបង្កាលហើយ នូវហ្មារសុ។ ហើយសាសនីយុជាម្នាក់នោះនឹងមិនដែលហោបង្កាលហើយនៅថាគាត់ព្រះអម្ចាស់សោះ។ ឬប៉ុរាណគាត់ដឹងថា វាគានូវហ្មារសិទ្ធិច្បាប់ដែលប្រជាធនន៍របស់គាត់ដើរការនៅកាលរហ័សនោះ យើងទេ? ឥឡូវនេះ មិនមែនជាក្នុងមនុស្សទេ នោះគឺជាបុរាណ។

¹¹⁴ ឥឡូវនេះ យើងនិយាយការនេះដោយគោរព និងស្រួលរាយ និងគោរព។ យើងទេ? ជាប្រព័ន្ធរួមស្ថិតិសុខបញ្ហាគាល ពីមួលឯមិញ ថ្វីនេះ និងជាប៉ុងហេតុ ហើយនៅក្នុងគ្រាបុងក្រាយបង្គុស់ ដូចជាមួនសម័យលោកខ្ពុត បុន្ថែសម័យលោកខ្ពុត នៅក្នុងសុខុម៉ែ ដូច្បែះ ថ្វីដែលកុនមនុស្សបើកសម័ងអង្គមួលទៀត បង្ហាញ អង្គទៀត។ ឥឡូវនេះ នៅក្នុងថ្វីបញ្ចុងក្រាយពីនោះទៅជាបង្កាលហើយមួលទៀត ហើយបានចុះមកបែបដែនដើម្បី (ខ្ញុំនឹងនិយាយអ្នីមួយប៉ុន្មានខ្លះ ប៉ុន្តែខ្លះ មិនអ្នីមួយប៉ុន្មានខ្លះ គេបានបង្ការពីក្រុងការបង្ការពីក្រុងការបង្ការ) ប៉ុន្តែបានចុះមកសម្រាប់ ដូចជាករិនិច្ឆ័យសុខអង្គតបន្ទូ។

¹¹⁵ ហើយឥឡូវនេះ បង្កាលហើយដឹងអស្សារុនេះ ដែលត្រូវបានកំណត់អគ្គសញ្ញាណ យ៉ាងពិត្យបាន គាមរោងការ គាមរោងការ គាមរោងការ គាមរោងការ នោះគឺនៅលើដែនដឹងដីសុព្ភ័រីនេះ ...

មានរបៀបដែលព្យាយាយទីនោះ។ ខ្ញុំធ្វើថាការនៅតែមាន មែនទេ តើមែនទេ? នៅ ទីនោះ? បង្ហាញឱ្យយើងព្យាគាមបែបវិញ្ញាសាស្ត្រដោយលូបំផុតដែលយើងទទួល បាន។ ចចេដ ធ្វើសី មែនអេហ្សីអាយសម្រាប់ស្ថាមម្រាមដែ និងឯកសារ បាន និយាយថា “ខ្ញុំបានហេរាជាចិត្តវិញ្ញាបន្ទុនខ្ញុំធ្វើល និង បីនឹង ប្រាកំបំបាត់ បីនឹង ប្រាកំបំបាត់” បាន និយាយថា “ខ្ញុំបានហេរាជាចិត្តវិញ្ញាបន្ទុនខ្ញុំធ្វើល និង បីនឹង ប្រាកំបំបាត់ បីនឹង ប្រាកំបំបាត់” និង បានពិនិត្យទីនោះបូន្ម ប្រាកំបំបាត់។ ហើយនឹងបានរាយប្រហាកំបន្ទុនខ្ញុំធ្វើល បីនឹង ប្រាកំបំបាត់ និងមិនយកចិត្តវិញ្ញាបន្ទុនខ្ញុំធ្វើល។

¹¹⁶ បន្ទូលបែមកមើលស្ថាដែរបស់វា រាជនា គុងចំណោមយើងរាល់ត្រា បង្ហាញ ពីព្រះយេស៊ីដែល។ ដែលធ្លាប់សំនៅក្នុងប្រទេសចាមីស្ទឹន ព្រះវិញ្ញាបណា តែមួយបានសណ្ឌិតបើច្រង់បានយាងមក ឡើងតាមរយៈរូបកាយមួយរហូតដល់ រាជទ្វាយបែមការំការដឹកនាំមួងទៀត ដែលច្រង់នាប់រៀន៖ ដើម្បីមានទាយក រូបកាយ។ អាម៉ែន! ក្នុងកំពុងមកដល់រាយកាយ។ អ្នកយល់ទេ? នោះនឹងជាព្រះរាជបុប្រាណព្រះ ជាក្នុងមនុស្ស ជាធរោះរាជបុប្រាណ របស់ជាន់ខ្ញុំ ខ្ញុំជាដ្ឋាកុលបានស្ថាដែរបស់ជាន់ខ្ញុំ។

¹¹⁷ ខ្ញុំមិនមែនជាថ្មីដែលខ្ញុំជាន់ខ្ញុំទេ ខ្ញុំជាអ្នកបំផុតសំច្រេង។ ហើយបង្ហាល់ឡើងមិនមែនជាថ្មីដែល រាជស្តីកន្លែងប្រជាធិញ្ញាបណា (យើងព្យាយេ?) ដែលបាននៅលើក្នុង មនុស្ស ហើយបានមកតាមផ្លូវនេះ: ដើម្បីទាក់ប្រង់បើក្នុងមនុស្ស ដើម្បីឲ្យមានកិច្ច បម្រើដូចត្រួចច្រង់បានបន្ទូលថា ដើម្បីឲ្យក្នុងការនិងការយោដល់នៃស្ថាប់ ជាមួយត្រា។

¹¹⁸ ដូចជាតីកីមីតិដែលហេណុកបានសាងសង់។ ហើយយើងរកយើង នៅក្នុងពីកីមីតិ តុកគេមិនដែលយកមេច្រួចជាកំនៅលើកីមីតិ។ ហេតុអ្នី? ចូរដឹងយ៉ាង ឯកមិនទាន់មកដល់។ ដំបានទាំងប្រាំពីនៅក្នុង—នៅក្នុងពីកីមីតិ... យើងនឹង ទៅតាមរយៈរឿងនោះនៅថ្ងៃណាមួយ ហើយខ្ញុំចង់បង្ហាញអ្នកពីរបៀបដែលវា ពិតជាមួយតុកដោះជាមួយនឹងបទគត្តី។

¹¹⁹ ហើយគុ្មូរ៉ែនេះ ប្រសិនបើអ្នកកត់សម្ងាត់លើវិកូយប្រជុល្យអាមេរិករបស់ អ្នក នោះគឺមិនបានអ្នកកម្មយិនិយាយថា “ត្រាតីអស្សាយ្យា” រានីងមក។

ហើយកត់សម្ងាត់ចូលបំបាត់នៅ...តើមានអ្នកណាម្នាក់នៅទីនោះជាប់មិល ពីកីមីតិនៅអេហ្សីប៊ូ? មែនហើយ ប្រសិនបើអ្នកនឹងកត់សម្ងាត់...បាន នៅទីនោះ:

មានដែនទេទីនោះនៅខាងក្រោមទីនោះ។ មិនអីទេ។ ចូលចំងនោះជាក់នៅទីនោះ យ៉ាងណូតតាមទោះ និងកំពុលនោះ ដែលជាកំនើងដែលពេងបឹងភាពនៅផ្ទុកខាងលើ របស់វា នៅពេលដែលចូលនោះមក វានឹងដួចជាថាប្រជុំអស្តារូមួយដែលសម្រេច ខាងស្តាំនៅទីនោះ លូតតាមទោះជាមួយវា។

¹²⁰ ឥឡូវនេះ៖ ចូលនោះមិនសមនឹងនៅខាងក្រោមគ្រឹះនោះទេ វាក៏មិនសមនឹងគ្រឹះ ទីពីប្រើបិះដេរ។ វានឹងសមតែនៅលើគ្រឹះកំពុល នៅពេលដែលអារាតទាំងមូល ត្រូវបានបំពាក់ដោយចូល ហើយព្រះយេស៊ូវិនអាចមកទាល់តែត្រូវមំនុះ រួចរាយ នៃអ្នកធ្វើនិងការប្រើដែលទ្រូងផ្ទាប់បានបន្ទូលត្រូវពីដួចត្រូវកាលពីពេលនោះ ទៅ... ហើយបន្ទាប់មក តាំមក... “ដើម្បីមិនចូលកុំទំនាក់នានគ្រប់លក្ខណ៍ គ្រាតីយើងឡើយ។” បុណ្ណោះដែលបានបន្ទូលត្រូវពីពេលទី១១៧ “ដើម្បីមិនចូលកុំទំនាក់នានគ្រប់លក្ខណ៍ គ្រាតីយើងឡើយ។” ឬកទៅត្រូវពីមានការប្រើនេះ។ ដើម្បីលើកណ្តុះ ធើវានៅ ធនលីនិងរួចរាយទៅកំនើងដែលក្នុងដែលក្នុងប្រមូលដូច្នាំ... “ដួចដែល គ្រាន់ដឹងនៅក្នុងណាតក្នុងនឹងត្រូវបានប្រមូលដូច្នាំ” ជាសំណុរាលិន អូ វាគ្រាន់តែ លូតតាមទោះ។ ខ្ញុំសង្ឃឹមថាគារបានដឹងសំណុរាលិន។

292. បងប្រុស ប្រាកាហំ សាតំងអាចប្រើអំណោយនៃភាសាជោចប្រុំទៅយោង នៅក្នុងមនុស្សដែលមានព្រះនឹងប្រាកាហំសុខប្រុះ?

¹²¹ នោះជាសំណុរាលិនដូចមែនទេ? បាន មែនហើយ! ហើ..ត្រូវពីមិនខ្សោំណាត់ យកចិត្តទុកជាក់ណាត់។ ប្រសិនបើអ្នកនឹងកំសម្រាប់នៅក្នុង ក្នុងចូសទី១៩:២៤ អ្នកដែលចង់បាន កំភាពៗ... យើងបាន? អ្នកដែល—សរសើរនេះមិនដែល សរសើរល្អោះរបស់ពួកគោទេ ឬកទៅគ្រាន់តែនិយាយថា “សូមព្រះប្រទានទា ដល់អ្នក។” យើងបាន? នៅក្នុងចូសទីមួយ១៩:២៤យើងរកយើងបានអំណោយ ណាមួយនៅក្នុងត្រូវមំនុះត្រូវពីត្រូវបាននិងចំណេះដឹង។ យើងបាន? អ្នកត្រូវពី មិន ពីព្រោះវាដឹងខ្លួនរករកការប្រើប្រាស់។ ព្រោះថា ត្រូវដែលការប្រើប្រាស់ សុចិត្ត និងទុច្ចិត្ត។ ត្រូវដួចត្រូវដែលត្រូវបានបញ្ជាន មករបស់សាលាដើម្បីទាំង ឱ្យស្របដុំដែរ គឺទីក្នុងប្រាកាហំ។ បុន្ណាននាក់ដឹង? ឥឡូវនេះ៖ នោះគ្រាន់តែជាប្រជាពល់ ចូលកុំក្នុងប្រុសនេះមកដោយរៀបណារ។ ខ្ញុំកំពុងព្រាយាមយកវាបេញពីទីនេះ៖

ដើម្បីយកវាតីមនពេលដែលរបស់ខ្ញុំអស់ ប៉ុន្តែខ្ញុំកៅមិនយើង៖ ដូច្នេះ តើក្នុងប្រស
គ្រាប់ពួជបស់សត្វព័ន្ធអាមេរិកបញ្ជាក់នៅក្នុងប្រព័ន្ធដឹកនាំនៃក្រុងប្រស

¹²² ព្រះមានឆ្លាប់។ ឥឡូវនេះ នៅក្នុងឆ្លាប់នៃព្រះវិញ្ញាបណ្ឌនៃជីវិតនេះក្រោមពេល
ព្រះសាកាំងបានអិលចូល។

¹²³ ហើយប៉ុល នៅពេលដែលអីមួយក្រុវាបានបង្ហាញដល់នរណាម្នាក់ វាក្រុមាន
ថ្ងៃក្រោមយ៉ាងហេចណាស់ពីបុរីនាក់មុននឹងគេប្រាប់ចំពោះមុខក្រុមជំនុំ។

¹²⁴ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំកំអាចយករឿងនេះបេញមកនៅទីនេះដែរទៀត ខ្ញុំយើងដោរៗ ខ្ញុំមិន
គិតថាគារបស់បង្គប្បាសនៅទីនេះដែរទៀត ប៉ុន្តែមាននរណាម្នាក់សិចចំអកិច្ច
នរណាម្នាក់ចាកចេញ នាយកបានចុះទៅក្នុងចំណោម សត្វស្សាបងប់។ និយាយថា “ពួកវាបានចុះទៅក្នុងចំណោម សត្វស្សាបងប់។”
តើអ្នកមិនខ្សោសគេដែលនិយាយបែបនេះទេ? មិនចាម្នូកជានរណា ប្រសិនបើ
អ្នកជាក្នុងបស់ខ្ញុំនៅទីនេះ ព្រះគឺស្ថិតិខ្សោសនឹងអ្នក។ កំពើរឿងបែបនេះ។ ដូរោះ
ធំកសុនិតិជាបងបួនប្បុសរបស់ខ្ញុំ។ ដូន វិនិច្ឆ័នៅក្នុងប្បុសរបស់ខ្ញុំ។

¹²⁵ មែនហើយ មូលហេតុរបស់វា ពីព្រះនៅពេលដែលខ្ចោះបានកំងព្រះវិហារនៅ
ទីនេះក្នុង សំដាប់ជាកំលាត់ នៅពេលដែលខ្ញុំត្រូវប់មកវិញ្ញុ ដើម្បីមិនបានគិតខ្លះ
អាចទទួលបានការបង្ហាញពីអំណោយទាន ពាក់កណ្តាលបានដកខ្លួនចេញពីការ
ដោយសារតែនៅពេលដែលអ្នកចែងចាប់ផ្តើមនិយាយ បុអធិប្បាយ ប្រុងមួយ វាបាន
ទទួល... វាបានទៅដែលកំនួនមួយដែលអ្នកស្រើតែមិនអាចអធិប្បាយបានទៀត
គិតជានមានអ្នកណានិយាយភាសាជែង នរណាម្នាក់បកប្រឈម នរណាម្នាក់ផ្តល់
ការបកប្រឈម ហើយពាក់កណ្តាលនៃវាមិនដែលកើតឡើង។

¹²⁶ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំធ្វើឱការនិយាយភាសាជែង។ ខ្ញុំធ្វើឱការបកប្រឈម ប៉ុន្តែ
វាក្រុវាគេដាមីមួយដោយធ្លាក់ទៅកាន់ក្រុមជំនុំ មិនមែន “ព្រះអម្ចាស់ជាប្រះ” នឹង
មកដល់ក្នុងពេលបាប់រៀនេះ។ ប្រុងមួយ—តើមិនអីទេ។ ប៉ុន្តែ “កំបើឱការដែលបាន
តិតប្រាយេងនេះ” ព្រះយេស៊ូវានបន្ទូលថា “ដូចជាសាសន៍ជែងធ្វើ។”

¹²⁷ វាក្រុវាគេដាមីមួយ។ “ទៅក្រោមបង្គប្បាសម្នាក់នេះនិងម្នាក់នេះវិឃីជាកំលាត់
មួយគាត់ បានធ្វើហើយ—និងទទួលបាន...” ហេតុអី ទៅប្រាប់បង្គប្បាស បង្គសី
ម្នាក់នេះនិងម្នាក់នេះ ពេលនាងបានធ្វើវិឃីមួយនៅទីនេះនៅថ្ងៃមួន នាងបាន
បានចុះហ្មាប់របស់ស្សាមី... ការស្សាមីចំពោះស្សាមីរបស់នាង។ ឬ៖ ព្រាក់តែនាង

ធ្វើបែហនេះ—ត្រូវកែប្រឈម ព្រះវិញ្ញាបាលហិសុទ្ធនឹងកាត់នាងចោល។” នៅអ្នកមានព្រះបន្ទូលបស់ព្រះអម្ចាស់!

¹²⁸ បន្ទាប់មកនាំពីបាបមកក្នុង។ នៅ៖កែប្រឈមជាពេលដែលយើងទទួលបានក្រមដំនឹងដូចពេលដែលវាកែតាមទីផ្សេង ចំពោះភាគ្នាំនាសនិងសាក់រាជ្យលមក។ បន្ទាប់មក យើងទទួលបានក្រមដំនឹងមួយដែលដឹងមាំ។

“អូ” អ្នកនិយាយថា “បង្រួស ប្រាបាហាំ...” បុរសម្ងាត់ ខ្ញុំបានប្រាប់គាត់ថាគាត់និយាយថា “មែនកែប្រឈមអ្នកដាក់សំពាងលើពួកយើងប្រើនៅពេក។”

¹²⁹ ខ្ញុំបាននិយាយថា “តើខ្ញុំដាក់សំពាងចំពោះមនុស្សប៉ែងកដែលខ្ញុំមិនដែលបានយើងឡើងដើរបស់ខ្ញុំ? បើនេះខ្ញុំមានដំស្រីនិងទំនុកចិត្តប៉ែរបស់ខ្ញុំដែលបានចាត់ខ្ញុំឡើងធ្វើការនេះ៖ កែប្រឈមនិងដែលមានពេលមួយដែលវាគុស ប្រាកិនិងមិនមានជាបណ្ឌភាពរាជ្យ។” ត្រឹមត្រូវកែប្រឈម។

¹³⁰ មិននិយាយភាសាជាន់ទេនឹងរឿងបែហនោះ៖ ខ្ញុំធ្វើភាសាជាន់នឹងមនុស្សដែលទទួលអំណោយទាន់ពីពួកគេ យើងបានកែតិប្រាកដជាប្រើស្ថានហើយបានបានមួណ្ឌ និងវារីស្ថាន ពួកគេនឹងជួបខ្លួនឯងជាមួយគ្នា ដោយសារ៖ កែប្រឈមជាកសាត់ និងការបកស្រាយបស់ពួកគេ កែប្រឈមឱល្យីដែលពួកគេអាចធ្វើដើម្បីបន្ថែមជាប្រព័ន្ធអ្នកគេបានទទួលការបង្រីឆ្លាប់ខ្លួនបស់ពួកគេ បើនេះមិនមែនជាបកម្មសិទ្ធិនោះទេនៅក្នុងការបង្រីឆ្លាប់ខ្លួនបស់ពួកគេ មនុស្សមានបាបក្រុងបានប្រព័ន្ធដើម្បីជាបានជួយ។ ព្រះគោរពបានថែងថា “ពួកគេនឹងនិយាយថាអ្នកមិនបានរៀន។”

¹³¹ ពេលខ្លះពួកគេទទួលបានការមិនគោរពយ៉ាងខ្លាំងជាមួយនឹងវាកែប្រឈម—កែប្រឈមជាតិ... មិនមែនក្រមយើងអត់មានទេ បើនេះខ្ញុំឡើតទៅមុខបន្ទិច។ ខ្ញុំបាននិយាយថា “មើលវាបច្ចេះ។”

¹³² ឥឡូវនេះ៖ ខ្ញុំបានប្រាប់បង្រួសប្រួស (មានសាក្សីនៅទីនេះដឹងការនេះ) ខ្ញុំបាននិយាយថា “អុកឱ្យវានោះតែកាបុងៗ។” បន្ទាប់មកខ្ញុំនឹង—យើងនឹងដឹងថាកែតាមកិច្ចប្រើប្រាស់។ ប្រសិនប់ការប្រើប្រាស់នឹងការប្រជុំប្រើប្រាស់បានទេ នៅវាបានក្នុងតិចបាន។” នោះពីតិចជាផ្សេងព្រះគោរពបាននិយាយ។ កែប្រឈមនៅពេលដែលការប្រជុំប្រើប្រាស់មកដល់ តើមានរឿងកើតឡើង? តើខ្ញុំប្រាប់អ្នកពីយុរុមកកែប្រឈមប្រជុំប្រើប្រាស់? យើងនៅ? ស្ម័គ្រួចម្នាលនៅទីនេះ។

តាត់បាននិយាយថា “ចុះយ៉ាងណាបេកីយដឹងនៅរឿងនោះ?”

¹³³ ខ្ញុំបាននិយាយថា “ទួរសៀវភៅកែតែការបុរាណ! ពួកគេធានាភារ។ យើងមិនអាចវិនិច្ឆ័យវាបានបីនេះចាំមឺន នៅពេលដែលវាតិតជាមកដល់ដើម្បីត្រូវប៉ែងបន្ទូល។”

¹³⁴ ឥឡូវនេះ បងប្រុសជូន៖ ដេកសុន មានសិទ្ធិមិនយល់ស្ថាបនិនឹងរឿងនោះ។ តាត់ចំងារឱ្យក្រោមដាំនុំបស់តាត់... ប្រជាជនទាំងអស់ចង់និយាយភាសាដែលរឿងនៅក្នុងទស្សនិកជន។ នោះជាបញ្ហាបេស់បងប្រុស ជូន៖ នោះហើយ—ឡើងទៅតាត់។ បីនេះ ជូន៖ ដេកសុន រឿងលើសារនេះជូនត្រូវត្រូវបាន តាត់កីដាម្នាក់ក្នុងចំណោមយើង។ តាត់កីដាម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកយើង។ ហើយវាមិនមែនជាប៉ាក្រុងប៉ែងបន្ទូលទេ ទៅទីនោះ។ ជូន៖ ដេកសុន តីជាបុរីបេបសំព្រះ ដែលខ្លួនខ្លះអស់ពីចិត្ត។ ហើយយើប៉ែនេះមិននៅទីនេះទេ ជូនចេះខ្លួនទៅតាមបាន។

¹³⁵ ហើយ—ហើយ ជួន រួចខែល... ខ្ញុំមិនគិតថា ជួន នៅទីនេះយប់នេះទេ ព្រះពួកគេមានព្រះវិហារផ្ទាល់ខ្លួន។ បីនេះបើខ្ញុំយើងត្រូវត្រូវបានមកដល់ ពាងខោះសម្រេច នេះ ចូរដើរបញ្ជី ហើយទៅងារ ជួន រួចខែល បុ—បុ បងប្រុស ដេ. ដី. ជាណណាល បុបងប្រុស...បងប្រុសណាម្នាក់ក្នុងចំណោមបងប្រុសទាំងនេះនៅទីនេះ តីជាបងប្រុស សំបុរាណយើងនៅទីនេះនិងជាបងប្រុសដន្លូម្បាធរជាតិនៃប្រាការជាបាយក្រោម ខ្ញុំពិតជាកិកាយ ណាស់ដែលខ្លួនខ្លះមិនដឹងថាប្រាក្រុងដឹងទៀត។ ខ្ញុំនឹងនិយាយថា “ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមបំពេញវាទៅដឹងពីពេញឯកសារទៀត។ សូមចាក់វាបំពេញហើយបំពេញឯកសារទៀត។” ខ្ញុំនឹងស្រឡាញា។ ខ្ញុំចំង់យើងត្រូវត្រូវប្រុសទាំងនោះ...ពួកគេជា—ពួកគេជាកុនបេស់ខ្ញុំ។

¹³⁶ ឥឡូវនេះ: ដេ. ដី. បុ—បុ ណាមួយដោយនៅទីនេះពួកគេ មិនចាំបាច់ដីទាល់តែសោះ: ជួចខ្ញុំដែរ ពួកគេមិនត្រូវដឹងបែបនោះទេ។ ជួចដែលខ្លួនត្រូវបាន ព្រះពួកនេះ: ខ្ញុំមិនសូមឱ្យពិយល់ព្រមជាម្នាស់យប់ពន្លឹងបស់ខ្ញុំប្រាកដមិនយប់ព្រមជាម្នាស់ខ្ញុំ។ ចុះបើខ្ញុំទៅនឹងកុហើយជួននៅមាននំផ្លែម ហើយខ្ញុំមាននំផ្លែម បងប្រុស យើងទាំងពីរហើយកាត់នំ យើងនឹងយល់ព្រម បីនេះ...ហើយយើងទាំងពីរអាចិប្បាយដំណឹងល្អជួបត្រូវ។ ការប្រៀនប្រាស់ប្រាក្រុមដាំនុំ...

¹³⁷ អ្នកដឹងទេ ពេគ្រុស និងបុលមានភាពខុសត្រា មិនមែននៅក្នុងគោលបន្ទូលបស់ពួកគេទេ បីនេះរបៀបដែលពេគ្រុសប្រាក្រុមខ្លួននឹង។ ពួកគេមាន—ភាពខុសត្រា បន្ទិចបន្ទូល នៅក្នុងវា បីនេះវាមិនបានបំហែកបំបាត់ពួកគេទេ។ ពួកគេជាបងប្រុស

និងត្នោះ ហេតុអី ប្រាកដណាស់ យើងនិងមានភាពខុសត្នោះ មិនខុសត្នោះ... ខ្ញុំ
មិនយល់ស្របនិងសការនៃព្រះទេ ខ្ញុំមិនយល់ស្របនិងប្រព័ន្ធរបស់ពួកគេទេ ប៉ុន្តែ
មានព្រឹននៃពួកសការនៃព្រះ ដែលជាបងប្អុនដ៏មានតម្លៃ។ ខ្ញុំមិនយល់ស្របជាមួយ
គោលលទ្ធផលមួយ ប៉ុន្តែមានបុសជាប្រើប្រាស់នាក់នោះ តើជាបុសដ៏មានតម្លៃ។

¹³⁸ ខ្ញុំយល់ស្រប...មិនយល់ស្របនិងពួកគាទីស្តី ជាមួយនិងពួករបស់ពីធោះ
និងប្រព័ន្ធរបស់ពួកគេ ប៉ុន្តែនៅក្នុងនោះ មានពួកគ្រឹស្សានពិត្យប្រាកដ។

¹³⁹ នៅវេស្សូលនេះ ខ្ញុំបានលើកទូរលបខម្លួយ។ ខ្ញុំខកខានវា បងប្រុសម្នាក់ដែល
ជាគ្រឹមិប្បាយបាទីស្តី បាននិយាយថា តាត់នឹង... កំពុងស្វែងរកយុទ្ធមករីយ៍
ទៅកំន្លែងមួយ...បុរាណកំន្លែងដែលមនុស្សគោរពព្រះនោះទីនោះជំនួសខ្សោយការគោរព
ត្រាខោនិព្យោទីមក។

¹⁴⁰ ហើយបងប្រុសដ៏មានតម្លៃម្នាក់បានមកព្រះវិបាទនេះបាននិយាយថា “ខ្ញុំនឹង
នាំអ្នកទៅ កំន្លែងបែបនេះទេ” តាត់ប្រាញាចង់ទៅទីនេះ ជាបាទីស្តី។ អ្នកយើរូច
ពួកគេរាយបានទូទៅទីកំន្លែង។ ខ្ញុំនឹងមិនយល់ស្របជាមួយប្រព័ន្ធរបស់ពួកគេ
ទេ ប៉ុន្តែខ្ញុំប្រាកដណាស់។ ស្រណាបញ្ហា? ... ដូច្នេះកំនិយាយដើរអារើងបងប្អុន។

¹⁴¹ តុល្យវិនេះនោះទីនេះ: អំណោយទានទាំងនេះគឺ... ត្រូវកោមិល។ ត្រាន
អំណោយទាន... ដើម្បីមិលវា។ សាកំងអាចក្លែងធ្វើជាអំណោយទានណាមួយ។
សូមក្រឡាកេរិលក្រុមបីកំលែ ទាំងនេះតុល្យវិនេះទៅក្លែងខ្លួនជាការប្រាសុំដារៈ
សែប្បុង ក្នុង ក្នុង រលូយ កែតែបោន្ទីនៅក្នុង យើរូចទេ? ត្រូវហើយ។

293. តើជានីយេះលីជាបុសទីបុននៅក្នុងគុណភាពនឹងដោយសារព័ត៌មានបាន
នៅសម្រាប់នោះ?

¹⁴² អត់ទេ នោះគឺជាប្រពះយេស៊ូវា បុសទីបុនគឺ... ដូចជាប្រពះរាជបុគ្គាស៊ីនេះព្រះ។
ខ្ញុំមិនគឺតិចថាការជាបាយការទេ ព្រពះគឺជានៅក្នុងឯុងសត្វកោះ ប៉ុន្តែខ្ញុំ—ខ្ញុំនឹងមិនធ្វើថា
ជានីយេះលី ស្ថិតនៅក្នុងឯុងនឹងដ៏ដោយសារនេះទេ។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនអាច... តុល្យនេះ អ្នកអាច
និយាយព្រៃះ ប៉ុន្តែបន្ទាប់មកគ្រាន់តែជាកំនិតបស់ខ្ញុំ។

294. បងប្រុស ប្រាកាបំ នៅក្នុងណោរបុរិភីទី១៦និងខទី១៧ ព្រះប្រឈម
មានបន្ទូលចាសាថែមទាំងអស់បានបងប្អួចផ្លូវរបស់គោះ តើនេះមាន
ឯកសារយាយនៅបីការណែនាំលិខិតនៃការរៀបការទេ? បើដូច្នេះមែន

ព្រះយេស៊ីមិនមានវិកសារយោងដូចត្រូវនៅទេនៅពេលដែលទ្រូងមាន
បន្ទូលថា “ដូចនេះសម្រេចហើរណ៍ តើវានឹងជាពេលណាដែលបុរាណ
មនុស្សនឹងក្រុវ៉ែបានបើកសម្រេចមក” នៅក្នុង ច៉ាមាយ ២៨ ខែតុល និងពីនេះ?

295. បងប្រុស ប្រាកាប់ នឹងមានកុនណាកំពើក្នុងកំទ្វាងឆ្លាំ សហស្សីភ្លើ...
ពាន់ឆ្លាំ សហស្សី មួយពាន់ឆ្លាំការគ្រប់គ្រងបស់ព្រះត្រីស្សនោះលើ
ដែនដីខេ? បុន្ថែមានសញ្ញាណាមួយនៅលើ ដែនដី...អំពីបាបណាមួយ
(អត់ទាសឱ្យ) នៅលើដែនដីក្នុងអំទ្វាងពេលនោះ និងពីមានមនុស្សនៅលើ
ដែនដីនៅក្នុងសាកសពក្នុងអំទ្វាងពេលនោះទេ?

¹⁴³ ខ្ញុំនឹងព្យាយាមតែកាត់ពួកគេឱ្យរើលីន។ តុល្យរឿនេះនៅក្នុងលោកបុរាណ ដំពូក
ទី៩ខែទី១២ ព្រះទ្រង់មានបន្ទូលថា សាច់ខំអស់បានខ្ចួច... មែនហើយ តី
អាពាហ៍ពីពាហ៍ ការរំលែងលេះ និងអើងធ្វើដោយខ្លួន ព្រះត្រីបានចែងថា “ដូចជា
មាននៅក្នុង សម្រេចហើរណ៍ របៀបដែលពួកគេរបៀបការ ហើយរបៀបការ
ជាមួយត្រូវ។” ជាដើមដូចនោះ។ នោះជាសញ្ញាមួយនៃគ្រាប់គ្រាយបង្គត់
គ្រាន់តែជាសញ្ញាមួយប៉ុណ្ណោះ។

¹⁴⁴ តុល្យរឿនេះ ប្រសិនបើនោះជាអ្នូវដែលពិភពលោកកំពុងធ្វើ នោះខ្ញុំមិនអាចហៅវា
ថាគាតកស្តុតាងនៃពេលដែលចែងគ្រាយបានទេ មិនបើសពីខ្ញុំគាចហោកនិយាយ
ភាសាដែលបាតាកស្តុតាងនៃព្រះវិញ្ញាណាបិសុទ្ធទេដើរយ។ វាបាតាករិតដែលបាន
សន្និត់ថានឹងមកពេលដែលការរបៀបការនិងការរំលែងលេះតីដូចនេះសម្រេចហើរណ៍
ប៉ុណ្ណោះមានរឿងជាប្រើប្រាស់ទៅជាមួយវារោគន់តែជាសញ្ញាមួយប៉ុណ្ណោះ។

¹⁴⁵ ហើយការនិយាយភាសាដែលគឺជាទីសំគាល់មួយនៃព្រះវិញ្ញាណាបិសុទ្ធ
ប៉ុណ្ណោះ មិនមែនជាសញ្ញានៃព្រះវិញ្ញាណាបិសុទ្ធដែលមិនអាចប្រែកបាននោះទេ តី
មិនមែនបើសពីស្តីនឹង បុរសរបៀបការហើយនៅលីលេងលេះត្រូវហើយរបៀបការអំឡុងទៀត។
នោះនឹងមិនមែនជាសញ្ញាផំប៉ុណ្ណោះ។ ប្រសិនបើវាមានតែមួយនោះ ខ្ញុំមិនអាច
ហៅវាបានទេ។ យើងធ្វើទៀតក្នុងពេលដែលមួយការនិយាយភាសាបុ
អំណោយធ្វើទៀតក្នុងពេលដែលមួយការនិយាយភាសាបុ

¹⁴⁶ តុល្យរឿនេះ: “ពីនឹងមានកុនណាកំពើក្នុងអំទ្វាងពេលមួយពាន់ឆ្លាំសហស្សីភ្លើ
សោយក្នុងប្រុទេ?” នោះជាសំណុំក្នុងចិត្តបស់ខ្ញុំ ដែលខ្ញុំបានប្រាប់អ្នកគាលពី
ថ្ងៃមុន។ ខ្ញុំមិនដឹងទេ។ វាមើលបោះពីរបីនិងដូចជាភាគច វាមើលបោះដូចជាភាគមិន

អាណាពទេក្រប់។ ខ្ញុំនឹងស្រោះក្រដៃជាមួយអ្នកដូចជំដល់ខ្ញុំដីដៅ។ ពេលនេះខ្ញុំមិនដីដៅទេ។ ប្រសិនបើព្រះជាម្នាស់បើកសំង្គោះ ខ្ញុំនឹងប្រាប់អ្នក។ បើនៀនដែលចាំ វាក្រុវ៉ាតំកពីព្រះ។ អ្នកគឺជាក្នុងបស់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំនឹងមិនប្រាប់អ្នក។ ខ្ញុំមិនដីដៅនឹងមានប្រាក់នៅទេ។ ខ្ញុំមិនអាចនិយាយបានឡើ

¹⁴⁷ “ប្រើពីនឹងមានអំពើបាបនៅលើដែនដីគីឡូដីសាកសាតកុងអំឡុងពេលនោះទេ? អត់ទេ! នឹងមិនមានឡើ ត្រានបាបនៅលើដែនដីទេ។ សាតាំងគ្រូបានចង់។

¹⁴⁸ “ហើយនឹងមានមនុស្សនៅលើដែនដីនៅក្នុងសាកសាតកុងអំឡុងពេលដែលផ្ទាល់
នោះប្រើទេ?” បាន មេនហើយ! យើងនឹងមានប្រកាយដីធម្មុំនឹងបស់យើងនៅលើ
ដែនដីនេះ ហួប ដីក សបុរាណ និង—ហើយសប់នៅក្នុងប៊ូលយើងទុក្ខរឿង ធ្វើ
កទ្វារនេះសម្រាប់មួយពាន់ឆ្នាំ។ វាតីជាភាគារាក្របទីករូបីបស់ក្រុងក្រម៉ា និង
ក្នុងកំណែៗ។

296. បងប្រុស ប្រាណាបាំ ពីព្រះយេស៊ូមាននំយ៉ាងណានៅក្នុងម៉ាចាយ
១២ ខ ៣២ ជាកំន្លែងដែលព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលចា “អ្នកណាដែល
និយាយពាក្យទាស់នឹងព្រះវិញ្ញាណាបិសុទ្ធនឹងមិនបានអត់ទេសម្រោគតា
ឡើយ ទាំងក្នុងណាកនេះ នឹងពិភពលោកខាងមុខ”? សុមពន្លឺល់ខត្តមីនី
ទាំងនេះសម្រាប់ខ្ញុំ។ សុមអាគុណា។ បើយើរាមានល្អ្អាជាបុស គីតាកំជាតិ
អ្នកបរិមីព្រះមួយរូប។ មិនអីទេ។

¹⁴⁹ បងប្រុសអើយ ខ្ញុំ...អ្នកគឺជាអ្នកក្បែកទីនី ខ្ញុំមិនមែនឡើ បើនៀនខ្ញុំចង់និយាយ
ជីវិះនេះ ព្រះយេស៊ូរឿងមានបន្ទូលចា “អ្នកណាដែលនិយាយទាស់នឹង
ព្រះវិញ្ញាណាបិសុទ្ធ អ្នកនោះនឹងមិនក្រុវ៉ាអត់ទេសម្រោគតាត់ឡើយ។” នៅក្នុងពាក្យ
ធ្វើដោយខ្ញុំ ដើរការមួយបទគត្តិរដទៃបានចែងចា “អំពើបាបគ្រប់យ៉ាងនឹង
ក្រោបានលើកលែងទោសម្រោមនុស្ស បើនៀនការប្រមាជ់ ព្រះវិញ្ញាណាបិសុទ្ធនឹងមិនក្រុ
បានលើកលែងទោសដល់មនុស្សណាមេរោយ។” ការប្រមាជ់ព្រះវិញ្ញាណាបិសុទ្ធ តី
ដើម្បីលើងសិច និយាយអំពើការចំអក ធ្វើអីបែបហើយ នៅពេលអ្នកឆ្លងកាត់បន្ទាត់
រាងក្រុវិងខុស។

¹⁵⁰ ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើអ្នកយើប្រាណព្រះវិញ្ញាណាបិសុទ្ធ... ជាទាបារេក្តា ចុះបើព្រះ
ជិសុទ្ធ ព្រះវិញ្ញាណានិយាយដុំមកទីនេះ ហើយបើកសំង្គោះដូចជំដល់វាកំពីទេឡើង
ហើយដុំយ៉ាងណាមេរីព្រះវិញ្ញាណាបិសុទ្ធយ៉ាងមកដ្ឋាន៖ ហើយអ្នកមិនធ្វើថា

ជាកាទ់ ហើយអូកចានទៅចេញហើយសីចចំអកវា ហើយនិយាយអំពីរា ខ្ញុំមិន
ខ្ចល់ពីអ្នីដែលអូកធ្លាប់ធ្វើនោះទេ អូកចានបញ្ចប់ហើយ។ ហើយអូកមិនអាចធ្វើរា
បានទេ។ នោះបញ្ចាក់នៅថ្ងៃនោះ អូកមិនមែនមកពីព្រះជាម្នាស់ទេ ព្រះពួជស៊ែល
ព្រះជាម្នាស់ស្ថិតនៅក្នុងមនុស្សហើយគាត់ មិនអាចធ្វើបាបបានទេ។ ហើយអ្នីទៅ
ជាអំពីបាប? ការមិនធ្វើ។ នៅពេលដែលគាត់យើងចូរបន្ទូលដែលបាន បង្ហាញ
ឱ្យយើង គាត់នឹងធ្វើ។ ហើយគាត់ត្រាន់តែរារ៉ាតែរារ៉ា...

¹⁵¹ យើងទេ មានបាបតែម្មយ បាបតែម្មយ។ តើមានប៉ុន្មាននាក់ដែលដឹង? នោះ
ជាការមិនធ្វើ។ ត្រីមច្បាប់ហើយ។ ការធែកក្នុងចិនមែនជាអំពីបាបទេ។ ការធែកបាន
បាននិយាយកុហក ស្ម័គ្រ នោះមិនមែនជាអំពីបាបទេ។ នោះជាលក្ខណៈរបស់ការ
មិនធ្វើ។ អូកធ្វើវាតីព្រះអូកមិនមែនជាម្នាស់។ ត្រីមច្បាប់ហើយ។ ដូច្នេះ យើង
ទេ មានបាបតែម្មយ ហើយនោះជាការមិនធ្វើ។ អូកណាបានដែលមិនធ្វើត្រូវបាន
ចេញលទាសុច្របហើយ។ មិនចាត់រឿងបុរាណតែនោះទេ តើគាត់បានចេញលទាស
ចាប់តាំងពីដំបូង។ ត្រូវហើយ។

297. បងប្រុស ព្រាណហំ តើកុសប្រាប់សម្រាប់ក្រោងមិនទាន់ផ្លូវការ
—មិនទាន់ផ្លូវការ (មិននិយាយអ្នី) ឬដូចនេះ...កាត់សក់? ខ្ញុំស្រែមបាក់ជា
ត្រី។

¹⁵² បាន! បាន វាតាអើង—ខុសសម្រាប់ស្ថិតជាម្នាស់ដែលគាត់សក់របស់នាង។
នោះគ្រាន់តែជាសំណួលខ្លឹមបុណ្ណោះ។ តើអូកកំពុង—ឯងឯងគេងមែននេះ?
មែនហើយ យើងនឹង—យើងនឹងប្រញាប់ដូចជាបានយើងអាចធ្វើបាន។ ខ្ញុំបាន
ពុយមាម ដើម្បីចូលដល់ពួជពេទ្យសំនោះយ៉ាងប្រញាប់។
អធិស្ឋានសម្រាប់ក្នុងប្រុសរបស់យើង...

នោះជាការអធិស្ឋាន។ ខ្ញុំគ្រាន់តែយករបស់ទាំងនេះទេដើរហើយទៅ...
ទៅ...

298. បងប្រុស ព្រាណហំ តើស្ថិតដែលត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យធ្វើការក្នុងកិច្ចការ
សាធារណៈ តើពេលណាតុកគោមាននីមិនក្នុងមានសុខភាពណូ? ខ្ញុំពុង
ស្ថិតដូរនេះសម្រាប់អូកធ្វើ។

¹⁵³ មែនហើយ ខ្ញុំ—ខ្ញុំ—ខ្ញុំ—ខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនដឹងអំពីអើងនោះទេ។ ខ្ញុំមិនអាចនិយាយ
បានទេ។ បុន្ថែខ្ញុំ—ខ្ញុំមានអាមេណីកំបែនេះ។ អនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំនិយាយយ៉ាងនេះ៖៖៖

ខ្ញុំធ្វើប្រសិនបើខ្ញុំជាតាស្តី—ហើយខ្ញុំដឹងថាបីបែលសំខាន់សុខភាពណូនិងមានការងារលូ ធ្វើការ ខ្ញុំធ្វើថាការនឹង—ជាការវិកាយណាស់សម្រាប់ខំកងការនៅផ្ទះ ថែរក្សាកុនុយរបស់ខ្ញុំនិងបងើត...និង—និង—និងថែរក្សាកុនុយរបស់ខ្ញុំនិងចិត្តឯមពួកគេឡើងហើយស្រីប្រជាបន្ទះអម្ចាស់។ ហើយប្រសិនបើខ្ញុំមានពេលណាមួយការបាកកតែ និងធ្វើអ្នីទៀតដែលខ្ញុំនឹងដ្ឋី ខ្ញុំគិតថានឹងបង្កោនកុនខ្ញុំតីរបៀបម៉ែនប្រជាបន្ទះអម្ចាស់របស់ខ្ញុំ។

¹⁵⁴ តម្លៃវិនេស៖ ប្រសិនបើអ្នកមាន—បំណុល បុរីមួយដែលអ្នកកំពុងព្យាយាមជូយបីរបស់អ្នកចេញថ្វី បុរីមួយដែលអ្នកត្រូវធ្វើនោះ... មែនហើយ ខ្ញុំគិតថាការណ៍ប្រសិនបើអ្នកនឹងព្យាយាមជូយគាត់។ ហើយ—ហើយអ្នកសែននៅជាតាស្តី។ ហើយខ្ញុំ—ខ្ញុំគិតថាការពិតាកណាស់។ ត្រានបុរសដែលណូណាច់ខ្សែប្រព័ន្ធរបស់គាត់ធ្វើការឡើយ ដែលជាកំន្លែងដែលមានក្រុមនៃមនុស្សអាណាពក់ បុសកម្មកុំនិងរឿងដូចនោះ។ បុំនែនប្រសិនបើស្រីប្រជាបន្ទូលទៅក្នុងរឿងនោះ ខ្ញុំគិតថានានៅក្នុង... បុំនែនរបស់នានាគ្នុងកំពើដឹង ថានានៅតារិត្សានាពិតជែលអារម្មណ៍ទុកចិត្តតាន ជាស្តីដែលគ្មានទុកចិត្ត។

¹⁵⁵ បុំនែនតម្លៃវិនេស៖ បើនិយាយថានានៅមិនគឺធ្វើការ ខ្ញុំ—ខ្ញុំអភិវឌ្ឍន៍នៅក្នុងបទគម្ពីរដើម្បីប្រមួងទុកការទេ។ ខ្ញុំគ្រាល់នៅ—ខ្ញុំគ្រាល់នៅក្នុងការតំនិកនោះ។ បុំនែនខ្ញុំគិតថាបើមនុស្សប្រើប្រាស់ដឹងក្នុងការបៀយនានៅចំនួននោះ។

¹⁵⁶ តម្លៃវិនេស៖ ខ្ញុំគិតថាប្រជាសំនើនស្រីដែលធ្វើការនៅក្នុងការិយាល័យទាំងនេះ គឺអ្នកជំនាញទាំងនេះ... រួចគេបន្ទានិយាយរឿងកំពើរឿងកម្មកុំក្នុង និងស្រីស្អាត ស្អាតអង្គយនោះនោះ ហើយរឿងកម្មកុំក្នុងទាំងនេះបានប្រាប់ជូនូវរឿងនោះ ខ្ញុំ—ប្រសាំងនឹងរឿងរឿងនោះ។ ខ្ញុំគិតថាអ្នកគ្នាកំពេញពីក្នុងចំណោមរឿងបែបនេះ។

¹⁵⁷ បុំនែនតម្លៃវិនេស៖ ប្រសិនបើស្រីម្នាក់រាជការនៃខ្លួនគាត់—ជានវិម្នាក់ ហើយព្យាយាមជូយបីគាត់ធ្វើអ្នីមួយដើម្បីបានសម្បែកបំពាក់ខ្លះសម្រាប់កុនុយទៅសាលាដីន បុ—បុបងិតុយប្រពេទ បុរីមួយជូនោះ ហើយនានៅចំនួននោះការរហូតដល់ចំបែកើយ... តម្លៃវិនេស៖ នេះមិនមែនជាបន្ទះអម្ចាស់ទេ ព្រោះខ្ញុំមិនមាន បទគម្ពីសម្រាប់រឿងនេះ។ ខ្ញុំគ្រាល់នៅក្នុងប្រជាបន្ទូលទៅដឹងលេងជូនូវនៅក្នុងម៉ោង ខ្ញុំមិនគិតថារុកាន់តែនានៅចំនួននោះធ្វើការគ្រាល់នៅដឹងលេងជូនូវនៅក្នុងម៉ោងទៀត ដើម្បីចំណាយ តែជូនូវនោះ និងរកតែទៅបន្ទូលប៉ារាប បុ ដឹកសុំ ដកបារី និងបន្ទ ខ្ញុំគិតថា

នាងមិនគួរដោរទៅ ខ្ញុំគិតថានាង គួរតែនៅផ្លែ៖ ព្យាយាមធ្វើជាស្តី និងចំរក្សាផ្លែ៖ របស់នាង។

299. ប្រសិនបើព្រះយេស៊ូវក្សាមួយវិនាទី...(ទេ!) ប្រសិនបើព្រះយេស៊ូវ...
ប្រសិនបើអ្នកក្នុងមួយវិនាទី អាពាហ៍ពិពាហ៍ដែលភាគីទាំងសងខាងក្រោម បានលែងលែងគ្នា... នេះ... (ប្រ...) ការរំប្រើចិត្ត វារំប្រើចិត្តគ្រប់គ្រាន់ហើយ បុព្ទធម្បកក្រោមពេបញ្ចប់? បុព្ទធម្បកក្រោមបេញ្ចប់ទៅការការពិពាហ៍របស់អ្នកដើម្បីឱ្យត្រីមក្រោម?

“ប្រសិនបើ—ប្រសិនបើអ្នកនៅក្នុងអាពាហ៍ពិពាហ៍ទីនេះដែលជាកំន្លែងដែលភាគីទាំងពីរបានធ្លាប់លែងលែង...” ខ្ញុំគិតថាអ្នកបានធ្លើយុទ្ធបើយ។ យើងទេ? បានក្លាយបើយ បានធ្លើយចាតាំ កន្លែងដែលភាគីទាំងពីរនៅ—តី... ខ្ញុំគ្រាន់តែ...

¹⁵⁸ ខ្ញុំ—ខ្ញុំបានធ្លាប់យើងមិនចាំបាច់ឆ្លងកាត់រឿងទាំងនេះទេ មនុស្ស។ ខ្ញុំមានមិត្តភកិដែលអង្គូយនៅទីនេះ ចេញពីទិន្នន័យនិកជននៅទីនេះ ដែលខ្ញុំដឹង... វាស្មើរែតសម្រាប់ខ្ញុំក្នុងការនិយាយបែបនោះ ហើយខ្ញុំ—ខ្ញុំត្រូវតែនិយាយវា។ យើងទេ? និងពិភពលោក គឺស្ថិតក្នុងស្ថានភាពពុករលួយបែបនេះ។

¹⁵⁹ ស្រីក្នុច កំសត់ខ្លះ ធ្វើឱស ហើយរៀបការជាមួយមនុស្សប្រមីក—ហើយពួកគេជាកោទោសបែបនោះ បុបុរសកំសត់ខ្លះរៀបការជាមួយអ្នកដើរកាមួរខ្លះ: ហើយមិនដឹងពីវា ហើយក្រុវ៉ែងនឹងស្រីប្រុបសែនេះដែរបណ្តាប្រុកគេស់នៅ។ នោះជាកូវិះដឹងអាណ្នក់មួយ។ អាពាហ៍ពិពាហ៍គឺជារឿងពិសិដ្ឋ។

ជាមួយនឹងក្រុងមានបាបតែចូលហើយធ្វើឱយធ្វើឱយទាំងនេះ ហើយបន្ទាប់មកពួកគេ ចូលចែកពីវិនាទីយាយអំពីខ្ញុំ។ ខ្ញុំ—វា... ខ្ញុំធ្វើចាំបាច់ ប្រសិនបើព្រះអម្ចាស់នឹងអនុញ្ញាត ខ្ញុំធ្វើចាំបាច់នឹងពន្លឺលំពីអាពាហ៍ពិពាហ៍នេះហើយភាគនៃលែងលែងគ្នា កាមរៀបដែលវាគ្មែង វានឹងជម្រះការរៀបចំនៅក្នុងពន្លឺលំពីមួយទីនេះ។ វាអស់ហើយ... កន្លែងទទេនៅលើការសែត—អីដឹង។

300. យើងយើង...ហេតុមីបានជាយើងមិនអាចលក់ផ្ទះរបស់យើង? សូមអរគុណ។ យើង...កី អេស យើងបានអធិស្សាន ហើយកម—ហើយ—ធ្វើលក់វា ហើយខ្ញុំក្លាយក្នុងលទ្ធផលរីឡើយ។

160 តម្លៃវិនេះ បងប្រុសបុបងស្រី (ពួកគេមិនសរសេរណ្តូលទេបស់ពួកគេទេ) ប៉ុន្តែ មិនចាប់ជាន់រណាទេ តម្លៃវិនេះ ស្រីសិនដើម្បីអ្នកកំពុងព្យាយាមលក់អចលនទ្រព្យ បស់អ្នក ហើយអ្នកបានធ្វើចាប់ហើយ អ្នកដើរអ្នក... អ្នកចង់លក់វាកៅហើយ ប្រហែលជាដើម្បីទីញ្ញានេះទៀត បុ អ្នកដើរអ្នកចង់ធ្វើ ខ្ញុំមិនដឹងទេ។ ស្រីសិនដើម្បី គោលដៅរបស់អ្នកគឺម្ចាស់ អ្នកតីព្យាយាមទីញ្ញានេះ... ស្រីសិនដើម្បីអ្នកមានកុនបុ បស់បែបនេះ អ្នកចង់ទ្រួរគោលនួរដើរបុអ្នីម្បយ... ខ្ញុំមិនដឹងថាអ៉ែម៉ែទេ។ វាតារា ធ្វើទាំងអស់ បុន្ថែខ្ញុំចង់និយាយថា: ស្រីសិនដើម្បីអ្នកកំពុងព្យាយាមលក់វាកៅហើយ គម្រោងរារា ព្យាយាមលក់វាគោះច្បាយព្រះអម្ចាស់ហើយបំភ្លើចាប់ចាយទេ។ យើង ទេ? ព្រោះវាអាចជាព្រះ... អ្នកអាចជាសំទីទៅកៅន្លែងធ្វើដែរ ហើយវាប្រហែលជាចិន ត្រីមត្រូវទេ។ យើងបានទេ?

161 ស្រីសិនដើម្បីអ្នកជាប្រើស្ថាន ហើយទូកចិត្តលើព្រះអម្ចាស់ ពីព្រោះអ្នកប្រាកដច្បាស់ ប្រអកនឹងមិនតម ហើយអធិស្ថានទេ។ យើងបានទេ? ដូច្នេះខ្ញុំគ្រាន់តែជាកៅច្បាយ ព្រះអម្ចាស់។ និយាយថា “តម្លៃវិនេះ ព្រះអម្ចាស់អើយ នៅពេលដែលទ្រង់ដល់ពេលសម្រាប់ពួកយើងដើម្បីលក់វា ទ្រង់នឹងបញ្ចន់អ្នកទិញមក។” បន្ទាប់មកវាបានច្បាយចំពោះព្រះ ច្បាប់ដែលចែងមុខ។ ខ្ញុំធ្វើថាគារីនឹងដំណើរការ។ ខ្ញុំកំពុងបង្កើតលើព្រះនៅទីនេះ ព្រោះខ្ញុំគ្រាន់តែ អស់ពេលហើយ។

301. បងប្រុស ប្រាកាហំ តើនាមីដើរការសក់នានាងខសប្បុ?

162 ខ្ញុំចាន់ផ្លាសកាត់ធ្វើនៅប្រាប់ហើយ។ ប្រាកដណាស់ ខ្ញុំមិនខូលប់ទេ ទុកចូរវា ជុំដឹងចុំ។ យើងបានទេ? ខ្ញុំមិន... ខ្ញុំដឹងថាអ្នកជា... ខ្ញុំមិនមានន័យថា “លើដែលសីចំ” ជាមួយអ្នកទេក្នុងស្រី។ យើងបានទេ? នោះជាការស្មោះគ្រង់។ អ្នក—អ្នក—អ្នកចង់ដឹង ហើយអ្នកជាអ្នកស្មើខ្ញុំ។ អ្នកមានទំនួកចិត្តលើខ្ញុំបុមិនអញ្ញីនអ្នកមិនស្មើខ្ញុំ នោះទេ។ តម្លៃវិនេះ ខ្ញុំមានទំនួកចិត្តលើអ្នក ហើយបងស្រី ថាអ្នកដើរអ្នកចង់បងប្រុសបំផុត។

163 ខ្ញុំមិនអាចបម្រាប់បងប្រុសបំផុតវាតាមយើងបទគម្ពីជាន់ទេ។ ស្រីសិនដើម្បីអ្នកចង់... ស្រីសិនដើម្បីអ្នកមិនទាន់សក់ប្រាប់អ្នកបានទេ ហើយអ្នកជានៅ អ្នកចង់ដើរទៅ ស្មាតសម្រាប់បីបែស់អ្នក សម្រាប់មិត្តប្រុសបែស់អ្នក បុអ្នីម្បយដូចនោះ ខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនអាចប្រាប់អ្នកអំពីការបងប្រុសកំបស់អ្នក បុ—បុអ្នីដើរគោរពវាតាម លាបពណ៌វាប្រក់ អ្នកធ្វើដែរ? ខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនមានអ្នកទិញនិយាយអំពីវាទេ វាអាស្រែយលើអ្នក។ អ្នកយើង អ្នកធ្វើដែរ?

ទេ? ខ្ញុំ—ខ្ញុំ... អ្នកគ្រាន់តែ រាង.. អ្នកគ្រាន់តែស្អាប់ពីអ្នកដែលត្រូវរឿង ទេដៃ—ត្រឹងនឹងប្រាប់អ្នកថា ព្រោះខ្ញុំ—ខ្ញុំកំពុងព្យាយាមពន្លឺលើរឿងនេះដោយចិត្តឱ្យបាន

យើងឡើ?

**302. សូមពន្លឺលើ កុវិនចុសទី១ ១៣:៥-១២។ តម្លៃវនេះវាលូតតាមខ្លះ: ព្រះបន្ទូល
ត្រូវបានស្ថាបន្ទូវឱ្យបានការក្រោមដំនឹក—តើខិតចិត្តទាំងនេះបានបំពេញ
ប្រួល?**

¹⁶⁴ តម្លៃវនេះ: ខ្ញុំគិតថាខ្ញុំខើបតែផ្តល់ភាពតែវា មែនទេ? “តែកាលណាសេចក្តី
គ្រប់លក្ខណ៍បានចូលមក នោះសេចក្តីដែលមិនពេញខ្លាតនឹងបានតែទៅ” ប៉ុល
បាននិយាយថា “ទោះជាខ្ញុំនិយាយភាសាមុនស្ថានឯងទៅតាក់ដោយ។ ហើយខ្ញុំធ្វើ
កិច្ចការទាំងអស់នេះនៅទីនេះ... តែកាលណាសេចក្តីគ្រប់លក្ខណ៍បានចូលមក...”
តម្លៃវនេះ: ពីមានអ្នកបែងចុះពីព្រោះ? អត់មានទេ បាន! តីព្រះគ្រប់លក្ខណ៍?
នៅដើមដំបូងគឺ ក្រោមដំនឹកនិយាយថា “ព្រះបន្ទូល។”—អីដឹង? ហើយព្រះបន្ទូលគឺ
នៅជាមួយព្រោះ ហើយព្រះបន្ទូលនេះជាដារព្រោះ ព្រះបន្ទូលនេះតែជាត្រោះ។ យើង
ទេ? ត្រូវព្រោះ។ នៅពេលដើរអ្នកដែលគ្រប់លក្ខណ៍បានមកជួល់ នោះសេចក្តីដែល
មិនពេញខ្លាតនឹងបានតែទៅ

303. បងប្រុសប្រាណហាំ កាត់សក់ការបន្ទូវ ខសមែនទេ?

¹⁶⁵ ខ្ញុំគិតថា—ខ្ញុំស្ថានថានេះគឺជាបុសម្នាក់ ខ្ញុំ—ខ្ញុំសង្ឃឹមថាភាក់តីតែមួយ។
តម្លៃវនេះស្រីនេះទីនេះដឹងជួល់ទេ ប្រាកដមែន។ ពេលមួយខ្ញុំធ្វើដំឡើងក្នុងក្រុងមួកការពារ
ហើយបស់ដ្ឋាននៅទីនេះ។ ទីនេះទៅនេះ... ខ្ញុំបានអង្គូយនៅទីនោះ ហើយបុស
កំពុងនិយាយបែបនោះ មានមួកជាងដែក ហើយខ្ញុំគ្រាន់តែនិយាយទៅគាត់។
ហើយគាត់កំពុងបន្ទូលជាការបានពូរឱ្យធ្វើដំឡើងជួល់។ នៅទីនេះ
នៅដើមឱ្យមួកកលកកបីក។ ហើយខ្ញុំកំពុងអង្គូយនិយាយជាមួយមួកនោះ។ គាត់បាន
និយាយអ្នកបន្ទូលនៅទីនោះ យើងទាំងអស់ត្រូវត្រូវសិច ខ្ញុំបានគោះដើរគាត់ ខ្ញុំបាន
និយាយថា “ត្រូវបន្ទូល នោះ—ពីគារបាយកន្លែង មែនអត់?”

ហើយខ្ញុំបានអង្គូយនៅទីនោះបែបនោះ ហើយ—ស្រីនេះអង្គូយ—ដោយធ្លាល់
នៅទីនោះក៏នឹងយាយថា “ស់តើអ្នកនឹងទេ...?”

¹⁶⁶ មានអារិំ ហើកក ជាក់ដូចមនុស្សប្រុស អង្គូយនៅទីនោះជាក់បានហើយដំ
ធ្វើដំឡើងតាមប្រមុះនាង ខ្ញុំគិតថាដាមុនស្ថានប្រុស។ អ្នកបន្ទូលជាក់ពិល អាស់

ទីលើននិងធ្វើអីមួយ វាយលើក្បាលនរណាម្នាក់ ហើយគោះអី-ដែល-អ្នកហេតា-បិទា- និងបានចាប់ធ្វើមកឈឺចៅ ខ្ញុំក៏សើចដែរហើយទេដើម្បីខាងក្រោម គិតថាការ ជាបុរស។ ខ្ញុំមិនបានដឹងពីភាពខុសត្រឡប់ អ្នកមិនអាចប្រាប់ពួកគេបានទេ។ ព្រះគម្ពីរបានចែងចា ក្បាសីណាងដែលស្វៀករកក៏នឹងសម្បៀកបំពាក់បុរស វាគាតាការគ្នា ឲ្យសូបប៉ីមួយ។” យើងនៅទីនោះ។

¹⁶⁷ អត់ទេ បងប្បុស ប្រសិនបើអ្នកចង់កាត់សក់របស់ស្តី ខ្ញុំនឹងប្រាប់អ្នកថា៖ អ្នក គ្រាន់តែដែលចាប់អាយុបុន្ណែ ឡើយកាត់មួយចុះ។ ដូច្នោះ...មិនអីទេ។ ខ្ញុំមិនមែន មាននៃយំបែបនោះទេ សម្ងាត់។ ប្រទានពាណល់បេះដុងរបស់អ្នកប្រសិនបើអ្នកធ្វើ បងប្បុស ប្រាកដហំ និយាយការពិត។ ខ្ញុំមិនគិតថាប្រះមានបន្ទូលរួមទៅអំពី បុរស គាត់—គាត់ត្រូវបានដំឡើងគាត់ដែរបណ្តាញកាត់កាត់សក់របស់គាត់។ ប្រសិនបើ គាត់អនុញ្ញាតឱ្យសក់របស់គាត់ដូចងុច្ស័យ ព្រះគម្ពីរបានចែងចា វាគ្មានឲ្យគ្នាផ្សេង អាម៉ាស់សម្រាប់បុរសម្នាក់ដែលធ្វើវា។

¹⁶⁸ បុំន្ទូតទូរវិនេះ ប្រសិនបើអ្នក—ដែរបណ្តាញអ្នកមានសក់របស់អ្នកហើយអ្នកនៅ គួចជាក្រោងប្បុស... ហើយខ្ញុំដឹងថាខ្ញុំបាននិយាយរួចរាល់អំពីវា៖ “ហើយអ្នក វីកី ជាមួយនឹងការកាត់សក់សំបៀកនោះ” ហើយអ្វីច្បាស់នោះ និងរឿងបែបនោះ បុំន្ទូតខ្ញុំ —ខ្ញុំគ្រាន់តែនិយាយអត្ថិភាព យើងទេ?

¹⁶⁹ ខ្ញុំមិន—ខ្ញុំមិនគិតថាប្រះខ្លល់ពីរូបរាងដែលបុរសម្នាក់កាត់សក់របស់គាត់ទេ ដែរបណ្តាញកាត់បានកាត់វា ពីព្រោះក្បាលរបស់គាត់គឺជាបេស់ព្រោះ។ បុំន្ទូតក្បាល របស់ស្រីគឺជាបុរស ដូច្នោះ នាងរក្សាទុក...ហើយប្រសិនបើនាងកាត់សក់របស់នាង នាងមិនផ្តល់គំលែក្បាលរបស់នាង។ ពេលនោះស្រីដែលមិនគោរពរីកគំលែងលោះ ទេ។ ត្រូវហើយ? ដូច្នោះប្រសិនបើស្រីកាត់សក់របស់នាង នាងមាន—បើរបស់នាង មាន សិទ្ធិភ្លើងព្រះគម្ពីរក្នុងការរំលែងនាងបេញពីការសំនៅខុស—ជាការមិនគោរព មនុស្ស។ តើមានបុញ្ញនាក់ដែលដឹងថានោះជាការពិត? វាគ្មានឲ្យដែលព្រះគម្ពីរ បាននិយាយសម្រាប់នាង ដែលបង្ហាប់ក្បាលនាង។ មិនគ្នានៅជាមួយស្រីដែល ចោរទាបនោះទេ។

304. បងប្បុស ប្រាកដហំ នៅពេលដែលអេសាយបាននិយាយទៅកាន់ក្នុងស្រី របស់សីយីន (ប្រិនិយាយជាមួយ ខ្ញុំមាននៃយំអត្ថិភាព ខ្ញុំគិតថាប្រាប់ពួកគេ មាននៃយោចា “និយាយអំពី”) ក្នុងស្រី នៃទីក្រោងសីយីនអំពីបុណ្យការង សក់រួច

ហើយជនសង្គមកំណើលដម្ភុតា ទំពេក ជនសិរីការ... ដែលនឹងអនុញ្ញាត់
ទៅថ្ងៃនេះបុត្រិតមួយចាស់ត្រានស្របសិទ្ធិភាពដូចមួកខ្លះនិយាយបេ?

¹⁷⁰ ព្រះគម្ពីសញ្ញាបាស់តែងតែមានប្រសិទ្ធភាព ហើយគ្រប់ពាក្យដែលព្រះមាន
បន្ទូល មានប្រសិទ្ធិភាព។ បាន មែនហើយ! ឬដែលយោគ់តែងតែព្រះគម្ពី
សញ្ញាបុត្រិតមួយចាស់ វារោគនៃពេករបីកសិម្បង។ ព្រះយេស៊ូវាន
ព្រះបន្ទូលបាន “អូករាល់ត្រាបានពួកគេនិយាយបាន អូកមិនត្រូវបានពិធីក្រុត់
(អូកត្រូវពិធីការប្រព័ន្ធនេះ) បើនេះទីនិយាយទៅកាន់អូករាល់ត្រាបាន អូកណាបា
ដែលមិនបានបានបុត្រិតមួយចាស់ត្រាបានដែលបានប្រព័ន្ធដែរទៀត ដើម្បីត្រូវបានប្រព័ន្ធដែរទៀត

តម្លៃនេះ ខ្ញុំត្រូវបានបុត្រិតមួយចាស់ត្រាបានហើយ មិត្តភកតិ។ វាយឱ្យពេលបន្ទូលបុត្រិតមួយ។ តម្លៃនេះ វាបានបុត្រិតមួយចាស់ត្រាបានហើយ មិត្តភកតិ។ សូមមើល។

305. បងប្រឈម ប្រាកាហំ ពីស្តី (អូ ខ្ញុំអើយ!) ដែលឧកសករិយៈ?

¹⁷¹ ជាថ្មីមួយចោរ គ្រាន់តែជាកិដែលអូកចង់ឈើលារ ជីមិថុនីទី១ ២០៦៦ យើង
ទេ? “ឯកស្រី នៅខ្ញុំកំបងច្វោគពេកខ្លួនតាមបែបគ្មានម។” ខ្ញុំបងច្វោគ
ពាក់របស់ខ្ញុំជាការគោរប់ព្រះបាប្រឈមនឹងព្រះ។ (សូមព្រះប្រាកាហំ បូន្ថែជាទី
គោរព។) សូមអរគុណ។ សូមព្រះប្រាកាហំអូក។ អធិស្ឋានសម្រាប់យើង។ ហើយ
អូកនោះចុះរូបរាងរបស់នាង។

¹⁷² សាច់ន ប្រាកដធមាស់ បងប្រឈម! ព្រះប្រាកាហំអូក។ ទុកវាណ្វេតែវាបានចុះ
បងប្រឈម។ វាបានក្រោងស្រីតុច។ ព្រះប្រាកាហំអូក សម្ងាត់បិត្តិតិ។ មិនអីទេ អូកទៅបន្ទូល
បំបញ្ញើយ។

306. បន្ទាប់ពីកុនក្រោមក្រោតានលើកឡើងក្រោមព្រហ្មបានវិឃីណាម្នាក់នឹងក្រោរ បានសង្គ្រោះ បុរុកគេទាំងអស់ត្រានិងក្រោតាប់បង់?

¹⁷³ អត់ទេ! សូមមើល អូគ្រប់យោងនឹងត្រូវបានបញ្ចប់សម្រាប់ក្រោមជនសាសន៍
ដែលនៅក្រោមកុនក្រោតានយកចោរពីដែនដឹងដី។ ព្រះវិញ្ញាបានព្រះបាក់
ចាកចោរពីដែនដី: “អូកណាបានបុត្រិតមួយចាស់ហើយ អូកនោះនៅតែបែកហើយ អូកណាបាន
ដែលសុចិត្តកីនិត់នៅតែសុចិត្ត អូកដែលបិសុទ្ធតីនៅតែបិសុទ្ធតី។” និយាយ
ម្យាងឡើងឡើងទីសក្តារ់ភ្លាយជាបែកដែលជាកំន្លែងដែល— មែនវិឃីណាបិត្តិដែរ

ករណីនេះ។ ព្រះគ្រឿសចាកចេញពីឯធមាត្រា៖ ថ្ងៃនៃការសេដ្ឋកិច្ចបែលបស់ត្រង់បាន ចប់ហើយ។ ការលើកទៅវិនិច្ឆ័យមក ទ្រង់ចាកចេញពីឯធមាត្រា៖ ចេញទៅទូលបេស្បែរការនៃការព្យាសាលេ៖ ហើយធាមទាអីគ្រប់យ៉ាងដែលទ្រង់បានព្យាសាលេ៖ មិនមានការងារសេដ្ឋកិច្ឆបែលឡើងទេ។ តើមានប៉ុន្មាននាក់យល់? ខ្ញុំ បានទូលបេស្បែរការបែងចាយ—បុមុយកុងចំនោម... បាន ត្រា ខ្ញុំធ្វើចាកកីជាប្រពេជ្រើសចេញមកដើម្បីធាមទាការងារសេដ្ឋកិច្ឆបែលបស់ត្រង់។

¹⁷⁴ ឥឡូវនេះ ត្រាន់តែចំបនិច្ឆា៖ “តើព្រៃបុច្ចីណូដែនឹងបានសង្ឃារៈទេ?” អត់ទេ! តើមានអីកីកែង—លើនានកឥឡូវនេះ។ បន្ទាប់ពីពេលនោះនានសិកនៅក្នុង ផ្ទុំ...ឥឡូវនេះ៖ នានឱងគ្រួសងារត្រាគ្នុងទេន។ ហើយមូលហេតុនៅវា តី ដោយសារតីនានបងបិសែបងដាយដូចនេះក្នុងភាពពេញលេញបស់វា។ នានជាមួកដើរ ជាមួកមានជីវិ៖ បុំនុំនានឱងគ្រួសងារត្រាគ្នុងទេន។ ព្រះគ្រឿសបីចំនោះចំនោះ “ហើយមួកជោគជ័យ នាគតបានហោរីកចេញពីមាត់បស់វាដើម្បី ចេញទៅធ្វើសង្គម...” ហើយម៉ោងនោះជាការនេះ។ តី...

¹⁷⁵ មិនដែលមានពេលដែលរាយកូនប្រើគិតិសាស្ត្រដែលការពេនកាំងនោះ៖ ក្រោមដំនុំ បានសេកូលាយបោះឆ្នោតដើម្បីស្វែងរកពីធម្មុណីបុណ្យរដ្ឋមុនិករបស់ ព្រះវិញ្ញាណហិសុទ្ទ។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំនិយាយសម្រាប់អ្នកជំនួយពីស្តាន។ តុកុលិក និងទាំងអស់ បាបិស្សដោយការបែង ក្រោមដំនុំនៃព្រះគ្រឿស ធនាគារសាធិសុទ្ទ សេដ្ឋកិច្ឆ ឬកនុវត្តន៍ទីស្តី ពួកគេ ម្នាក់កំណើងព្យាយាមស្វែងរក...យើងទេ?

¹⁷⁶ ឥឡូវនេះ៖ នោះជាផីរដីគូចូចាប់អាមួណីមួយ។ សូមកំយកវាតាគោល លក្ខិ បុំនុំ តើអ្នកយល់ពីអីដែលបទគ្រឿសបាននិយាយថានឹងកើតឡើងនៅពេល នោះទេ? ពេលដែលបានចប់ហើយ។ មើលទៅមានស្រីព្រៃបុច្ចីជាប៉ាបី បុ ស្រី ព្រៃបុច្ចីដែលបានចេញទៅបកុនកាំលោះ៖ ហើយពាកកណុញ្ញាលនៃពួកគេនាន ប្រុងនៅក្នុងចង្កោះពួកគេពាកកណុញ្ញាលមិនមាន។ នោះជាបុំនុំកំនួយប្រាកាយដែល ស្វោប់ហើយនិងផ្លូវកំដែលនោះបែរោះ។ អ្នកប្រាសិទ្ធិបានការណ៍ពេលពួកគេ—បែបក ឡើងចាំ “មើលចុះ កូរកាំលោះ...” ពួកគេទាំងអស់បានអប់រំដើរ បុ ភាក់ឡើង ហើយអប់រំដើរ ពួកគេសម្រាប់ពីធម្មុលការ។ បុំនុំនៅពេលដែលស្រីព្រៃបុច្ចី លួចដែលនិយាយថា “សូមចូរយើងនូវប្រុងបរស់អ្នកខ្លះមកចង្កោះបែបសេយ៉ាងរលកតែ

ហើយ។ (យើងទេ?) សំខីរបេដុស់អ្នកមកយើងខ្លះមក។” តួកគេបាននិយាយថា “មិនបានទេ យើងមានគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់ខ្លួនយើងដែរ។ ម៉ោចិញ្ញ វាទៅ។” ពេលម៉ោចិញ្ញកុងកំលោះកំមកដល់។

¹⁷⁷ ពេលដែលការប្រកាសចេញទៅ រាយក្រឹត្យនោះថា “ក្នុងកំលោះយោងចុះមកហើយ” គ្រប់គ្រាចដែរ។ ម៉ោចិញ្ញមែនជាម៉ោងដែលបានសរស់រាយដែនឡើងនៅឯណាត្រាំដែលបូរីដែរ។

¹⁷⁸ “ឱ្យ យើងចង់បានពីធីបុណ្យរឿងមួនទីកន្លែងព្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ធ។” “យើងចង់បាននេះ នោះ បុរីយោងទៀត!” បីន៉ូខណៈពេលដែលតួកគេម៉ោចិញ្ញក្នុងកំលោះបានមក។ អ្នកប្រាជុំបានចូលទៅ ហើយគេយកនៅខាងក្រោមជាកំនែងដែលក្រែរយំ ហើយ សង្ឃឹតផ្សេង។

¹⁷⁹ ខ្ញុំទូលានសំណុះដែលស្ថាបន់នៅទីនេះដើម្បីទៅជាមួយយុធនេះទេ: “តើអ្នកណាតាមឈុសដែលពាក់រាបនោះចូលមក ដែលមិនមែនជាសម្បៀកបំពាក់ជូបការ?” ហើយសំណុះដែលពាក់ទងនឹងឲ្យឲ្យនោះ។

307. តើបុត្តិលត្តរថ្មាយដង្វាយមួយភាពក្នុងដំណឹងលីបុត្តិល បុត្តរជាការងារគ្រឹស្សាន?

¹⁸⁰ ប្រាកដណាស់គាត់គ្នា។ គាត់គឺជាបុរីសម្ងាត់ដែលនឹងធ្វើការនោះ គឺជាក្រឹស្សាន។

¹⁸¹ “បង់មួយភាពដំណឹងលីបុត្តិលម្នាក់?” រាយក្រឹត្យយើងលីបុត្តិលនោះជានរណា យើងទេ? គ្រូហើយ។ នៅក្នុងហេរីធន ជាបើកដំបូងដែលដង្វាយមួយភាពដំបូងទៅនិយាយ—នៅក្នុងដំហរដែលយើង... ដែលបាននឹងខ្សោយ ខ្ញុំធ្វើថា សំណុះលីបុត្តិល ពីរបាននិយាយថា “សំណុះពីរសម្រាប់បងប្រុស ប្រាការហាំ”

¹⁸² នៅពេលដែល...នៅក្នុងហេរីធនដំបូកទីធន នៅពេលដែលអ៊ែប្រាកំ ត្រឡប់មកពីការការប់សម្បាប់បស់ស្អែចិញ្ញ បានដូចនឹងលោកមួលិលតីស្សាផែក គាត់បានបង់មួយភាពដំណឹងលីបុត្តិល។ នោះគឺលោកមួលិលតីស្សាផែក ស្អែចសាច់ដែលជាស្អែចនៃសន្តិភាព និងជាស្អែចនៃសេចក្តីសុចិត្ត ដែលគ្មាននៃរណាក្រុងពីរបាននិយាយ។ យើងទេ?

¹⁸³ បើទេនវេលដែលអ្នកបង់ដង្វាយមួយភាគតក្នុងដំប៏...ពីតារាកនៅនេះដែលអ្នកជំពាក់ដង្វាយមួយភាគដំប៏ ដើម្បីទ្វាមានស្ថិតិភាគហេនក្នុងដំណាក់។ “ចូលសំយកដង្វាយទាំងអស់មកជាកំក្នុងឆ្លាំងចុះ នេះហើយជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះយេហ៌វិនិត្យពលបឹវា (នោះគ្រឿវទេ?) ហើយលើងលអញ្ញតិន្នរវនេះជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ដើម្បីទិន្នន័យបឹវាស្ថានសូគ់ ដើម្បីចាត់ព្រះពេមកលើឯងដែលនឹងត្រានកនៅនេះជាបុម្ភមទុកបានទេ។” ខ្ញុំដឹងបុរសប្បស្តីណាងដែលមិនមែនជាអ្នកបង់ដង្វាយមួយភាគតក្នុងដំប៏ដើម្បីទិន្នលើយកវា។

¹⁸⁴ ខ្ញុំអាចឈរនៅទីនេះហើយបែកដល់ព្រឹក ហើយប្រាប់អ្នកពីខ្លួន បានកើតឡើងនៅពេលខ្ញុំបានយើងឱ្យដឹងនោះ ហើយធើខ្លួនឯកកុងស្ថានភាពបែកបណ្តាល។ បើទេនគ្រាន់តែស្មោះត្រង់តាមដែលខ្ញុំអាចធ្វើបាន ខ្ញុំបានបង់មួយភាគដំប៏ ហើយនៅពេលដែលខ្ញុំយកបុយរបស់ខ្ញុំពីព្រះវិហាននៅទីនេះបុពីយុទ្ធនាកររបស់ខ្ញុំ ខ្ញុំនឹងថ្វាយព្រឹងជាង...នឹងផ្តល់ខ្សោយ មួយភាគដំប៏ បន្ទាប់មក ខ្ញុំនឹងប្រគល់វាទេូអ្នកបញ្ជីព្រះ ហើយប្រគល់វាទេូអ្នកបញ្ជីព្រះដើរដឹងឡើតា បន្ទាប់មកនៅពេលដែលខ្ញុំដឹងនៅបាន នោះគឺដែលខ្ញុំបានធ្វើ តីខ្ញុំបានរក្សាប់ភាគយិនិងថ្វាយព្រះកោសិបភាគយ៍។ ហើយបន្ទាប់មកនៅពេលដែលឆ្លាប់បានប្រាប់ខ្ញុំថា ខ្ញុំមិនអាចធ្វើអីទេ ខ្ញុំត្រូវតែយក... ហើយប្រសិនបើខ្ញុំធ្វើ នោះគ្រឿវចានប្រកាស់ ទាំងអស់ បន្ទាប់មកខ្ញុំត្រូវយកនិងរំលងវាទេូក្នុងបេសកកម្មបរទេសនិងធ្វើងួរ ឡើត បន្ទាប់មកគ្រាន់តែយកប្រាក់លួចពីមួយរដ្ឋធន្តរក្នុងមួយស្ថាប់ ហើយខ្ញុំកំបង់មួយភាគដំប៏របស់ខ្ញុំពីនោះ។

¹⁸⁵ បាន មែនហើយ! ខ្ញុំធ្វើការថ្វាយមួយភាគដំប៏ វាគាត់ដែលមួយរបស់ព្រះ បង្ហាញចាត់ជាតិដែយ។ អ្នកនិយាយថា “នោះជាគាត់មីសត្វាបាស់។” វាគាត់របស់គម្ពីសត្វាបីដឹងដឹងដឹង! បាន មែនហើយ!

308. បង្រួមប្រាណបាកំជាទីគោរព ប្រសិនបើទាក់ក់ពីមក...ក្បារឡើងអាតាប់
ពីពាប់ពីកុមារនៃរាជរដ្ឋបានសង្គ្រោះប្រចុលទៅក្នុងការលើកឡើងទៅ
ស្ថានសូគ់ប្រឹទេ?

¹⁸⁶ 186 បានសង្គ្រោះ? ហេតុមីបានជាប្រាកដណាស់ ខ្ញុំធ្វើថាក្បារឡើងនោះអាតាប់... ក្នុងក្នុងមិនអាចដឹងបានដោយអ្នកពីការដែលបានធ្វើបានហើយនោះទេ។ នោះជាគាត់ពិតោះ បើទេ ខ្ញុំ...អំពីការនៅក្នុងការលើកឡើងទៅស្ថានសូគ់...បានសង្គ្រោះ ខ្ញុំនឹងនិយាយថា

“បានទៅក្នុងការលើកឡើងទៅស្ថានសួគ់តីជាតុដដែលបានកំណត់ទុកដាមនដែលទៅនៅក្នុងការបើកឡើងទៅស្ថានសួគ់ទាំងអ្នកយល់ទៅ? យើងទៅ? ខ្ញុំធ្វើថាមនុស្សរាប—ទាក់រាបច្បាងបានស្រោះ វាមិនមាន—ត្រានសិទ្ធិរបស់វា ធ្លាស់។ វាតារ អំពីអាណាព្យាក់និងឯុំឃើសិលជម់។

¹⁸⁷ ប៉ុន្តែកទ្វារៈនេះ នៅក្នុងគម្លើសញ្ញាបាស់ នៅពេលដែលទាក់រាបមួយបានកើតមកជាតុដជីថាន វាមិនអាបសុម្ពីតែចូលទៅក្នុងក្រុមដំនាំបស់ព្រះអម្ចាស់សម្រាប់ដៃបំនាន់ បុន្មរយន្តាំជាង បណ្តាលសារនោះគឺអាណាព្យាក់ដូច្បែះ។ ចូរគិតតែប៉ុណ្ណោះ។ ត្រូវ ស្អាតគ្រង់ វាតារចៅ ចៅទូទ ចៅលោ ចៅ ចៅ ចៅ ចៅ ចៅ ត្រានតែគិត ទាក់រាបចៅ ចៅទូទ ចៅលូទ ចៅលោ ទាំងដែលមិនអាបសុម្ពីតែចូលមកក្រុមដំនាំបស់ព្រះ។ ត្រូវហើយ។

¹⁸⁸ ប៉ុន្តែអ្នកយើងទេ ត្រានអ្នកដែលឱ្យមំត្រប់ត្រានដើម្បីអភិវឌ្ឍន៍ទៅបាបនោះទេ។ លើមនឹងមិនបានសំខាន់អភិវឌ្ឍន៍ទៅបាបហេត់ វាគ្រប់ដណ្តូរបំពីបាបហេត់ ប៉ុន្តែព្រះលោបាបិតបស់ព្រះយេស៊ូវគិតិស្សបានលោវារា វាខុសត្រាគទ្វារៈនេះ។ ពេលណាបាបរោះលោបាបិតបស់ព្រះយេស៊ូវគិតិស្សចូលមកវាខុសត្រា។

309. បងប្រុស ប្រាកាហំ យើងចង់ទៅដឹកជញ្ជូនសារបស់អ្នកគម្រោងដែលអាចធ្វើបានទៅ តើយើងត្រូវធ្លាស់ទៅដើរការីហ្មុណាបុ ដើរបីសាន់វិលបុ?

¹⁸⁹ ធ្វើអ្នកដែលសាកសមនឹងខ្ពស់នៅក្នុង ទាំងមួយឈាមក៏ដោយ។ ខ្ញុំពិតជាប្រសាឡាត្រ អ្នក ខ្ញុំមិនខ្ចោលបំពីអ្នកទៅណា កៅអ្នកធ្វើអ្នកទេ។ ប៉ុន្តែកទ្វារៈនេះ ជាដំបូន្ទាន ខ្ញុំធ្វើថាភ្លាស់ និងមក ដើរបីសាន់វិល។ ប្រសិនបើអ្នកនឹងធ្លាស់ទីទោះយ៉ាងណាបាប ខ្ញុំនឹងមកជួបដើរ។ ខ្ញុំធ្វើថាភ្លាស់នៅពីរដើម្បីនឹងជាងខ្ញុំនៅអារីហ្មុណាបុ វាមិនអ្នកទេ។

310. បងប្រុស ប្រាកាហំ តើ—តើការីពេលក្នុងការធ្វាយទៅកាន់មនុស្សមានបាបឡើតែ?

¹⁹⁰ អភិវឌ្ឍន៍! អភិវឌ្ឍន៍! កំជាក់វាក្នុងចិត្ត បងប្រុនី។ បន្ទូលការសាងសង់ផ្ទះ។ បន្ទ ធ្វើវីត្របំបានដែលអ្នកអាចធ្វើបានទៅ ត្រានតែបន្ទូលទៅមុខរហូតដល់អ្នកបានហេរ ទៅឆ្លាយ។ យើងទេ?

311. សំណុរាលិខិត្ត តើអ្នកដែលបានសង្ឃោះព្រៃវិញ្ញននចេញ ពីមនុស្សមានបាបក្នុងការធ្វាយបង្កើ? អ្នកតើអ្នកដែលបានសង្ឃោះនៅជាតិដោយទីផ្សារពីមនុស្សមានបាបក្នុងការធ្វាយបង្កើ?

¹⁹¹ ខ្ញុំមិនដឹងថាអ្នកចង់មាននំយោះអាណាពានេះទេ។ ប្រសិនបើអ្នកមាននំយោះមនុស្សមានបាប ដូចជានៅក្នុង... អ្នកធ្វាយបង្កើព្រៃវិញ្ញននឹង។ បើនេះខ្ញុំគិតថាប្រសិនបើយើងធ្វើ របៀបដែលយើងនឹងមានព្រោះវិការ ព្រោះមនុស្សមានបាបបួលឈមក្នុងព្រោះវិការ ហើយអ្នកយើងអោយនៅក្នុងពីស្ទាន។ កំពេកកំឡុងនឹងពីអ្នកពីអារ៉ាបាប មិនមែនជាមនុស្សមានបាបទៀត។ ទួលឈមមនុស្សមានបាបប្រសិនបើអ្នកអាចបើនេះកំពើធ្វាយបង្កើលុយអំពីបាបបេស់គ្មាន។

312. ប្រសិនបើប្រព័ន្ធដែលបានសង្ឃោះបដិសេចឆ្លួននឹងចំពោះបីរបស់នាង ប្រសិនបើគ្មានអាចបាប មនុស្សមានបាប?

¹⁹² អត់ទេ លោក! អត់ទេ បាន! នោះជាបីរបស់អ្នក។ អ្នកនឹងសំគាល់ទៅធ្វាយពីព្រោះជាតាងដោយការធ្វើដូចចេះ។ យើងពីព្រោះ? ត្រូវបើយ បងប្រុស បងស្រី។ អ្នកបានធ្វើបាបការធ្វាយគ្មាន គ្មានអាចបាបបេស់អ្នក ហើយអ្នកជាបេស់គ្មាន។

313. បងប្រុស ប្រាណាហំ តើការលើបាលអាពាហ៍ពិពាហ៍មាននំយោះដូចមេច? មានមនុស្សមានសេវាការក្នុងការរៀបការប្រុន៖គ្រាន់ទៅជាពាក្យមួយឡើត សម្រាប់ការរំលែកលែក?: ខ្ញុំចង់បានពីគ្មានខ្លះអំពីពីរឿងនេះ។

¹⁹³ ប្រាកដណាស់ចាត់ក្នុងគេបានរៀបការហើយ។ ដាក់បណ្តាលទៅទួលពាក្យស្អាតៗ នោះ គឺគោរពការហើយ។ ដូចក្នុងប្រុស យើងប្រុសសង្គមជាមួយស្រីថាអ្នករៀបការជាមួយនានក្រោមភាពស្អោះគ្រង់ គ្មានមានការត្រួតពិច្ចចំពោះគ្រួងស្រីនោះ។ គ្មានតុកដូចជាបីរបាបជាមួយនាន។ ពីរឿងក្រោមមួយគ្មានដែលបានធ្វើ គឺជួលឱ្យអ្នក—នូវកីរិយាយប្រព័ន្ធសិទ្ធិក្នុងការសំនៅជាមួយគ្មាន ដើម្បីកំឱ្យការយើងជាបង្កើប់ធម្មតា នីងប្រព័ន្ទា បើនេះនៅពេលដែលបុរសម្ងាត់បានបៀវស្តីម្ងាត់ទា ខ្ញុំនឹងរៀបការជាមួយអ្នក អូនសម្ងាត់ ខ្ញុំនឹងយកអ្នកធ្វើជាប្រព័ន្ធរបស់ខ្ញុំ។ នឹងយកអ្នក...?” គ្មានរៀបការរៀបការហើយ។

¹⁹⁴ ពាក្យស្អាតៗរបស់អ្នកគឺពិសិដ្ឋ នោះហើយជាបីរបាបរៀបការជាមួយអ្នក។ មិនមានគ្រាន់ដីប្រាយអាចរៀបការឡើងអ្នក ត្រានចោរក្រម ប្រាការនៅពីរឿងនេះ រាជរាបស់អ្នកធ្វាល់ការសង្គចចំពោះប្រាយនេះ។ ពេលអ្នកសង្គម អ្នកបានរៀបការ។

¹⁹⁵ ម៉ឺនចុះ។ អ្នកនិយាយថា “បងប្រុស ត្រាងាបំ នោះគី...? អ្នកនិយាយ ថា... អ្នកបាននិយាយថាអ្នកត្រាន់តែធ្វើយធមាមគម្លឹងបុរាណាត់” តើអ្នកចង់បានបទ គម្លឹងបិះឯើងបិះឯើងទេ? លើកដែលសំអ្នកប្រសិនបើអ្នកចង់បាន។ ឥឡូវនេះ៖ យើង មានប្រហែលប្រាំមួយប្រាំបីនាទី មិនអីទេ។

¹⁹⁶ “យើសប បីសប់នាង ជាមនុស្សសុចិត្ត ហៅគុណភាពឃើងថា បីចុចហើយ) ... យើសប បីសប់នាង ជាមនុស្សសុចិត្ត គឺ ដោយពិចារណា ដើម្បីលើងលប់នាង ជាសម្ងាត់ដោយប្រាជ្ញនោះ៖ បីនៅទៅពេលពួកគេនៅចំពោះមខត្ត នាងត្រូវបាន រកយើងឡើងមានគំរាលដោយព្រះវិញ្ញាបាបិសុទ្ធ។ (យើង?) ហើយទៅការបស់ ព្រះអម្ចាសបានលេចចកការនៅតាតក្នុងសុបិនមួយហើយនិយាយថា ‘យើសប ជាកុនរបស់ជាមីនីយ កំខ្លាចនឹងយកនាងម៉ាវិធីជាតា កិយាបស់អ្នកឡើយ។’ ជូបការរួចហើយ តាតបានសន្យាដាមួយនាងូចហើយ។

¹⁹⁷ ហើយ... ហើយត្រួតចូច ប្រសិនបើអ្នកសន្យាថានឹងជូបការជាមួយត្រូវប្រុស នោះ៖ អ្នកគឺមានការត្រួតគិចធ្វើវា។ ប្រសិនបើអ្នកជូបការជាមួយអ្នកអំពេលនៅបន្ទាប់ពី ការត្រួតគិចធ្វើនោះ៖ អ្នកនឹង ចាប់ពីពេលនេះទៅ អ្នកនឹងរស់នៅក្នុងអំពើជិតក្នុត។ ហើយសូមកត់សម្ងាត់ប៉ែ ជូចត្រូចចំពោះគ្មានប្រុសដែលសន្យាថាចូបការជាមួយ មនុស្សស្រី...”

¹⁹⁸ កំធ្វើពាក្យសច្ចាបស់អ្នកចំពោះអ្នកណាម្នាក់ លើកតែអ្នកចង់នៅជាមួយវា។ យើសបបានសន្យាថានឹងជូបការជាមួយ ម៉ាវា។ ហើយព្រះជាមួសច្រង់ទាន់បន្ទូលឯើង នោះជាតា...

¹⁹⁹ សូមអានចោរប់គម្លឹងសង្គ្រាតាស់អំពីឯើងនោះ។ យើងទេ? ចោរប់សង្គ្រាតាស់ បើអ្នកបានសន្យាចូបការជាមួយមនុស្សស្រី ហើយអ្នកបានជូបការជាមួយ អ្នកធ្វើឯង វាបានប្រព្រឹត្តអំពើជិតក្នុត ហើយវាបានបោះអ្នកចែកពីជំរាប់ បាន មែនហើយ! អ្នកគ្រាន់ក្រាតាក្យសន្យាបស់អ្នកនៅពេលដែលអ្នកសន្យាដាមួយ មនុស្សស្រីនោះ។ នាងជានាក់ត្រួតដើរិតិសិង្វ័យ ហើយនោះជាការនៅជិតក្នុតមានក គ្រឹងពិភពលោកមួងឡើត។ ដូច្នេះនៅពេលដែលអ្នកសន្យាដាមួយនាង អ្នកត្រូវតែ ជូបការជាមួយនាង។

**314. តើវាយើតពេលទេសប្រាប់សេវាពទននាគារនិងការងារបែបនេះសម្រាប់ការ
ផ្តល់ខិបន្ទាល់ព្យាយាមជូយសង្គ្រោះព្រលើង? កំគុងពេលកំចាំងអស់ដែល
ពួកគេមាននឹងរាន់ ដីត្រប់អម្ចាស់និងយាងមកនាប់វឌ៍នេះ?**

²⁰⁰ មែនហើយ តើអ្នក—យ៉ាងម៉ែច...ខ្ញុំសិរីម៉ែចខ្ញុំមិនបាននិយាយអ្នកនឹងធ្វើឱ្យ
អ្នកធ្វើដូចនោះទេ ខ្ញុំមានសុមាណកំយ៉ាទាសងងារ! មិនមែនមាននីមួយៗ
អ្នកធ្វើ...យើងទេ? កំគ្រាន់តែសន្តកំពើងទាំងនោះ។ ក្បាសិទ្ធិថែបន្ត អធិប្បាយ
មានកម្មវិធីសម្រាប់អ្នកជាប់គុក ទទួលគ្រប់ត្រា ហើយកំ...

²⁰¹ ករមីលោនទីនេះ។ សេវនៃ នគរូបនៃទីស្តីនោះកាលពីមិនយុប្បន្ឌន
កន្លែងទៅប្រហែលហានិប បុហុកសិបត្រាំមុន ខ្ញុំបានយើងឡានក្នុង ការសេវនៃ
សំបុត្រ ការសេត (ខ្ញុំទទួលបានកន្លែងណាមួយនៅក្នុងប្រម៉ោយ) ដែលជាបំណុក
ដីជីវេ ការសេវនៃសំបុត្រ ការសេត កន្លែងដែល ពួកគេបានបោះស្មាបចាស់ចេញ
ដែលជាកន្លែងដែលពួកគេគ្រប់បានគេហោចា មីលីតិមុនពេលពួកគេភ្លាយជាអ្នក
ការសេវនៃ នោះទីនេះនៅ ក្បែងត្តិន រដ្ឋ កេនតាតី នោះពេលដែលពួកគេទាំងអស់ត្រា
លក់ទ្រព្យសម្បត្តិរបស់ពួកគេ និងបាន.. ពួកគេបានកំណត់កាលហិរញ្ញជាក់ហាក់
មួយ បានបង្ហាញដោយបទត្វី ព្រះយេស៊ូវទ្រង់យាងមកនៅថ្ងៃនោះ ហើយបាន
ឡើងទៅទីនោះហើយមានពិណានិងរបស់របរបស់គេ ហើយអង្គុយនោះលើក្នុង
ព្រឹកបន្ទាប់ចុះមក ទិកសន្តិសិទ្ធិបានយកម៉ោងអស់ត្រាំចុះមក ហើយពួកគេចុះ
មកដោយបិហារក្រុង យើងទេ? រាជាសាសនានិងពីរការណ៍

²⁰² អ្នកកំពើងបីនឹងបីនឹង។ ព្រះយេស៊ូវប្រហែលជាមិនយាងមកមួយរយឆ្នាំទេ។ ខ្ញុំ
មិនដឹងថាទ្រង់យាងមកដល់ពេលណាមាន៖ ត្រាននរណាដឹងថាទ្រង់យាងមក
នោះពេលណាមានឡើយ! ប៉ុន្ម័ំ ខ្ញុំនឹងព្យាយាមបន្ទូរដ្ឋានយិនដើរឱ្យគ្រប់យ៉ាង
ដែលខ្ញុំអាចចូលរួមដល់ពួកគេទាំងអស់ ប្រសិនបើទ្រង់មិននោះទីនេះទេ ខ្ញុំនឹង
ស្រួលរកទ្រង់ដោយអ្នក។ ប្រសិនបើទ្រង់មិននោះទីនេះ... សល្អាបេក្ខនេះ ខ្ញុំនឹងស្រួលរក
ទ្រង់សល្អាបេក្ខនាប់។ ប្រសិនបើទ្រង់មិននោះទីនេះក្នុងយោះពេលដប់ឆ្នាំខាងមុខ
ហើយខ្ញុំសោរនៅ ខ្ញុំនឹងស្រួលរក ទ្រង់នោះសាមសិបត្រាំបន្ទាប់។ យើងទេ? ខ្ញុំនឹង
នោះពេកមិល។ ខ្ញុំមិនដឹងថាទេពេលណាមានទ្រង់និងយាងមក ប៉ុន្ម័ំប៉ុន្ម័ំសំនោះតាម

ព្រះបន្ទូលឡើង ហើយពិតចំពោះវាស្ថាន ឡើង ហើយ នៅថា ការបាយដែលករបស់ទ្រឡើង មើលបាន?

²⁰³ បន្ទាក់ដូច្នេះ ក្នុងក្រុងក្រប់គ្នាបានសង្ឃារៈ តាមដែល អ្នកអាចធ្វើបាន។ ខ្ញុំមិនដឹងថាគ្នេងយោងមកដល់ពេលណាទេ គ្នាននុយាតិន ទេ។ បើនេះខ្ញុំនឹងនិយាយដូចនេះ៖ មួយ។ នេះជាអ្នកដឹងលខ្លួនខ្លួន ព្រមទាំងបានបានក្នុងក្រប់គ្នាបានសង្ឃារៈ តាមដែលខ្លួនខ្លួននេះទេ។ ព្រះប្រុទានក្នុងក្រប់គ្នាបានសង្ឃារៈ បង្រួស បង្រួស ទៅជាអ្នកណាក៏ដោយ។ វាមើលទៅដូចជាមាននរណាម្នាក់ចេញមកពីទីក្រុង ព្រោះវាស្ថិត—នៅ លើកាត់ ខ្ញុំគិតថា មកពីទីក្រុងដែនវាត្រូវបានបង្ហាញនូវការ ដើម្បី ដឹងទីតាំងនេះ ដូច ខ្លួនខ្លួន។ ជូនដែលជាមាននរណាម្នាក់ដឹងតាមប្រសិទ្ធភាព បើនេះនៅ—នោះគឺមិនអី ទេ។ ពួកគេ ប្រើបាលជាទទួលបានការសេត្ត។

²⁰⁴ បើនេះសូមចាំថា កំផ្តាល់បុរីឡើយ មានគេដូរចេញពីអំពើបាបបេស់អ្នក បើណ្ឌានេះទៅការពសិទ្ធិ។ គ្រាន់តែបន្ទាក់ការងាររបស់អ្នកទៅ នៅបន្ទាក់ដូចជាម្នាក់ អស់អ្នកដឹងលយល់យោងច្បាស់ សូមនិយាយថា “អាម៉ែន” ក្រុមជីននិយាយថា “អាម៉ែន។”—អីដឹង? មើលបានទៅដីរួចរាល់!

315. បង្រួស ព្រាណហំ នៅក្នុងម៉ាចាយ ១២:៤០ វានិយាយថា “ដូចជាយុំណាងសតិ៍នៅក្នុង—ពោះបស់ត្រីពាណីខ្លួន បីថ្ងៃបីយប់ ជូនដែលមនុស្សរៀង នៅបីថ្ងៃបីយប់នៅក្នុងស្តូរវិនិចន័យដី។” ពីថ្ងៃនេះទៅនិយាយយ៉ាងណាត់ ពីថ្ងៃនេះនិយាយថាគ្នេងត្រូវបានគេដាក់ក្នុងដូចនេះចេញចូលសុក្រ ហើយបាន ព្រាករនៅថ្ងៃអាជីវក្ស ពីក្រុង ដឹងតាមពីរបៀបបង្ហាញបាន?

²⁰⁵ ឥឡូវនេះ៖ ប្រសិទ្ធនឹងបើអ្នកកត់សម្រាប់ វាបាននិយាយថា “ដូចដឹងវា” (អ្នក មើលបានទេ?) នៅក្នុងថ្ងៃដឹងលើយុំណាងសនៅក្នុងពោះត្រីបីថ្ងៃបីយប់។ វាស្ថិតនៅក្នុង បីថ្ងៃនិងបីយប់ គុងរយៈពេលបីថ្ងៃបីយប់ ពីព្រោះអ្នកមិនអាចកុហកបទគត្តិ បានទេ។ ហេកមានប្រសាសន៍ថា “ដឹងត្រូវដឹងមិនទុកចុលិះខុលបង់ នៅក្នុង ស្នាល់យំព្យូលិះងនុស្សស្នាប់ទេ ក៏មិនព្រមទាំង អ្នកបិសុទ្ធរបស់ទ្រឡើង មើលបានទេ។” ហើយកាត់ពុករលួយដឹង កំណត់នៅក្នុងការងារមនុស្សនៅក្នុង ចិតសិបពីរម៉ោង ដឹងលើបីថ្ងៃបីយប់។ ពេលខ្លួនខ្លួនរបស់ទ្រឡើង មើលបីថ្ងៃបី យប់ដឹង ទ្រឡើងបានបង្ហាញបាន

²⁰⁶ ដូច្នេះបីថ្ងៃបីយប់ មិនមែនមាននូយចាកក្រុងពិតប្រាកដនៅទេ នៅ៖ ធ្វើនាគាលកុងរយៈពេលបីថ្ងៃបីយប់នោះ។ ត្រង់បានចេញមក ព្រោះទំនាកេយិនអាត បំបែកបានទេ ចា... ត្រង់មិនភាពមើលយើញភាពពុករូយយេទេ ហើយវានឹងរូយយេ ប្រសិនបើត្រង់នៅពិតប្រាកដនោះពេលនោះ។

316. បង្រួស ព្រាណហំ ប្រសិនបើបុរសម្ងាក់បានជូបការហើយលេងលេះ ត្រា (តើវា អារក្រក់ណាស់ យើង ពីនីម៉ែន? តុល្យវិនេះ ខ្ញុំមិននិយាយអ្នី ប្រជាមុនសុវត្ថិភាព វាតីនោះបើចិត្តបស់មុនសុវត្ថិភាព មានបញ្ហា។ ការលើកឡើងទៅស្ថានសុទ្ធតី មនុស្សឆ្លាប់មិនគិតពីនៅទេ ពីរីងនោះទេ វាឡិនប្រើនេះទេ បុំនួនតុល្យវិនេះ វាគ្រាត់នៅក្រោមបុរាណពិភពលោក។ ហើយមនុស្ស អូក ពួកគេតាំងចេញមកមើលវា។ ហើយគេយើងវា ហើយពួកគេស្រោះគ្រាន់។ ពួកគេចង់ដឹង។ នោះហើយជាមូលហេតុដែលខ្ញុំចង់ធ្វើយកដោយមាននូយ ពីនៅតាមដែលខ្ញុំអាចចូលរួមបាន។) —បានជូបការហើយលេងលេះ ឬចំណាំ ជូបការ ជាមួយនាម្ងាក់ឡើងដែលបានជូបការនិងលេងលេះតាមចំណាំ ឡើងជូបការដោមឃើមឃើម ហើយអូកទាំងពីនេះអាច—អាច...ជូបការនៅក្នុង ព្រោះនៅព្រោះសំរាប់...តើពួកគេអាច? តើអាចទាំងពីនេះ បុមុយក្នុងចំណាំ ពួកគេបានលើកឡើងទៅស្ថានសុទ្ធតីដោយរូបរាង?

²⁰⁷ យើងជូបមេដាន? ខ្ញុំមិនដឹងទេ។ ខ្ញុំមិនអាចចូលប៉ុន្មានទេ។ សំណុរាលិន តី “តើពួកគេអាចលើកឡើងទៅស្ថានសុទ្ធតីបាន?” លេងលេះត្រា គ្រប់ភាគតីបាន លេងលេះត្រា ពួកគេនិមួយៗមានដែរបស់ពួកគេនៅសែរ បន្ទាប់មកពួកគេបាន ជូបការជូនីមួយនៅឡើង ទាំងពីរបានជូបការមួយនៅឡើង។ ហើយតុល្យវិនេះ មួយដែល... ស្រីម្ងាក់នេះមានបីនោះសែរ បុរសនេះមានប្រព័ន្ធដែលសែរ។ ហើយតុល្យវិនេះពួកគេ មានកូនជាជើងហើយចង់មកក្រោះ។ តើពួកគេអាចចូលប៉ុន្មានការលើកឡើងបានទេ? វានឹងស្របចំពិត្រវាបិតាន់ស្ថានសុទ្ធតី។ ខ្ញុំមិនអាចធ្វើយចា យើងទេ?

²⁰⁸ ខ្ញុំ—ខ្ញុំបានយើងចូលប៉ុន្មានមានបន្ទូលចា ពួកគេនឹងក្រោរហៅចា អូកដិតក្បោះ។ ហើយព្រោះគម្ពីកធនីកិច្ចបានថែងចា អូកដិតក្បោះគឺនឹងមិនចូលទៅក្នុងនគរ ស្ថានសុទ្ធតីឡើយ។ នោះហើយជូនីមួយនៅឡើងដែលខ្ញុំអាចនិយាយបាន។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំដឹង វាគ្រាន់តែសម្ងាប់ខ្ញុំក្នុងភាពនិយាយបែបនោះ ប៉ុន្តែខ្ញុំមិនអាចនិយាយបានទេ ប៉ុន្តែជា

ដីដែលព្រះបន្ទូល។ ខ្ញុំត្រូវតែនៅជាមួយរឿងនោះ។ ខ្ញុំសង្ឃឹមថាការខុសទាំងអស់។ មានកន្លែងនៅក្នុងព្រះគម្ពី... ។

²⁰⁹ ខ្ញុំមិនណែនាំអ្នកទេ។ សូមអនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំគ្រាន់តែធ្វើលំឱ្យអ្នកនូវបទគម្ពី មួយចំនួនគុច។ សូម សូមកំ—កំ—កំ... ប្រសិនបើអ្នកសែនៅដោយកិភាយជាមួយ ឱ្យ សែនៅដោយសប្តាយជាមួយប្រព័ន្ធ ចូរនៅដូចនោះ។ បានទេ? គ្រាន់តែ —គ្រាន់តែសម្រាប់ ដោយសារតំខ្ញុំបានប្រាប់អ្នកទាំង កំ—កំចាកចេញពីកម្មាធុច។ ដែលគ្មានផ្ទះនិងអ្នីងដូចនោះ។ ព្រះបានបង្កើតការធ្វើលំសំណងនៅក្នុងសម្រាប់ មនុស្សដែល—ដែល—ដែលអ្នីខស។ អ្នកចូរចំចាំ ព្រះយេស៊ូវក្រដែងមានបន្ទូល អំពីព្រះបានដារីខី នៅពេលដែលរួមដោយនាយក ទេដែលចូលទៅក្នុងព្រះវិហាហិរិញ្ញ របស់ព្រះជាមាស់ហើយហិរាគាតនំបុងកាំងទុក ដែលមានបញ្ចប់សម្រាប់តែ សង្ឃបុរាណណាំ៖ ហើយត្រូវបានគោររើយឱ្យចាត់គ្មានកំហុស។ សង្ឃក៍ប្រមាណថ្វី សប្បន់ដែរនៅថ្វីសប្បន់ហើយគោររើយឱ្យចាត់គ្មានកំហុស ហើយអ្នកដែលជាចាង ថ្វីយប់សម្រាកនៅថ្វីនេះ។ យើងចូរទេ? នៅថ្វីនោះ... ខ្ញុំ... តោះ—សូមទុកវា ចាយព្រះជាមាស់ ហើយបន្ទូលទៅមុខ ហើយសែនៅតាមរបៀបដែលអ្នក... គ្រាន់តែ —គ្រាន់តែសែនៅសម្រាប់ព្រះគ្រឿសុតទូរវនេះ។

²¹⁰ តោះយើងមើល ប្រហែលជាមានធនាគារដែលអ្នកចូលបាន។ កំពើ... កំហុល ពីមិនអាចកំមួយបានឡើយ។ គ្រាន់តែបន្ទូនិងសែនៅតាមរបៀបរបស់អ្នក។ តី ប្រសិនបើអ្នកជា—ប្រសិនបើអ្នកសែប្រើប្រាស់ជាមួយគ្នា។ អ្នកប្រហែលជាមានដែ គុខស។ ខ្ញុំនិងនិយាយរឿងមួយនេះ៖០៖ ប្រសិនបើអ្នកមានដែគុខស ក្នុងប្រព័ន្ធនេះ ក្នុងជីវិតនេះ៖ អ្នកនិងមិនមានវានៅក្នុងអ្នករួចរាល់ឡើយ។ កំហុសទាំងអស់ និងត្រូវបានធ្វើឱ្យគ្រឿសុតម្រោយ។

317. តើអ្នករឿងទាំងអស់ដែលបានកើតជាត្រីនិងខោនៅក្នុងការលើកឡើងដែរ បុទ្ទ?

²¹¹ អត់ទេ គ្រាន់តែជាអ្នកដែលនៅសល់ គ្រាន់តែជាអ្នកដែលនៅសល់មិនមែន អ្នករឿងទាំងអស់ដែលបានកើតជាត្រីនោះទេ។ តម្លៃបានថែងចាំ “ហើយអ្នកស្មាប់ ឯកសារមិនសែក្នុងគ្រាមួយនៃនៅដំដែរ” បន្ទាប់កម្ពុជាតានចិត្តធមនិង បំបែកចេញ យោងចេញពីពេទោ មិនទាំងអស់ដែលបានកើតម្លែងឡើតនឹងចូល ទៅក្នុង... យោងទៅតាមបទគម្ពី។

318. តើអីជាកសុទ្ធតាងដែលបាយនូវក្នុងកំពើពាណាពញ្ញទៅដោយព្រះវិញ្ញាណាបីសុទ្ធយាង បីសុទ្ធម៻?

²¹² យើហាន ១៩:២៦: ត្រង់នឹង... “នៅពេលដែលព្រះវិញ្ញាណាបីសុទ្ធយាង
មក (យើញ្ញទេ?) ត្រង់នឹងបង្ហាញអ្នកនឹងដែលនឹងមកដល់។” យើញ្ញទេ? ត្រង់
នឹង... គាត់នឹងធ្វើឱ្យលូតិតាខ្មោះ “មនុស្សបង្កើត” នឹងមិនធ្វើវាទេ ហើយត្រង់តើជា
ព្រះបន្ទូល។ នៅពេលដែលត្រង់ជាប្រពេន្ធដែលបីសុទ្ធបុរិយក ត្រង់នឹងសម្រេច
អង្គត្រង់នៅក្នុងអ្នកជាមួយនឹងបទតម្លៃ។ ហើយនោះគឺជាឌីសំគាល់ពីតិកដែលបាន
ព្រះវិញ្ញាណាបីសុទ្ធតាងនៅក្នុងអ្នក ពីព្រះវាជាប្រពេន្ធបន្ទូល។

²¹³ មើលទីឡូវី! ឯះបើអ្នកនិយាយភាសាជៈទេ? ខ្ញុំគ្រាន់តែចង់ស្មើអ្នក។
ព្រះយេស៊ូវបានមានបន្ទូលនៅពេលព្រះវិញ្ញាណាបីសុទ្ធយាងមកអើដែលត្រង់នឹង
ធ្វើ។ ហើយចុះបើអ្នកនិយាយដោយភាសាជៈទេ ហេតុឡើងចុះ: ក្រុក និង ដី
។ យើងធ្វើឡើងទៀត ហើយបន្ទាប់មកកន្លែងព្រះបន្ទូល ហើយខ្ញុំនឹងប្រាប់អ្នកពីពិធីបុណ្យ
ធ្វើមុជទីកនេះ... បង្ហាញរាល់អ្នកដោយបទតម្លៃដូចចិត្តដែលខ្ពស់ ចាតិជិបុណ្យ
ធ្វើមុជទីកនេះ ចំណាយដើរនៅព្រះវាបិតា ព្រះវាបិតា និងព្រះវិញ្ញាណាបីសុទ្ធ
គឺពីពាការយេល់ខ្ពស់នៅក្នុងបទតម្លៃ គ្នាននុរាយម្នាក់ឆ្លាប់បានទទួលបុណ្យ
ធ្វើមុជទីកនេះទេ ហើយអ្នកបន្ទូលទៅមុខទៀតទោះជាយ៉ាងណា? តើអ្នកអាច
ប្រាប់ខ្លួច ព្រះវិញ្ញាណាបីសុទ្ធនៅក្នុងអ្នក ធ្វើដើរបែបនេះទេ? តើវាការចបជិសជ
ព្រះបន្ទូលបស់ខ្លួនដោយរបៀបណា?

²¹⁴ នៅពេលដែលខ្ញុំបង្ហាញអ្នកនឹងដែលព្រោកកើតឡើងនៅក្នុងថ្វីនេះ: ចាក្ខុន
មនុស្សព្រោកបើកសិល្បោះអង្គទេដែលយ៉ាងម៉ែច និងអ្នកដែលត្រង់ព្រោកនឹង និងបទតម្លៃ
ទាំងនេះទាំងអស់ដែលមានកទីឡូវីនេះ: ហើយបន្ទាប់មកយើងទេដែលយ៉ាងចុះមក
សរុបដែរ ហើយអ្នកកញ្ចប់សិទ្ធិលើនិភាគយុធយហើយនិយាយចាម្នកបានកើតជាថី
ទេ? តើអ្នកអាចយេល់អំពីការបានទេ?

²¹⁵ ពីខ្ញុំអាចប្រាប់ប្រពន្ធខ្ញុំចាប់ខ្លួចពីខ្ញុំស្រោចពីនាង ហើយ—និងមានណាត់
ជាមួយនឹងស្រីដើរនៅកទីឡូវី តែជីវិញ្ញ ហើយប្រាប់នាងចេញពីចិត្តចាប់ខ្លួចពីខ្ញុំ
នាង? តើអ្នកគិតបានទោះជាស្រីបាតិតទេ? តើនាងអាចប្រាប់ខ្លួចបានដែលស្រោចពីខ្ញុំ
ហើយខណៈពេលនេះ ខ្ញុំចេញទៅ ហើយនាងរត់ទៅជាមួយបុរសធ្វើដើរ?

²¹⁶ នោះហើយជាអ្នកដែលអីស្រាវអលបានធ្វើចំពោះ...អ្នកស្ថាល់ព្រះគម្ពីរនៅទីនោះ របៀបដែលទ្រង់មានបន្ទូល និយាយ... អីស្រាវអល បាននិយាយថា “អ្នកបានពេញអរយៈរបស់អ្នកជាប់ពីភ្នាក់ត្រាកែវបានចាប់យកនៅក្នុងគ្រប់បុសដែលមក ហើយអ្នកបានយកដែឡើងដើម្បីក្នុងការដែឡើងលោកស្រី” ពីព្រាណកដឹងបាននិយាយស្តីពីមួយនឹងអញ្ញ ហើយអញ្ញនឹងលែងអ្នករាល់ភ្នាក់ក្នុងការដែឡើងលោកស្រី។ តើនោះជាអ្នក? អ្នកកំពុងប្រព្រឹត្តអំពើដិតក្នុកតីនឹងរូបកាយរបស់អ្នក។ ហើយនៅពេលដែលស្រីចេញទៅលើនៅពេលមួយបុសម្នាក់ឡើត បុប្ផុសជាមួយស្រីដើរ ពេលវ្មោបករជាមួយគេ ឬកគេធ្វើឲ្យសារចំខ្លួនគោស់បុង។ ហើយនៅពេលដែលមនុស្សម្នាក់និយាយថាគាត់ជាក្រឹតស្ថានហើយនឹងពិតជាបាបិសេដបទគម្ពីចាមិនត្រីមត្រូវ គាត់បានប្រព្រឹត្តអំពើដិតក្នុកតីប្រកាំងនឹងព្រះរាងកាយដែលគាត់អំអាងចាន់ក្នុង។ យើងទេ? ដូច្នេះវាបានស្រាវស្តាល់នៃមេប្រជាឌ្លាស្រី មានប្រើនុណាស់ដែលនឹងបញ្ជាក់អ្នករដ្ឋិសកាំសប្តាហិរញ្ញវត្ថុជានោះ។

319. បង្រួស ព្រាណកហំ តើវា—មិនអីខ្លួនម្មាប់ក្នុងគុចចាក់ ខោខ្លីនឹងបែបន័រ?

²¹⁷ តើក្នុងបែបណា? សូមឲ្យអ្នកធ្វើជាអ្នកវិនិច្ឆ័យរឿងនោះ ប្រសិនបើអ្នកជាក្រឹតស្ថាន។ ត្រូវប្រើចុច បុគ្គេងប្រួលគុចចាក់រាយ ខ្ញុំប្រើម៉ែ ខ្ញុំមិនដឹងទេ ខ្ញុំ... គ្រាន់តែអ្នកដែលខ្ញុំដឹង ព្រះគម្ពីបានថែងចា វាបាការគ្មែស្តីប៉ះខ្លួនសម្រាប់ស្រីដែលស្រៀកចាក់ សម្បៀកបំពាក់—ដែលទាក់ទងនឹងបុរស។ យើងទេ? “ស្រីម្នាក់” មិនបាននិយាយថា “ក្នុងក្នុង។” ប៉ុន្តែតម្បូរនេះ ខ្ញុំគ្រាន់តែ អ្នកគ្រាន់តែធ្វើឱ្យសមនឹងខ្លួនអ្នកអំពើរឿងនោះ ខ្ញុំ... ជូនតែធ្វើរបស់ខ្ញុំ ខ្ញុំមិនយើងឡើងដើរជាមួយត្រូវប្រួលគុចចាក់ ត្រូវប្រួលគុចចាក់បុរស។ នៅពេលដែលពួកគេនៅគុចចាក់ អ្នកដឹងពីរបៀបខ្ញុំមាននំយេហើយ ឬកគេការណីជូនីតិវិញទៅនោះក្នុងថ្ងៃ។ ប្រសិនបើនាងចាក់ អ្នកហេរកហេរខាងក្រោមឯកក្នុងគុចចាក់ដោយ តីជាក្នុងគុចចាក់នឹងបុរស។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនយើងខាងក្រោមសេសារៈជាមួយវារ៍ ប្រែហេល...

²¹⁸ យើងទេ ខ្ញុំគ្រាន់តែប្រាប់អ្នកអីដឹងព្រះបន្ទូលមានបន្ទូល។ វាបាការគ្មែស្តីប៉ះខ្លួនស្រីកសម្បៀកបំពាក់ដែលទាក់ទងនឹងបុរស។

320. តើយើងមកដុំភ្នាក់នៅកំន្លែងណា? ហើយអ្នកបាននិយាយថាទៅប្រមូលផ្តុំត្រានោះបើពីក្រោម។

²¹⁹ ខ្ញុំធើថា អ្នកអត់ទាស បងស្រី មិនចាតាមកណ្តាក់ដោយ អ្នក—អ្នកខុស នៅទីនោះ។ ខ្ញុំមិនដែលនិយាយថា ប្រមូលផ្តុំត្រានៅលើពេកទេ។ ខ្ញុំបាននិយាយថា អីស្រាវជ្រាវបានប្រមូលផ្តុំនៅលើពេក មិនមែនក្នុងក្រម៉ែសាសន៍ដែលទេ។ ទេ! ពេក ការបន្ទីសំឡែងពេកប្រាំពីរគឺដើម្បីប្រមូលអីស្រាវជ្រាវ តើមានប៊ុន្មាននាក់ដឹងរឿង នោះ? ពីក្រប់ទិសទី... បាន មិនមែន... អត់ទេ ទេ! អូ-បុរិ! ទេ អត់ទេ—មិនមែន—មិនមែនអីស្រាវជ្រាវទេ។ ដូច្នេះ វិមិនមែនអភិវឌ្ឍន៍ទេ... យើងមិនប្រមូលផ្តុំនៅលើ ពេកទេ។ ជាមួយ—នៅ—ក្នុងក្រម៉ែមិនទេ។ ព្រមទាំងក្រាយបុណ្យវិន ពនៃទីក្រុង។ យើងពីរណាណើងមក... ហើយនោះ... មិនមែនសំណុរាលិនរួនៗទេ។

321. បងប្រុស ប្រាណាបាំ ប្រសិនបើអ្នកមានពេល សុមពន្យល់ម៉ាចាយ ៩០:៤១។ ខ្ញុំចង់ដឹងថាអ្នីដារងាន់របស់ហេរក?

²²⁰ ឥឡូវនេះ៖ ព្រះយេស៊ូវគ្រែដែលបន្ទូលបានក្នុងនាម ហេរក ទទួលដារន់ពីហេរក។ ដោរន់របស់ហេរកពីក្រោរពីមិត្តម្នាក់ជាមួយហេរក។ អ្នកណាទេទូលាយសូសុបិតានៅក្នុងនាមមនុស្សសុបិតិ ទទួលដារន់ពីមនុស្ស សុបិតិ។ ពីក្រោទេ? ហើយប្រសិនបើពួកគេចង់ដឹងថាអ្នីដារងាន់របស់ហេរកនោះ គឺដើម្បីត្រូវឱ្យបានមិត្តនឹងហេរក។ យើងពីរណាន់។ គាត់ជាមិត្តរបស់អ្នក។

221. ដូចស្រី សូណាមមីត វាអាចមានប្រយោជន៍នៅពេលណាមួយ។ យើងពីរណានៅដើម្បីយុទ្ធនានៅ។ យើងពីរណេ? មិនអ្នកកំពើរបស់ប្រោះ។

អូ ខ្ញុំធើយោ! ឥឡូវនេះ៖ យើង.. ខ្ញុំ—ខ្ញុំគ្រាន់ពេកប្រុបញ្ញប់ហើយ មិត្តនឹងយោ ខ្ញុំ—ខ្ញុំ មិនចង់ធ្វើវាទេ បុំនឹងគ្រាន់ពេកមិលទីនេះ៖ គ្រាន់ពេកមិលអូ របៀបយោ។ បងប្រុស ម្នាក់និយាយថា “បន្ទទេបងប្រុស។”—នឹងជាបី អត់ទេ! បុំនឹង—ខ្ញុំដឹងបុំនឹង... ខ្ញុំ—ខ្ញុំសេឡុងពេកនិយាយបែបហើយ បុំនឹងខ្ញុំកំពុងគិតពីអ្នកទាំងនេះ៖ ដែលហើកបែបំរូម៉ាយល័នៅឱយប់នោះនៅទីនោះ។ ខ្ញុំ ពួកគេគ្រាន់ពេក... មានប្រើនិនុស់នៅទីនោះ៖ ខ្ញុំ...

322. បងប្រុស ប្រាណាបាំ ខ្ញុំចង់ដឹងអំពីសហស្សីក្សោ។ ពីកាបន្ទាប់ពី ពីដឹងបែលរឿងភាពប័ណ្ណប័ណ្ណ បុ—ប្រាកនោះបើដែងដី អំពីរឿងទាំងអស់ពីរ។ ខ្ញុំ—មិនយល់អំពីរីទេ។

222 ដែនហើយ បងប្រុស បុបងស្រី វាតិចាកសម្រាប់ខ្លួនការយល់វា ខ្លួនខ្លួនជាល់។ បើនេអ្នដែលខ្លួនអាចនិយាយបានតែមួយគត់គឺថា “ពិធីដែលរៀងរាលាបាប់ពិចារណាប័ណ្ណមកមុនសហស្សីរក្សី”។

223 តទួរនេះ យើង មាននរណាម្នាក់ ខ្លួនជាកំនែងណាមួយនៅខេះមានសំណុំមួយ។ នៅលើនោះ ដែលបាននិយាយថា “បងប្រុស ប្រាកាប់ អ្នកគឺជាអ្នកខុសលើចិតសិបសត្តាប់នៃជានិយោបាយ” វានឹងនៅពេមានចិតសិបសត្តាប់ឡើត។ អត់ទេ ព្រះមេស្តីដឹងយាងមក ហើយទាយ ហើយនៅកណ្តាលវ៉ាន់ ចិតសិបសត្តាប់ ចិតសិបសត្តាប់ ដែលមានរយៈពេលប្រាប់ពីរឆ្នាំ ត្រួចនឹង—ត្រួចត្រួចកាត់ចេញពីចំណាមួនសុវត្ថិភាពហើយឡើងបញ្ហាបាន។ មនុស្សជាតុលិនចងចាំវា? មិនអីទេ។ តើព្រះមេស្តីបានអធិប្បាយប៉ុន្មានឆ្នាំ ព្រះមេស្តី? បីឆ្នាំនិងកន្លះ។ បន្ទាប់មកនៅពេមានបីនិងកន្លះឡើតបានកំណត់។

224 ហើយនៅក្នុងវិវាទ៖ដំពូកទី ១១ ហេកាគទាំងពីរនេះ គឺពូកគេទាយមួយយាយបាននៅពីរយេហុកសិបចោរ។ បីនិងមួយឆ្នាំកន្លះនេះតែបានសន្យានឹងអ្នកសារឱលលនៅពេលដែលក្រុងក្រមុំសាសនីដែលបានទេចាត់។ ពើមានប៉ុន្មាននាក់យល់តទួរនេះ? យើងទេ? មិនអីទេ មិនអីទេ។

323. នេះគឺជា... ខ្លួនបញ្ចាកោហើយឡើង និងបញ្ជីការក្នុងវិញ្ញាល័យកុមារ ធ្វើការប្រើប្រាស់ កាំងពីចូលមកក្នុងពន្លឹះ ខ្លួនយកម៉ាស៊ីនធនោះបានលីនិង (ប្រអប់កំសាន្ត ពូកគេមោន) ប្រអប់ដែលចេញ។ ឡើងវង់ជីបានហើយពូកគេចងចំបានពាក្យិកនិងរូល—នៅលើខ្សោយ។ ខ្លួនកំពុងម៉ោងក្នុងមួយឡើង។ ខ្លួនអត់—ខ្លួនប្រកាន់ការដែកបារី បុដ្ឋិកស្រាវេទ បើនេនខ្លួនជាម្នាក់ ក្នុងការកាន់កាបក់នូវដី។

225 អ្នកដឹងទេ នោះជាបញ្ហា។ យើងទេ? ឬដឹងរបស់វាកីចាញាអ្នកគឺជា—អ្នកគឺ... ប្រហែលជាក្រុវក្រាក់ចិត្តិមជើគីទេ។ បើនេអ្នកដឹងបាននឹងនោះជាយ៉ាងណាមួយសម្រាប់ខ្លួន? នោះធ្វើឱ្យខ្លួនកិយខ្លាំងណាមួយសំខ្លួនអាច... ខ្លួនខ្លួននោះ... អ្នកប្រហែលជាអាចជាកំរាធាល់បើនេអ្នកបានក្នុងក្រមុំបុច្ចុប្បន្នម៉ោងក្នុងមួយឡើង។ ខ្លួនអត់—ខ្លួននិង—វានឹងធ្វើឱ្យខ្លួន។ យើងទេ?

226 ហើយខ្លួនប៉ះអ្នកថា ខ្លួនខ្លួនបីរាជាបស់ខ្លួន ខ្លួនជាក្នុងធ្វើឱ្យី។ ខ្លួនជាកំណែករាជាបស់ខ្លួននិយាយថា “អ្នកឈរប៉ះបុច្ចុប្បន្នពីខីនេះ។” យើងទេ? ខ្លួននិងដំណើរការ

ប្រភេទត្រីមក្រុវនៅ កំនែងនោះមិនអារីនដែមិនបើកទាំងអស់។ ប៉ុន្តែអ្នកបើអ្នក ត្រូវធ្វើវាដើម្បីចិត្តឱមជើរី ខ្ញុំមិនចង់ឱ្យអ្នកខូល់ទេ បងប្រុសបូឌីនស្រី។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំដឹងថា កិត្តិាកកកុងការសិយាយឬដំឡើន៖ ប៉ុន្តែនោះ—នោះគ្រាន់តែ... វាមិនត្រីមក្រុវទេ (អ្នកយើប្បាយទេ?) ព្រោះវាមើលទៅ ដូចជាប្រភេទ...

²²⁷ ដូចជានរណាម្នាក់បាននិយាយនៅត្រីកនេះអំពីការស្វែកពាក់របស់ស្ថ្ទីយើង ការស្វែកពាក់ខ្លួនាស់ ស្ថ្ទីយើងចំណាស់របស់យើង គឺជាគំរាមក្រក់ដល់ក្នុងស្ថ្ទី។ ខ្ញុំគិតថាគ្រូវដើរាយ អ្នកយើប្បាយទេ?

²²⁸ ហើយខ្ញុំគិតដូចតាមដី នៅពេលដែលពួកគេយើប្បាយនៅទីនោះជាកំនែង មានការធ្វើបន្ទាល់ចាប់ដែលអស់នេះគឺ ហើយដឹងពីខេបន្ទាល់របស់អ្នក និងការធ្វើប្រុបចេលនេះនិង— និងការប្រមូលដីត្រូវឱ្យបាន កុមារកូចុចុងបែបនេះ និងពួកគេបន្ទាល់របស់អ្នក។ ហើយអ្នកមិននិយាយអ្នកដីវីរី វាគារក្រក់ ឬដឹងនៅក្នុំ ទីបន្ទាល់របស់អ្នក។ អ្នកធ្វើអ្នកដែលព្រះអម្ចាស់ដឹកនាំអ្នក។ ខ្ញុំអធិស្ឋានថាគ្រោះនឹងដឹកនាំអ្នកទៅការនៃផ្លូវក្រូវ។

324. ប្រសិនបើ (ខ្យាត់...) ការឈរតម្លៃដូរដើម្បីចូលព្រះវិហារគ្រាន់តែជាការចងចាំមួយ តើនឹងមានអ្នកកើតឡើង ប្រសិនបើយើងមិនទៅតាមរយៈគ្រោះអ្នកទៅនោះ? តើយើងត្រូវបាន—គេមើលយើប្បាយ... រងទុក... ដូចត្រូវបុរាណ? ហើយយើងមិនយើប្បាយ...

យើប្បាយទេ? ខ្ញុំ... សំណុរាលិន: គីប្រែលជាបែបនេះ។ ខ្ញុំកំពុងព្យាយាមប្រញាប់ ខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនគូរធ្វើបែបនេះទេ។ គីតែជាកំរបស់ចាប់ដែលនេះទេ ហើយ ព្រោះមានកំនែងមួយដែលអ្នក អាចនោះបានប៉ុណ្ណោះម៉ោង (យើប្បាយទេ?) ហើយវាក្រាន់តែបានការប៉ុងប៉ុង។ ខ្ញុំនឹង—ខ្ញុំនឹងលូប់។

²²⁹ ម៉ោប៊ា មនុស្សដែនិយាយបំបាត់នេះ: ដោយគិតថា—ពួកគេ ក្រុមដំនីនឹងដូបទុកដទនោះ យើប្បាយទេ? វានឹងមិន វាមិនអាច (យើប្បាយទេ?) ព្រោះវាគ្រូវបានប្រាស់លោកស្រីបានប្រាស់លោកស្រីបាន។

²³⁰ ឥឡូវនេះ: ក្រុមដំនីនឹងដូបទុកដទនោះ អ្នកធ្វើបន្ទាប់បស្ថុជាអ្នកគោរព តាត់នឹងទៅ ផ្តល់ការតែគ្រាទុកដទនោះ (យើប្បាយទេ?) ហើយបានសរុប្បាយ: ដូចជាកើនដោះ។ ណូវបានផ្តល់ការតែគ្រាទុកដទនោះ ដោយបានបើកពីបើកបានប្រញមកជាមួយហាបំដែល

បានបំពុលហើយនឹងដីអូងទៀត។ យើងទេ? ទួរបានចេញមកក្រោម ក្នុងស្រីបានដែកជាមួយគាំទៅ ហើយបង្កើតក្នុងដោយក្នុងសិរីស់គាំទៅ យើងទេ? ប៉ុន្តែអំព្រាបាំងបានបង្កើតក្នុងធ្លាប់ងួរ បង្កើតក្នុងនៃការសន្យា។ ហេណុកបានទៅការសិរីស្ថិតុងការលើកឡើងទៅស្ថានសូត្រ ដោយគ្រាន់តែដើរឡើងទៅផ្ទះ។ គាំទៅមិនដែលផ្តល់ការតែគ្រាទុក្ខនៃនាន់ទេ។ អ្នកយើងទេ?

²³¹ ហើងហើយ។ យើងទេ? វាមិនមែនទេ ព្រះគម្ពីរិនអាជាមប្រភេទម្មយ... ហើយប្រភេទមិនអាចបានដោយបានទេ។ យើងទេ? វាមិនទាយចាត់ក្នុងក្រោមៗ... តទៀវនេះ ក្រោមជំនួយផ្តល់ការតែគ្រាទុក្ខនៃនាន់ទេ។

²³² តទៀវនេះ: មនុស្សនិយាយថា “ចុះយ៉ាងណាចំពោះពួកបិសុទ្ធសម្រេដើម?” នោះគឺជាការផ្តាស់ប្តូរសម្រេយកាល។ នោះគឺស្ថិតនៅក្រោមការធ្វើឱក្សាបុកម្មញ្ញ ដែលបើអូកនៅទីនេះដើម្បីត្រូវបំសម្រេយក្រុមជំនួយ៖ និងដើម្បីមិនបានពីរៀបចំនែលពួកគេចេញទៅចូលទៅក្នុងការធ្វើតែនោះហើយក្រោមគោរព បន្ទាប់មកវាបង្ហាញពួកគេនៅលាងក្រោមគោរពទូលាយការធ្វើឱក្សាបុកម្មញ្ញនោះ ពីព្រះម្នាក់វ៉ាន់ សម្រេយកាលក្រោមជំនួយគ្រប់យ៉ាងចាប់ដើមបង្ហាញចាត់ក្នុកគេបានដឹងតែទៅរហូតដល់ក្នុកគេទីបំផុតបានទៅការនៃមួយដែលគេបង្កើតនៅព្រះនាមទ្រង់ ហើយបានដើសិលេខាមួយដើរឡើងទៀតដែលក្នុកគេបានសែរនៅនិងបានស្តាប់ សាខីស។ ហើយបន្ទាប់មកវាបេញមក ជាទៅ និងសាខីស ហើយចេញមក បន្ទាប់មកវាបាប់ដើមបេញមក ហើយទូលាយក្នុកដើម្បីជើង ហើយបន្ទាប់មកដល់ខៅ៉ែងពីការហេរចេញបស់ក្នុងក្រោមៗ ដែលក្រោមឱក្សាតីសេចក្តីវាក្រោមទាំងអស់។ វាកាប់ចាំស្ថិតិសម្រេដើម្បីគេចិត្តកិត្តិការអាណាក្រោមកំនិងសេចក្តីក្រោដទាំងអស់ដែលនឹងមកដល់នោះលើដែនដើរ៖ ដើម្បីអាយអ្នកក្រោមបានគោរប់ចាំស្ថិតិសម្រេដើម្បីគេចិត្តបេញពីវា មិនមែនផ្តល់ការតែគ្រាទុក្ខនៃនាន់ទេ គឺគេចិត្តបេញ។ យើងទេ? យល់អត់អ្នកទាំងអស់គ្នា? យើងទេ?

²³³ ក្រោមជំនួយក្រោមិនគ្រាមិនគ្រាត់ អ្នករាតិអ្នករឿនសកំដាក្នុងក្រោមនឹងផ្តល់ការតែគ្រាទុក្ខនៃនាន់ទេ ពួកគេតើនឹងមិនលើកឡើងទេ។ ការប្រាសចូរសៀវភៅឡើងទៀតប៉ុន្តែ មួយ: “អ្នកស្មាប់ដែលនៅសំលិមិនបានរស់ក្នុងគ្រាមយាន់ឆ្លាំងទេ” គ្រាន់តែជាក្នុងក្រោមដែលបានកំណត់ទុកជាមួន កំណត់ទុកជាមួន ក្នុងក្រោមពីសកំដាក់ជាការ រឿនសកំដាក់របស់ព្រះ។ “គឺនេះជាអ្នកណា បងប្រុស ប្រាកាបំ?” ខ្ញុំមិនស្មាប់ទេ។

ខ្ញុមិនអាចប្រាប់បានទេ ថាអ្នកនោះជានរណា ប៉ុន្តែខ្ញុមិនចាប់នឹងចាប់ឡើនទេ? ពួកគេជាអ្នកដែលនឹង ឡើងពីគ្រាមក្នុងទន្លេ ប៉ុន្តែ ពួកគេដែលនៅសល់នឹងផ្តល់ការតែគ្រាមក្នុងទន្លេ ដូចមែន ហើយវីរាទាំងអស់នឹងក្រសួងប៊មនសហស្ថ្សោគ្រូ បន្ទាប់មក— មនុស្សសុបិទិត នឹងចេញមកក្នុងសហស្ថ្សោគ្រូ ហើយរស់នៅមួយពាន់ផ្លូវ។

²³⁴ ហើយបន្ទាប់ពីមួយពាន់ផ្លូវនៃដំបូងសដិស្សាយការដំនុំដំរោងមកដល់ ហើយ បន្ទាប់មកមនុស្សស្ថាប់ ទាំងក្រុងខសក្រុងបានរស់ឡើងវិញ។ ហើយស្រែវការក្រោះ បានបើក ហើយស្រែវការដើរការបិសុទ្ធ ករិយា និងស្អាមី អ្នកយុទ្ធជីនឹងដំនុំដំរោងដែនដី។ ហើយនោះទៅវាតានកៅតឡើងដើម្បីនិយាយថា: “ហើយទ្រង់នឹងដំនុំដំរោងគ្រប់ជាតិសាសន៍ដោយដំបងដំការ” ប្រជាពាណិទ័រទាំងអស់ នឹងឈរនៅចំពោះច្រង់នៅឡើនទេ ហើយទ្រង់នឹងដំនុំដំរោងរបស់ពួកគេជាមួយនឹងដំបង ដំការ ទ្រង់នឹងពេញចេញពីពីពី ហើយនិយាយទៅ ពីពីថា “ចាកចេញ” និង ហ្មង់ចេញថា “ចូលមក អ្នករាល់គ្នាបានពាណិព្រះបិតាបស់ខ្ញុំ”

²³⁵ ឥឡូវនេះ: នឹងមានការប្រជុំដំមួយនៃពួកបិសុទ្ធនៅលើ ទទួលនៅដែនដី។ ហើយសាកំអ្នកបានដោរំលបងបេញពីគុករបស់វាកៅហើយទេ ធ្វើសង្គមមួន ឡើតជាមួយពួកបិសុទ្ធ តីពិតជាមីនីដែលវាបានធ្វើនៅក្នុងសិរីលូចប់មិជាមួយ។ ហើយបន្ទាប់មកព្រះបានបង្ហរក្បួនឡើងនឹងស្អាត់ដែរបេញពីស្ថានសូគ់ ហើយដែនដី ទាំងមូលក្រុងបានដិកបេញដូចជាភារ... វាគ្រារ់តែនេះនឹងបំផ្តាញបាល។ ហើយគ្នាន សម្រាប់ឡើតទេ គ្នានឹកឡើតទេ ហើយក៏គ្នានអ្វីនៅសល់ឡើតដែរ។ ត្រូវឡើងនឹង បានបំផ្តាញដូចជាលើកដែនដី។

²³⁶ “ហើយខ្ញុំបានយើប្រុស្ថានសូគ់ត្រូវនឹងដែនដី: ជីវិតស្ថានសូគ់ដំបូងហើយ ដែនដីដំបូងបានក្លឹងដុតទេ ហើយក៏គ្នានសម្រាប់ឡើតដែរ។ ខ្ញុំ យុធបាន បានយើប្រុមិត្រូវចុះពីព្រះបេញពីស្ថានសូគ់ជាក្នុងក្រមំក្តុបំពេជសម្រាប់ ស្ថាយិសល់នាង។” ចែងចំវាទេ? ហើយនៅក្នុងក្នុងក្រមំនេះ...“ខ្សែបេចុះ: បាន ខោពាល់បេស់ព្រះជាមាត្រាសំព័េនោជាមួយមនុស្ស” ហើយព្រះជាមាត្រាសំនឹងគឺដែរ ជាមួយពួកគេនៅលើកៅមិត្រីក្រុងមួយពាន់ប្រាំរៀមម៉ាយការ។ ហើយនៅក្នុំ កំពុលនៃទីក្រុងនឹងមានពន្លឹះ។ អាម៉ែន!

អូ ទីក្រង់នោះនៅលើក្នុងសុយ៉ាន
 ជាមនុស្សចំឡួក តែខ្ញុំនៅតែស្ថាបាយវា
 ខ្ញុំនឹងដួរអ្នកក្នុងរៀបស់ពួកគេ
 នៅពេលដែលខ្ញុំទៅដែលទីក្រង់នោះនៅលើក្នុំ។

²³⁷ នៅលើក្នុំពុលក្នុងសុយ៉ាននឹងមានក្នុងយ៉ែមអង្គួយ។ ហើយទីក្រងនឹងមិនត្រូវការ ពន្លឹះទេ ជីវិតក្នុងយ៉ែមតីជាពន្លឹះរបស់វា។ ហើយនៅពីលើក្នុងយ៉ែមនឹងមានព្រះវបិតា ដែលជាទ្វាយហ្មាស ព្រះជាម្មាស់ ជាពន្លឹះដើម្បីរាយ ភាពអស់កណ្តាលនិច្ច ពន្លឹះដែល នឹងក្នុងនៅពីលើបណ្ឌិ៍ដឹង។ ហើយព្រះយេស៊ូនឹងមិននៅលើបណ្ឌិ៍បស់ព្រះវបិតាថ្មី ទេ ទ្រង់នឹងនៅលើបណ្ឌិ៍បស់ទ្រង់។ ហើយព្រះវបិតានឹងស្ថាបាយបែងចាយបុរាណ ដែលព្រះវបិតា និងព្រះរាជបុរាណនឹងមានតែម្គួយ។ “ហើយខណៈពេលដែលពួកគេ កំពុងនិយាយ ខ្ញុំនឹងធ្វើយ៉ា មនុនឹងគេអាចគិតបាន ខ្ញុំគិតសម្រាប់ ពួកគេ។” ត្រូវហើយ។

²³⁸ ហើយព្រះយេស៊ូនឹងប្រព្រឹត្តិនូវយុគសម័យដូលតុកទោះ ទៅជាតី លូតុកទោះ ព្រះដីមានព្រះជនុគង់នៅ ដែលទ្រង់បានប្រាសែណា៖ហើយច្បាយ ដល់ព្រះវបិតា។ តើត្រូវទេ? នឹងបែងទោះករព្រះជាប្រះវបិតា ដែលជាទ្វាយ មិនមែនជាមនុស្សទេ គឺជាទ្វាយណាយ។ ធម្មជាតិទាំងអស់នៃសេចក្តីណូដែលប្រមូល ដុំត្រា នោះគឺជាប្រះ។ ហើយនៅក្នុងសេចក្តីណូ...តម្លៃនេះ៖ អ្នដែលបង្ហួចពីការណុះ គឺអារក្រក់ នោះគឺជានគរបស់សាកាំង។ ហស់បញ្ចាំងអស់ជាបរស់ព្រះជាម្មាស់។ អំពីអារក្រក់ទាំងអស់ជាបរស់...“

²³⁹ ហើយបន្ទាប់មកព្រះបានភ្លាយជាសម្បារ៖នៅក្នុងបុសម្នាក់ដែលហោះចា ព្រះយេស៊ូត្រីស្ស គឺជាប្រះរាជបុរាណបស់ទ្រង់។ ព្រះរាជបុរាណនេះបានប្រទានជីវិត របស់ទ្រង់ដើម្បីនឹងនាំក្នុងនៃថែទាំតាមដឹងមីនីឱ្យព្រះរាជភ្លាយជាបី ធ្វើការនៅក្នុង ទាំងអស់។ “នៅក្នុងថ្វីនោះអ្នកនឹងដឹងថានូវនៅក្នុងព្រះវបិតា ព្រះវបិតាដែរក្នុងខ្ញុំខ្ញុំ នៅក្នុងអ្នកហើយ អ្នកនៅក្នុងខ្ញុំ។”

²⁴⁰ អូ បងប្រុស នោះនឹងភ្លាយជាប៉ែពិត។ អ្នកនឹងមិនចាំបាច់បើកបរពី បីមីនឹង ហាំដើម្បីត្នាប់សារ សារនឹងនោះជាម្គួយយើង អញ្ញីនឹងអត់? អូ វានឹងភ្លាយជាប់ ពេលដែលបានជីអស្សាយ ដីអស្សាយ។ យើងរកមើលនៅថ្វីនោះ ព្រះពាន់នៅវាទីមក។

²⁴¹ ទីក្រុងដៃអស្ចារ្យនោះ នៅទីនោះ (តម្លៃនេះ យើងពីឡើ?) វានឹងមិន...អ្នកគិត កម្ពស់មួយពាន់ប្រាំយ៉ាយៈ “នោះហើយជាអ្នីដែលប្រព័ន្ធតូចមួយរាននិយាយ។ តម្លៃនេះ នឹងមិនមានមួយពាន់ប្រាំយ៉ាយៗក្រោងដូចនោះ។ យើងពីឡើ? យើងមាន ផ្សាស់ក្នុងធនាគារស្ថាបន់មួយឡើតដែលធ្វើទាំងអស់ស្មើគ្នា នោះគឺជាបីរីមីតាម យើងពីឡើ? ”

²⁴² ហើយទីក្រុងនឹងចាប់ធ្វើមប្រហែលហកសិបដីក្រោ។ ហើយប្រសិនបៀវាទាប់ធ្វើម មួយពាន់ប្រាំយ៉ាយៈ គ្រាន់តែគិតថាកើវិនិងខ្លួនបុណ្ណាតី បុន្តែតើវា ត្រូវចំណាយពេលប៉ុន្មានដើម្បីនៅទីនោះ។ អ្នកស្មើរៀនមិនដឹងថាអ្នកកំពុងដើរ ឡើងក្នុង។ សម្រាប់កម្ពស់មួយពាន់ប្រាំយ៉ាយៗនៅហកសិបដីក្រោ វាគ្រាន់តែ ប្រែកាលដូចនេះ។ យើងពីឡើ? ហើយទីក្រុងទាំងអស់នៅលើក្នុងនេះ។ ហើយវាក្នុងប៉ុណ្ណោះប្រជុំដែរ វាគ្រាន់តែអងីរដូចដែលរាជធម្មាយ។ កម្ពស់ ដោយដូម្យា ដោយ ទទួលភាព—វាស្មើគ្នា ធនាគំងទាំងអស់គឺស្មើគ្នា។ ពីរីមីតមានធនាគំងបូន ហើយ ធនាគំងទាំងបូននេះនឹង... ”

²⁴³ តម្លៃនេះ កំពងជីវិញទីក្រុងនឹងមានកម្ពស់—ពីរយដប់ប្រាំមួយ និងមួយរយ សែសិបូនហត្ថ ហើយមួយចាម្ចារ។ គិតទៅទីក្រុងនោះមិត្តឱ្យឱយ។ អី ខ្ញុំឱយ! តើ—តើឱយអង្គូយអ្នីនៅទីនេះ នៅកន្លែងក្នុងនេះដើរអី? តើឱយដើរអ្នីទាំងនេះ? ហេតុអ្នីបានជាយើងត្រូវបើកបែបនេះ? ហេតុអ្នីបានជាយើង—ហេតុអ្នីបានជាយើងនឹងឱយហត់? វាមានតម្លៃគ្រប់អីពីឡើនេះដូរ។

អី ដូរពីបាកនឹងមិលឱចត្រូវនូវសោះ
នៅពេលដែលខ្ញុំទៅដីបញ្ហាប់នេះដូរ។

ត្រូវហើយ។ ហើយ អី ពេលដែលទោនោះនឹងទៅជាយោងណាម។

²⁴⁴ ហើយនៅទីនោះ ព្រះយេស៊ូវីនិងឡើងលើបណ្តុះដូរ។ ហើយចេញពីក្រាមបណ្តុះដូរ នឹងមានទន្លេនៃជីវិកប្រកាត់ ធនាគំងទាំងបូននេះចូលទៅក្នុង ប្រាកត់គូចប៉ា ទៅកាន់ មេកបូចប៉ា ហើយបង្កើតបានជាទេន្ទ និងចុះក្រាមតាមទីក្រុង។ វានឹងទៅទីក្រោងដូច តាមដងផ្លូវជូននោះ ហើយនៅសិសាងខាងមានដើមបើយីនេះជីវិកឱយរៀនិងនឹងទូលបុ ផ្សាស់បុងធនាគំលើសោះរបស់វាពីរីករាល់—ពីរីករាល់សាមសិបថ្មី។ អី ទីក្រុងអ្នីទៅហូរ។

²⁴⁵ ហើយសូមចាំថា ព្រះ ជាប្រព័ន្ធបង្កើតធ្វើឱយនិង ដែនដី គឺសិតនោះ គូងសិរិបូតម្លៃនេះកំពុងដូចប៉ុចទីក្រុងនោះ។ អំព្រាបំបានស្មើរកវា។ តាត់

បានចាកចេញពីធ្វើរបស់គាត់ គាត់បានថ្មីកខ្លួនចេញពីអ្នកប់យ៉ាងដែលគាត់ ស្របតាម... និងរកមើល... ហេតុអ្នក? គាត់គឺជាបោក។ ហើយគាត់គឺជាបោកឆ្លាប់ជាមួយព្រៃនវិញ្ញាណនិងផ្ទុកនៃព្រៃនវិញ្ញាណ។ ហើយមានអ្នកមួយបានបោកខ្លួន គាត់ថា “មានទីក្រុងម្មោយ” ហើយគាត់បានចាប់ផ្តើមស្រួលរកវា។ បាននិយាយថា “ខ្ញុំជាអ្នកដើរជាចនល់ម្មោយ។ ខ្ញុំកំណុងស្រួលរកទីក្រុងដែលមានអ្នកសាងសង់ និងអ្នកបង្កើតគឺជាប្រព័ន្ធ។” គាត់ដើរជាទីក្រុងដែនកំន្លែងណាម្មោយ។ អី ខ្ញុំដើរយើ! ហើយខ្ញុំធ្វើចាន់លើមួលដ្ឋានដែលជាកន្លែងដែលគាត់បានស្រួលរកវា នៅទីនោះ ឯងចាប់ឡើង ជាកន្លែងដែលវានិងកើនឡើង សម្រាប់វានៅលើក្នុងសុឃុំយុំនៅ។ មាន កន្លែងដែលនាងនឹងនៅទីនោះ។

²⁴⁶ រកមើលកន្លែងដែលនាងនឹងលាកសន្តិងចូលទៅក្នុងសម្រេច—ពីសម្រេចម្មោយ ទៅសម្រេចម្មោយ។ គិតអំពីទីក្រុងដែលសិកទៅចម្ងាយម្មោយរាន់ប្រាំយ៉ាយ៉ល់ តួ នៃព្រះអម្ចាស់។ អី វានឹងអស្តារុណារាស់!

²⁴⁷ ហើយសិង្វិនិងកុនងចៀបនឹងដែកនៅជាមួយគ្នា។ ស្ថូតោនីងសុចំបើងដូចគោ។ ហើយខ្លាយយុំនឹងទន្ល់តួ ហើយចចកនឹងសុទបុគ្គា។ តើពេលណាម៉ោងហើយ! គូនអ្នករដ្ឋឱ្យខ្ចោមខាត អ្នកចាំងអស់នឹងមានសន្តិភាពនិងមានតួស្របតាម។ នឹង មិនមានរាយក្រឹងទៅនៅទីនោះ វានឹងមិនមានការបើកបន្លែងស្ថាប់ឡើតហើយ។

²⁴⁸ មនុស្ស នេះមិនជាដឹងបស់សាន់គាត់សុទ្ធនេះ បុជាដឹងទៅរកចាន់។ វាត្រូវ បានសរសេរនៅក្នុងព្រះបន្ទូល។ ហើយព្រះបន្ទូលមិនដែលបានដោយឡើយ។ ហើយ ដើម្បីគិត ពីការសន្យានៅ... មិននៅក្នុងសម័យព្រះគម្ពី បុន្ថែនៅក្នុងថ្ងៃនេះ ថ្ងៃដែល ព្រះជាម្ចាស់ ថ្ងៃនេះ គូនបន្ទិចណាបែលឆ្លាប់បានដោយក្នុងព្រះបន្ទូលបស់ទ្រង់នោះ ទេ។ អី ខ្ញុំចងសម្រាប់ទីក្រុងនោះ។ ខ្ញុំស្របតាម ចុះអ្នកវិញ្ញ?

²⁴⁹ អត់ទេ! ឥឡូវនេះ បងប្រុស បងស្រី វានិយាយថាម៉ោនាទីថ្ងៃតួដល់ម៉ោង ប្រាំបូន។ ខ្ញុំដើរជាតុំមានមិត្តភ័ណ៌នៅទីនោះមកពីផ្ទុកដោយនៅថ្ងៃ ពេនតាតី។ ខ្ញុំ ដើរជាតុំមានមិត្តភ័ណ៌នៅទីនោះមកពីផ្ទុកដោយនៅថ្ងៃបូចស៍។ ប្រសិនបើអ្នកចង ស្ថាក់នៅពេលពេញម្មោយយប់ ខ្ញុំនឹងបងប្រាក់សម្រាប់បន្ទប់បស់អ្នក។ ខ្ញុំប្រាប់អ្នក ថា អ្នកមានរាយការពេលពេញដោយចាប់សម្រាប់អ្នកហើយបានបងប្រាក់សម្រាប់មួយតើល បស់អ្នកប្រសិនបើអ្នកចងស្ថាក់នោះ។ ហើយដឹងគោម្មោយគាត់ដែលអ្នកគ្រូរដ្ឋីគឺ

យើងគាត់នៅទីនោះ ហើយខ្ញុំប្រាកដជាដើរការ ខ្ញុំនឹងធ្វើអ្នកបែងចែងដែលខ្ញុំអាចធ្វើជានេដើម្បីធ្វើយុទ្ធការ ខ្ញុំស្របតាមអ្នក។

250 ខ្ញុំមិនចង់ធ្វើយំសំណុរាលិននេះប្រែកលជាតាពេលខ្លះដូចយ៉ា ហើយអ្នកមិនធ្វើវាទេ នោះគឺពិតជាមិនអីទេ។ ខ្ញុំចង់ឱ្យអ្នកស្របតាមខ្លួនគ្មាន់ដែរ ព្រោះព្រោះជាម្ភាស់ប្រាបថាខ្ញុំធ្វើដឹងចេញប៉ុណ្ណោះដែរ ខ្ញុំត្រាន់តែធ្វើយំសំណុរាលិននេះតាមដែលខ្ញុំដឹងបំផុត... ខ្ញុំប្រែកលជាជាមុនក្នុងពួកគេមួយចំនួន មិត្តភីយ៉ា ប៉ុន្តែនាមីនខុសជាយេចតនាទេ ប្រសិនបើខ្ញុំមានប្រែកលប្រាមួយចំនួន ដឹងចេញប៉ុណ្ណោះ ខ្ញុំត្រាន់តែតាមរយៈពួកគេហើយត្រាន់តែតាមរយៈពួកគេ ប៉ុន្តែខ្ញុំដឹងថាមីនការរំលែកជាកំណត់ការ នៅទីនោះទៀតទេ ដើម្បីសរុបតាមរយៈពួកគេ ខ្ញុំត្រាន់តែតាមរយៈពួកគេសំខាន់ៗ ខ្ញុំចង់ធ្វើយំពួកគេស្របតាមប្រាប់អ្នក ប្រសិនបើខ្ញុំអាច។

251 ទៅរូវរាល់ ប្រសិនបើអ្នករស់នៅក្បែរនេះ សូមទូរស័ព្ទទៅ បីលី ថ្វូរុដ ខ្ញុំនឹងដឹងថានៅពេលនោះគឺខ្ញុំនឹងត្រឡប់មកវិញ្ញុបន្ថែមទេ។ ខ្ញុំនឹងអធិស្ឋាននៅសំណាក់ប៉ោន់។ ប៉ុន្តែខ្ញុំមានសំភាសានៃការជួនជាប្រើន អី តាំងរំបាបនេះ។ ហើយខ្ញុំមានមនុស្សជាពួកឱះសីន់កំពុំបាននៅក្នុងរដ្ឋ អារីណូណាតាមដឹងចេញប៉ុណ្ណោះនៅពេលខ្ញុំអាចធ្វើបាន។ ហើយមនុស្សដែលពិតជាយើ។ ពួកគេខ្លះមានបញ្ហា ហើយពួកគេមិនដឹងធ្វើម៉ែប៉ោន ឬនិងប្រពន្ធមានបញ្ហា។

252 ហើយការទាំងនេះមួយចំនួននៅទីនោះត្រូវនោកទៅក្រការសម្រាត់នៃការជួនជាយសារកំខ្ពស់មិនអាចអាងនាក្តាមរយ៉ា អ្នកដែលមនុស្សបាននិយាយនៅទីនេះ អំពីអាពាប័ណ្ឌពិតាប័ណ្ឌបែកប៉ោនពួកគេនិងធ្វើដឹងចេញប៉ោនេះ។ ហើយខ្ញុំមានបីលីដឹងចេញប៉ោនវិញ្ញុបីយ៉ាស្ថិតក្នុងការជួនរបាយ ហើយ—ហើយហៅពួកគេ ហើយប្រាប់ពួកគេបានយើងនឹងត្រាន់តែជាកំណត់ក្នុងកិច្ចសម្រាត់ ដឹងចេញប៉ុណ្ណោះខ្ញុំអាចនិយាយពីវាបាន។ ខ្ញុំជួនថ្មី និងវាបានសំណុរាលិនដែលគ្មានឯកជាយើ។

253 ខ្ញុំមកទីនេះដឹងចេញយាមជួយអ្នក ព្រោះខ្ញុំស្របតាមអ្នក។ អ្នកគឺជាក្នុងរបស់ខ្ញុំដែលខ្ញុំបានធ្វើកសម្រាប់ព្រោះគ្រឿស្ស។ ខ្ញុំមានទាមទារអ្នករបស់ខ្ញុំ ខ្ញុំតែងតែមានទាមទារអ្នកប៉ោន ខ្ញុំតែងតែមានទាមទារអ្នក ហើយនោះជាបងប្រឈរ

និងបងស្រីបស់ខ្ញុំ។ អ្នកជាកុនបស់ខ្ញុំ ខ្ញុំ—ខ្ញុំជាទីពុកបស់អ្នកនៅក្នុងដំណឹងណុំ
មិនមែនខ្លួនខ្លួនទេ តើអ្នកនឹងភាយជាសង្ឃ ខ្ញុំ—ខ្ញុំជាទីពុកបស់អ្នកនៅក្នុងដំណឹងណុំជូចប៉ែល
បាននិយាយនៅទីនោះទេ ខ្ញុំបានបងើតអ្នកសម្រាប់ព្រះគ្រឿស្ស ហើយកញ្ចប់នេះ ខ្ញុំ
—ខ្ញុំជាទីដំណឹងអ្នកធ្វើបំពេះព្រះគ្រឿស្ស នោះជាការរោចប់អ្នកជាមួយព្រះគ្រឿស្សក្នុងនាម
ជាប្រព័ថាបីរិសុទ្ទេ។ កំឱ្យខ្ញុំបាក់ទីកចិត្ត! កំដើរឱ្យខ្ញុំខែកចិត្ត! អ្នកនៅជាប្រព័ថាបី
បីរិសុទ្ទេ។

²⁵⁴ “តើខ្ញុំនឹងធ្វើវាដោយរៀបណា បងប្រុស ប្រាណហំ?” ចូននៅត្រីមព្រោះ
ជាមួយនឹងព្រះបន្ទូល សំនៅស្អាតបិសុទ្ទេ មិនជាប់ពាក់ព័ន្ធនឹងអ្នកដោកីយ៍
ឡើយយ៉ា ប្រសិនបើសេចក្តីស្រាវព្យៈនៅក្នុងចិត្តរបស់អ្នក ចូននិយាយថា “ឯធម៌
ព្រះយេស៊ីវិសុទ្ទេ សូមយកវាបេញ ពីខ្ញុំ ខ្ញុំមិនចែងការយោជាប់បន្ថោះទេ”

តុឡវិនេះខ្ញុំមិនមាននំយច្ចារាល់តែជាមនុស្សមួយចំនួននោះទេ—ដែល
និយាយបែបនេះ។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំមាននំយច្ចារាបានអ្នកដើរពិតាប្រាកដ។ ធ្វើព្រះយេស៊ីវិស្ស
ហើយសំនៅសម្រាប់ព្រៃនដាច់ដែលលើចំណែក។ កំដើរឱ្យអំពើរារករក។

²⁵⁵ តុឡវិនេះជាប្រើនិងដែលខ្ញុំនិយាយអំពីជំនួយកាលវិនេះ។ តុឡវិនេះ កំគិតចាំ
អាចឱ្យអ្នកបែងបងធ្វើអ្នកដែលខ្ញុំនិងដែលខ្ញុំ។ មិត្តម្នាក់បានមកនៅថ្ងៃមុន... ខ្ញុំបាន
និយាយថា “តើអ្នកបានទៅព្រះវិហារទេ?”

គាត់និយាយថា “ខ្ញុំបានទៅបានព្យាយោង”

ប្រពន្ធបស់បុសនោះមករកខ្ញុំ ហើយនាងមកពីទីបាកអីតានៅថ្ងៃអាចិត្ត។
ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា “ហេតុអ្នកជាមួយខ្ញុំទេ?”

នាងបាននិយាយថា “ខ្ញុំបានធ្វើការបាកតាក់។”

ខ្ញុំបាននិយាយថា “អ្នកមិនគូរធ្វើបែបនោះទេ។”

“ឪឯង” នាងបាននិយាយថា “ខ្ញុំមិនមែនជាមួកការនៃប្រាប់បានសំឡួរ។”

ខ្ញុំបាននិយាយថា “ប៉ុន្មានខ្ញុំគិតថាអ្នកជាប្រឿស្សនៅម្នាក់។ យើងទេ? ខ្ញុំបាន
និយាយថា “តើអ្នក ដីមានអ្នកកំពុងដាក់ការជំព័រដូរក្នុងផ្លូវបស់អ្នកណាម្នាក់
ទេ?” យើងទេ? ខ្ញុំបាននិយាយថា “វាតែ...”

“បាន ហ្ម ខ្ញុំ—ខ្ញុំធ្វើឯឯងនេះ។ ខ្ញុំមិនត្រូវធ្វើឯឯងទាំងនោះទេ។ ខ្ញុំមិនមែនជា
អ្នកប្រាប់ទេ។”

²⁵⁶ មែនហើយ មីលបងប្បស បងស្រីបសទាំងអីយេ មីលនៅទីនេះ។ បុណ្ណាតាននិយាយថា “បើកាសីសាថ់ធ្វើឲ្យបងប្បសខ្ញុំជិតប់ដូល ខ្ញុំនឹងបែងសីសាថ់ឡើងហើយ ដាក់បណ្តាបិតការណាកួយ។” ហើយខ្ញុំគិតថាកីនឹងការនៃតែប្រសីវ ឡើង...

²⁵⁷ ឥឡូវនេះ ចូរនិយាយថា “បងប្បស ប្រាកាប់ អ្នកបានព្យាដីនៅទីអ្នក មិនធ្លាប់ប្រមាត្រោនឡើងអាទិត្យទេ?” អនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំបានអ្នកពីអ្នកមួយ។ មិនអីទេ... ខ្ញុំមិនកុហកខ្លួនឯងនៅប្រែភ្លាមាងក្រាយទេ ប៉ុន្តែខ្ញុំជាចិត្តការនៃជ្រើយប់សម្រាកតែឡូវនេះ ខ្ញុំធ្វើ ថាប្រវិញ្ញាបាយិសុទ្ធតីជាប់ចេសប្បែទរបស់យើង។ ខ្ញុំធ្វើវា ប៉ុន្តែខ្ញុំធ្វើថាយើងអ្នកវា គោរពការសំឡើងវិញនៅជាការបងចាំ។ នោះជាអនុស្សាវិយ៉ែដែលខ្ញុំ... បើអ្នកគោរពថ្មីណាមួយ ចូរគោរពការសំឡើងវិញនោះ។

²⁵⁸ ឥឡូវនេះ តានច្បាប់សីពីការអក្សារថ្មីជាក់លាក់ណាមួយទេ ពីព្រោះអ្នកចូលឡៅក្នុងថ្មីសប្បែទ ជាសេចក្តីសុខសាន្ត ពេលអ្នកចូលឡៅក្នុងទ្រង់។ ខ្ញុំបានទទួលសំណុរាយនៅទីនេះដើម្បីផ្តើមឈ្មោះយ៉ាងតាប់ទោះជាយ៉ាងណា ប្រសិនបីព្រះអម្ចាស់សញ្ញព្រះហប្បទ័យ ពីថ្មីសប្បែទជាអ្នក? ខ្ញុំនឹងពន្លាល្អវា បើព្រះជាម្នាស់សញ្ញព្រះហប្បទ័យ។

ហើយឥឡូវនេះសូមកត់សម្រាប់ ចងចាំជើងនេះ។ យើងទៅនៅក្នុងនោះទីនេះដែលជាកន្លែងដែល អីបានសំឡើងដែល អីបានសំឡើងដែល ខ្ញុំមានអាយុប្រចាំបាលដែលបែន្ន ឆ្លាំ ខ្ញុំបានជាប់អន្តោកក្នុងការចិត្តឲ្យជិត។ ឬដីពេញយកតែដែលខ្ញុំត្រូវជួយដើម្បីឱ្យមាននំបុងបុរឃនៅក្នុងជួរបែងសំយើងគឺតែតានចាប់ ស្នើសុំ មុសក្រាត អីដីសូម។

ខ្ញុំចូលចិត្តជាក់អន្តោក ហើយខ្ញុំត្រូវគឺធ្វើវា។ ខ្ញុំនឹងឡៅសាលាព្យៀនដែលមានភីនសញ្ញស្នើសុំ ហើយខ្ញុំខ្ញុំមានសម្បៀកបំពាក់ពេមួយគូ ហើយនោះជាអ្នកដែលខ្ញុំអាចចោរក់បាន។ នោះហើយជាអ្នកដែលខ្ញុំមាន។ ម៉ាក់នឹងយកវាបេញហើយ បាតកសំអាតកា រួចរាល់ការិញ ហើយឥឡូវនេះ នោះហើយជាបុរឃបែងដែលខ្ញុំបានឡៅសាលាព្យៀន ជាក្រោងប្រសិទ្ធភាព។ ប៉ុន្តែខ្ញុំបានឈរនៅទីនោះយ៉ែប៉ុមួយ ខ្ញុំបាននិយាយថា “ខ្ញុំបានជាក់អន្តោកនៅទីនោះដើម្បី វត្ថុន ខាងមិជ្ជា។” ខ្ញុំនឹងចាកចេញ ឯកសារលំព្រឹកប្រចាំបាលម៉ាងទៀតជាមួយគូ ដើម្បីជាក់អន្តោកទាំងនេះ បន្ទាប់មកត្រួតបែមកិច្ចទាន់ពេលដើម្បីឡៅសាលា។ ខ្ញុំចាប់ទន្លាយបានមួយ ខ្ញុំទទួលបានដែលបែងប្រាំសែនពីរ។ ខ្ញុំនឹងទទួលបានប្រអប់សំបកមួយចេញពីនោះ ហើយ

ប្រហែលជាការសម្ងាប់ទន្ទាយបីបុន្យ។ អ្នីដែលយើងមិនចាំបាច់ធ្វើនៃជុកហើយទន្ទាយ—ហេតុវិធម៌ក្នុងពាណិជ្ជកម្មរបស់ខ្លួន។ ខ្ញុំនឹងលក់មួយផ្លូវទៅតែហើយប្រហែលជាតានគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីទទួលបាននំបុងខ្លះ បុ អាហារខ្លះ បុម្យវីខ្លះ សម្ងាប់ធ្វើក្រុងការ ខ្ញុំមិនដឹងថាគើតុអរស់នៅបែបនោះបុអភ័ទ។

²⁵⁹ ខ្ញុំបានអង្គុយសុខប្រព័ន្ធឌាមទន្ទេ ចុះទៅក្រោម យកត្រីមកហើយលក់វា ដាប់សេនកូងមួយដោន់។ ជាកសនុបាបស់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំអត់មានទូកទេ ខ្ញុំបានហែលចេញជាមួយកំណាត់ទេយើ។ ចូលទៅក្នុងទន្ទេ ហើយការនៅតែគ្រាក់ ជាក់ដុងនូយរបស់ខ្ញុំពីលើតុលប់លើយើហើយចែរទៅថែរកដូចនោះ រាយការយកក្រាតខ្លះ នៅក្នុងទន្ទេ ហើយហែលបែបនោះ... ខ្ញុំមានខ្សោយនៅថ្ងៃណែងខ្លះ ចងក្រីនបស់ខ្ញុំឡើង។ ត្រីឆ្លាច់ណាស់គូចង់ហែលនោះនឹងដឹងខ្ញុំបែបនោះ ហើយជាក់នូយរបស់ខ្ញុំ...

²⁶⁰ បើនូវមើលចុះ ខ្ញុំបានចេញចោរក្នុងទន្ទេនោះជាប្រើនយប់នៅម៉ោងដប់មួយ ហើយអ្នីនាការបំណុលកន្លែងនូយចេញចូលនូវចាន់។ ប្រសិនបើខ្ញុំមិនអាចចាប់បានគ្រប់គ្រាន់កូងរយៈពេលប្រាំមួយថ្ងៃ ខ្ញុំមិនចង់ឱ្យអ្នីកមកនោះថ្ងៃទីច្បាប់ពីទេ។ ខ្ញុំបានឈរនៅទីនោះក្នុងភ្លៀង។

²⁶¹ យប់មួយខ្ញុំគ្រាន់តែយើញខនុងដឹងយា ឲ្យទទៅនឹង... ខ្ញុំគឺជាមនុស្សមានបាប បើនូវខ្ញុំកំពុងកំណើន ទល់នឹងមុខក្របទ្វារ បែបនោះ។ អូ ភ្លៀងកំពុងត្រាក់ជិតដុលប់ម៉ោងដប់មួយយប់។ ខ្ញុំបាននិយាយថា “ខ្ញុំនឹងយើកនៅយ៉ាន់ បើនូវខ្ញុំនឹងទៅ ហើយកាយកល់អន្តាក់ទាំងនោះ។ ខ្ញុំនឹងមិនចាប់រាន់ថ្ងៃសប្ត់ទេទេ។” ខ្ញុំបាននិយាយថា “ខ្ញុំនឹងមិនធ្វើ—ខ្ញុំនឹងមិនជាក់អន្តាកចាប់ពុកគេទេ។” ព្រះបានបើកកត្តិ៍ជាបាន។

²⁶² ខ្ញុំចងចាំពេលដុលដែលខ្ញុំតែងតែចងចាំបាន ខ្ញុំតែងតែ ដីវិតបស់ខ្ញុំចងចាំវាយជាអ្នកប្រមាណៗ។ ដីតាប់សៀវភៅខ្ញុំជាអ្នកប្រមាណៗ។ អ្នកដឹងទេ ដីដូនមកពីការកក់ទុកនាងបានគ្នរប្រាក់សោចន់។ ខ្ញុំគ្រាន់តែស្រួលឈរការនៅខាងក្រោម។

²⁶³ ហើយខ្ញុំចាំថាខ្ញុំតែងតែចងចាំបាន... ខ្ញុំ—ខ្ញុំគ្រាន់តែចងចាំបានចេញមួយដឹតិតិតាប្រសិនបើខ្ញុំអាចមានប្រាក់គ្រប់គ្រាន់ហូកដុលខ្ញុំអាចជាមានសំគ្លែង៣០-៣០... ប្រសិនបើខ្ញុំអាចធ្វើបាននោះខ្ញុំនឹងមានអន្តាក់មួយចាប់។ ខ្ញុំនឹងទៅក្នុំ ខ្ញុំនឹងឱ្យពិភពលោកទាំងមួលដើរកាត់។ ខ្ញុំបានគិតថា “ប្រហែលជា

ពេលខ្លះប្រសិនបើខ្ញុំនឹងយកអារម្មណបស់ខ្ញុំហើយហាត់ដើម្បីត្រូវយកជាអ្នកបាត់ដើម្បីត្រូវបាត់ទៅបាត់ខ្លះ ពេលខ្លះចង់ឱ្យខ្ញុំទៅជាមួយ។ បើខ្ញុំបាត់បានណូតាត់នឹងឡ្វេខ្ញុំទៅតាមការពារគាត់ខ្ញុំនឹងទោះហើយបាត់។ ខ្ញុំមើល ពួរនៅលើដំណាំងបស់ខ្ញុំហើយ កំពើដឹងលូបំជុតដែលបុយអារម្មណទិញពួរនៅទីនោះ រហូតដល់ខ្ញុំអាចខ្ចោះកំពើដឹង មនុស្សទៅហើយបាត់។

²⁶⁴ ត្រូវដែលនូវការពីខ្ញុំថ្មីថ្មី ដែលបាត់ទៅក្នុងក្នុងហើយអធិប្បាយ ហើយមនុស្សខ្លះដែលជាមួតខ្លួនបុរីដុតនៅក្នុងពិភពលោកនៅខ្ញុំទៅហើយបាត់ ដោយគតគគិតគ្រៀង។ “ព្រះគុណដើម្បីអស្សាយ ជាសម្បិតិភាព”

²⁶⁵ នៅពេលដែលខ្ញុំ...សូមឱ្យពេកពីកនោះ អ្នកប្រមាត្រ់សុទ្ធភាពនៃចំណាស់ម្នាក់នៅទីនោះនៅក្នុងណាមួយ ជាមួយនឹងកំពើង ឬមីនុតុនពាម ខ្ញុំគិតជាមិនត្រូវការ កំពើងទេ ប៉ុន្តែគាត់បានដាក់ដែរបស់គាត់ដោយនៅដើម្បីព្រៃខ្ញុំ គាត់បាននិយាយថា គាត់ចាស់ពេកដើម្បីបាត់ ខ្ញុំចង់ឱ្យកំពើងបស់ខ្ញុំទៅអ្នក។ ខ្ញុំគិតពីថ្លែងនោះ កាលខ្ញុំនៅត្រូវដឹង តើថ្លែងម៉ែច បើខ្ញុំផ្តល់ប័ណ្ណតិតិ ខ្ញុំបានការកំពើងបែបនោះ អី ខ្ញុំធើយោ ហើយតទ្ធផ្លាស់ខ្ញុំ ត្រាន់តែគិត វាបួរនៅទីនោះនៅលើដំណាំងបស់ខ្ញុំ កំពើងលូកកំណែដើម្បីទៅហើយបាត់។

²⁶⁶ ខ្ញុំចាំបាច់បានចេញទៅក្រោម ហើយក្នុងប្រុសនឹងទិញការអ៊ីម។ ហើយពេលខ្លះ ពួកគេខ្លះមាននឹកលូមហើយពួកគេទិញឱ្យខ្ញុំមួយ។ បស់ខ្ញុំខ្ញុំមិនអាចទិញឱ្យពួកគេទិញបានទេ ខ្ញុំបានគិតថា “ប្រសិនបើខ្ញុំ...”

²⁶⁷ ហើយពេលខ្លះពួកគេឆ្លាប់ទិញបស់ចាស់ទាំងនេះ ដែលយើងហៅថា “ម៉ាត់ ទ្វាកហំបីបី”។ មិនដឹងថាអ្នកទាំងអស់គ្មានទៅចាំប្លាផតែនោះទេ ប៉ុន្តែមានអ្នកខ្លះ ជាទាស់... អ្នកមានវាសម្រាប់នឹកលូមួយ ខ្លឹមបាកំងម៉ែនប្រើនជាមួយរាយ។ អី ខ្ញុំស្របឆ្នាថ្មីបស់ទាំងនោះ។ ជាក្នុងគួរបាយដែលយើងមិនមាន...នៅថ្ងៃនេះគេតិនិច ទិកក្រុច (អ្នកដឹងទៅរាយយ៉ាងម៉ែច) ដើម្បីព្រំ។

²⁶⁸ តិម្បូរនេះ មាននរណាម្នាក់នឹងទិញហំបីបីមួយឱ្យខ្ញុំ ហើយក្នុងប្រុសនឹងយោ ខ្ញុំបានលិទ្ធម្មាយដែរបស់ខ្ញុំក្នុងដែលខ្ញុំការកំរាយ ភតិ—មានរស...ជាតិណាស់។ ហើយខ្ញុំគិតថា “ក្នុងប្រុស បុរសម្នាក់នោះ ប្រសិនបើខ្ញុំអាចទិញតែហំបីបីឱ្យគាត់។” ហើយតទ្ធផ្លាស់ខ្ញុំនៅ ខ្ញុំអាចទិញអារាបារវ៉ែត្រជាដែនសម្រាប់ពួកគេ។

²⁶⁹ ខ្ញុចាំឆ្លែងទាំងអស់នោះ ហើយតើវាមកពីណា? ព្រះគុណ របស់ព្រះជាម្មាស់ ត្នានអីដែលខ្ញុបានធ្វើនោះទេ។

²⁷⁰ ខ្ញុចាំថ្ងៃដើរកាមផ្លូវនៅទីនេះហើយខ្ញុបាននិយាយជាមួយនរណាម្មាត់។ ខីពុក ខ្ញុ អូកទាំងអស់ត្នានដឹងហើយ តាត់បានដឹកស្រាត តាត់ធ្វើស្រាវិស្សី។ ហើយនោះ... ត្នាននរណាម្មាត់មានអីទាក់ទងនឹងខ្ញុទេ។ ខ្ញុនឹងទៅកាមផ្លូវហើយព្យាយាម ដើម្បី និយាយជាមួយមនុស្ស ខ្ញុនៅកែងការបញ្ហាគេត្តនៅថ្ងៃនេះ។ ព្យាយាមនិយាយទៅ នរណាម្មាត់ បើត្នានអូកណានិយាយជាមួយទេ គឺនឹងក្រាកណើថា “បាន” យើងព្យាយេទេ? ខ្ញុតីជាប្រាការហំ។

²⁷¹ ដូច្នេះ ខ្ញុតិតជាមានអាមួយណាមិនលូ ហើយអាកចេញ ហើយដើរចេញ។ ខ្ញុ តិតថា “ខ្ញុមិនមានទោសនោះទេ។ ខ្ញុមិនបានធ្វើអីដែលបានធ្វើខ្ញុបានធ្វើ។ ខ្ញុមិនដែល ដឹកទេក្នុងដីវិកបស់ខ្ញុ។ ហើយអីខ្ញុត្រូវឈរបែបនេះ?” ហើយខ្ញុកំពុងប្រាប់ប្រពន្ធ កាលពីមិនយុបប៉ុន្មាននៅទីនេះ: “ខ្ញុស្ថើកោត្រូវនៅក្រោមឯកទីក្រុង។” ព្រះបានធ្វើការលើ ចំពោះខ្ញុ។

²⁷² ខ្ញុបានគិតនៅទីនោះថា តាត់បានប្រាប់ណាចាននៅអង្គួយទីនោះមួន។ ណាចាន... ដើរីបាននិយាយថា “តើវាក្រើមព្យាករទៅដែលខ្ញុស៊ន្យាក្នុងដីដើម្បីតារក្រ ហើយហិប់នៃព្រះនៅខ្ញុនេះក្រោមត្រសាលមួយនៅទីនោះក្រោមដូរប៉ា។” តាត់...

ណាចាន ជាបោរាបានមានប្រសាសន៍ថា “ដើរីអីដើយ ចូរធ្វើអីទាំងអស់ ត្នូងចិត្តអូកចុះ” ព្រះព្រះនៅជាមួយអូក។ ហោរាបានធ្វើខែស ជោយមិន ស្តំគ្របិត្ត។

នៅយ៉ែនោះ ព្រះអម្ចាស់យាងមកដីហោរាបាន មានព្រះបន្ទូលថា “ចូរទៅប្រាប់ អូកបាបើអញ្ញជាអីខ បានមានបន្ទូលថា អញ្ញបានយកវាបេញពីកន្លែលបច្ចេមនោះ ដោយបណ្តុះបញ្ជីមពីរប់ចេញ នៅទីនោះ ហើយអញ្ញឡើយឈ្មោះតាត់ដូចជាមនុស្ស អស្សាប្បន្ទោនីលើដែនដឹង។ (ឡើងមិនដែលមានព្រះបន្ទូលថា ឡើងបានប្រទាននាមដី អស្សាប្បបំជុំតិដល់តាត់ទេ តីឡើងត្រាន់តែជាក់ឈុយឈ្មោះខ្សោយ ដូចជាបុសដែល នៅក្រោះដែនដឹង។) អញ្ញបានធ្វើការទាំងអស់នេះដើម្បីឲ្យង ជាអីខ។ អញ្ញបានកាត់ ខ្លាំងសក្រោនកោន្លែងណាមដែលដឹងទេ។ អញ្ញបាននៅក្រោងដឹង។ អញ្ញមិនដែល ធ្វើឡើងងហាចិយឡើយ ហើយអញ្ញកមិនធ្វើឡើងងហាចិយដឹងទេ។ ប៉ុន្តែ អញ្ញមិន អាចឡើងសដែលទីក្រុងបានទេ។”

²⁷³ ខ្ញុំបានគិតពីកំនែងនៅ៖ ពីកំនែងមួយដែលព្រះជាម្នាស់បានធ្វូយខ្ញុំនិងអនឡាតខិវិឌ្ឍស្ថាប់បុសដើម្បីរួម អនឡាតខិវិឌ្ឍទៅដីក្រុពិភពលោក។ និងមនុស្សមកពីជីវិតិភពលោកហេតិម្រកអធិស្ឋានសម្រាប់ពួកគេ និងមនុស្សឈើ និងចង់មានពេលពីបីនាទីជាមួយអ្នក ដែលកាលពីបុញ្ញានឆ្នាំមុនពួកគេមិនព្រមទាំងដាក់... គេបែរក្សាលពេលមើលើខ្ញុំតាមផ្លូវ។ ហើយតុល្យនេះ បុសអ្នកដែនឡាយីកបច្ចីនដោយមនុស្សដែលខ្ញុំនាំចូលទីក្រុងនិងនៅទីនេះ តាមរយៈរាបាននឹងវិកូយបគ្គសណ្ឋាណាបស់ពួកគេ និងឱ្យបែបនេះ មាន...ទៅធ្វើសំណាក់និងជីវិត គួរទីក្រុងនិងឱ្យដូចនោះ។

²⁷⁴ មនុស្សដែល...មនុស្សមិនបានប្រឡាត្រូវខ្ញុំទាល់វេតែៗ៖ ខ្ញុំត្រានប្រយោជន៍អ្នី ឡើយ។ ហើយតុល្យនេះ តាមរយៈជំនួយពីព្រះ ខ្ញុំឱ្យថាគ្នុងកំពុងដីកនាំក្នុងក្រមំនៅព្រះយេស៊ូវគ្រឿស្ស។ អី។ “ព្រះគុណដើម្បីរួម ជាសព្វិតាមៗ”

²⁷⁵ តើវាមកពីឈានា? ការអប់របស់ខ្ញុំបុ? ខ្ញុំមិនមានទេ។ តើវានៅមីកពីឈានា? បុត្រិកលគ្គុណ៍របស់ខ្ញុំបុ? ខ្ញុំមិនមានទេ។ តើវាបានមកពីការដឹងរបស់ខ្ញុំ នៃទ្រីស្តីបុ? ខ្ញុំមិនដឹងអ្នីសោះ។ តើវាមកពីអ្នី? ព្រះគុណរបស់ព្រះ ដែលជួយសរុប្បែះខ្ញុំ។

រាជព្រះគុណដែលបានបង្កើនចិត្តខ្ញុំឱ្យកំយឡាច
រាជព្រះគុណ ការកើយឡាចរបស់ខ្ញុំបានធ្វូរក្រុាល
តើព្រះគុណនោះមានសុគមដួលបុំណាង
ម៉ោងដំបូងដែលខ្ញុំឱ្យ!

ផ្សេងកាត់គ្រោះថ្វាក់ការអារិនធម្នាក់
ខ្ញុំបានមកូចហើយ
រាជព្រះគុណដែលនាំឱ្យខ្ញុំមានបានសង្គ្រោះរហូតមកដល់
ពេលនេះ

ព្រះគុណនឹងនាំខ្ញុំទៅធ្វើនោះ។

ហើយពេលដែលយើងបានទៅទីនោះគួរទីក្រុងនិងនៅទីនេះម្ខយ
មីន ឆ្លាំ
រាជព្រះគុណជាងព្រះរាជិត្យ

**យើងនឹងមានពេលមិនគិចទេដើម្បីប្រែងសរសើរទេ
ជាងពេលដែលយើងចាប់ផ្តើមជំហុញ។**

អូ រួចបៀវដែលខ្លួនត្រូវព្រះយេស៊ូ ជាព្រះនាមដ៏ស្រស់ស្អាតនៅពេល
បានសរដ្ឋានខ្លួនពេលខ្លួនជាបី—មនុស្សមានបាបម្យាកំដែលបានព្យាសខ្លួន
ឬណី ដែលផ្តល់ឱ្យខ្លួនការសន្យានៅជីវិត ឬយកនៅក្នុងទីក្រោងនៅ។ ខ្លួនជីវិត ឬយកនៅ
ឯកជានៅ។ គ្មានបញ្ញាអ្វីទៀតទៅតម្លៃនេះ ប៉ុន្តែដើម្បីយកក្នុងរបស់ព្រះទាំងអស់
មកជូនយកឱ្យនិយាយថា “តោះទៅ”។ ម៉ោង ពាក់កណ្តាលអ្នធាតិមានភាព
ទាក់ទង វាយើតជាងយើងគិត។ ចូរអធិស្ឋាន។

²⁷⁶ ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូ ជាថ្វីបញ្ញាប់នៃថ្វីដ៏លូតិតខ្សោះ...ជូចដែលយើងនឹងលូយ
នៅលើកំពុលភ្នំម៉ឺនព្រះអាគិត្យ ពេលមានស្មាយក្រហមឡើងឆ្លងការត្រូវខាងលើច
ដីអស្សារ្យនៅក្រោងនោះ នៅពេលដែលកំតុកដីអស្សារ្យបិច ខ្លួនការ សត្វស្សាបចាប់ផ្តើម
ធ្វើដំណើរទៅការនៃសំបុក វាគិតយប់ហើយ។ យើងបានយើងព្រោះថ្វីខាងវិញ្ញាណដែល
អស្សារ្យមួយទៀតនៅពេលដែលព្រះវិញ្ញាណបានគង់ជូយយើងខ្លួនឯង
សំណ្ងារទាំងនេះ។ តម្លៃនេះយើងនឹងទៅសំបុករបស់យើង ព្រះអម្ចាស់។ សូម
ថែរក្រាយយើង កំចិត្តឱ្យមកប៉ែបាល់យើងទៀតឱ្យ ព្រះអម្ចាស់។ ក្រោយយើងពីសត្វតាម
នៅពេលយប់និងអារក្រាត់។ សូមព្រះជាម្នាស់នៅជិតយើងគ្រប់ពេលដោរ ការពោរ
យើង និងជូយយើង។

²⁷⁷ ទូលបង់អធិស្ឋាន ឱ្យព្រះវិកាននៃស្ថានស្តីកំចាន់ទេនឹងប្រទានបាយប៉ែមនុស្ស
គ្រប់រូបដែលបានចូលរួមប្រជុំ អស់អ្នកដែលមិនអាចមក អ្នកដែលបានខ្សោះអាត់។
សូមឱ្យសំណ្ងារមិនខ្សោះពេក។ ហើយប្រសិនបើទូលបង់បានធ្វើខុស ព្រះអម្ចាស់
ធើយ ទ្រង់ជាប់ពីយេះដួងទូលបង់ ទូលបង់មិនមានបំណងទេ។ ទូលបង់អធិស្ឋាន
ព្រះជាម្នាស់ធើយ ប្រសិនបើមានធ្វើខុស ដែលទ្រង់នឹងមិនអនុញ្ញាតឱ្យវាបន្ទទេ
សូមឱ្យការសំតាមប៉ែម កំខុចទូលបង់បានបញ្ជាផ្ទៃ ឱ្យបានបញ្ជាផ្ទៃ ព្រះអម្ចាស់។
សូមឱ្យទូលបង់ធ្វើជាអ្នកបារឿបិតបានរបស់ព្រះអង្គ ធន្តិតនោះជាបំណងប្រាថ្ឌាបានរបស់
ចិត្តរបស់ទូលបង់។ មិនចាប់ទូលបង់របស់ប្រព័ន្ធប៉ែមប៉ែមបង់ មិនចាប់ទូលបង់នៅប្រកែទូលបង់
ទៅទៀត ទោះជាបុណ្យបង់គេង បុច្ចាបុណ្យបង់ក្រាត់នៅពេលទ្រង់យាងមក វាគិន
សំខាន់ចំពោះទូលបង់ទេ ឱ្យព្រះវិកា សូមឱ្យព្រះទៅយើងរបស់ទ្រង់បានសរុប។
ធន្តិតខ្លួនឯងចាប់ព្រះព្យាស់លោកស្រីនៃរស់ ហើយនៅថ្ងៃចុងក្រោយទ្រង់

នឹងឈរនៅលើដែនដីនេះ។ ហើយទោះបីជាចង្វើសីវិស្សុការានបំផ្តាញប្រកាយនេះ ប៉ុន្មាននឹងយើងព្រៃត្រេស្ថុសាច់យាមខ្ញុំ។ នោះជាថោរាយឱ្យបន្ថែមពេលតាតានយើងព្រៃការយាងមករបស់ព្រះអម្ចាស់។

²⁷⁸ ហើយ ព្រះអម្ចាស់អើយ ថ្វីនេះកុងនាមជាអ្នកបំផើបស់ត្រូង យើងទន្លឹងដែងចាំមីលទ្រង់យាងមក។ ដូច្នេះវាមិនសំខាន់ចំពោះពួកគេយើងទេ ព្រះជាអ្នាស់អើយពេលណាន របៀបណាន កន្លែងឈណាន។ យើងដែងជាប៉ុត្រូងដែងប៉ុណ្ណាន៖។ យើងនៅកុងព្រះហស្សុបស់ត្រូង។ ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមរក្សាទុកយើង ហួតដល់ព្រះអាចិករោះ ឡើង។ ផ្តល់វា ហើយបន្ទាប់មកយើងទាំងអស់ត្រូវឯងដើរទៅកាន់ទីក្រុងសីយុទ្ធដាកកន្លែងដែលទីក្រុងនោះមានក្នុងថ្មីជាតុនី។

²⁷⁹ ក្នុងតុចជាទីស្របតាមព្រៃត្រូង តាមរយៈចំណុចនៃព្រះគម្ពីរ ពួកគេគឺជាប៉ុត្រូងនៃព្រះបន្ទូលនេះ។ ពួកគេស្របតាមព្រៃត្រូងខ្ញុំ ហើយខ្ញុំដឹងថាថ្មីជាប៉ុត្រូងស្របតាមព្រៃត្រូង យើងទាំងអស់ត្រូវ។ យើងសូមអធិស្ឋាន ចាប្រះ ទ្រង់នឹងដើរទៅយើងរាល់ត្រូវបានព្រះបន្ទូលបស់ត្រូងដែលយើងអាចយើងព្រៃត្រូង។ សូមប្រទានមក ព្រះអម្ចាស់។ សូមទ្រូវយើងបានពេញដោយព្រះបន្ទូលបស់ត្រូងដែលជាប្រះវិញ្ញាណអាចបើរី យើងទិសទីនៅត្រូវបានពេញដោយព្រះបន្ទូលនោះថាបានស្មោះ។ ផ្តល់វា រាល់ប៉ុត្រូងខ្ញុំដើរទៅកាន់ទីក្រុងនោះ។ វានៅទីនេះចំពោះទស្សនិកជននេះ។ ទាំងនេះ ...

²⁸⁰ បងប្បុស ដែកសុន នៅខាងក្រាយតែម្ខរោន៖ ត្រឡប់ទៅអាហ្វិកភាគ ខាងក្បែរវិញ្ញា ទៅជាមួយយិងគាត់និងប្រពន្ធបស់គាត់ សូមតែងនៅជាមួយយិងគេព្រះអម្ចាស់។ ដើរកនាំពួកគេនៅលើការធ្វើដំណើរបស់ពួកគេ។

²⁸¹ នោះជាការសេស្អបស់បងប្បុស លី វីយ ដោយកត់ត្រូវបានដែលខ្ញុំនិយាយចុះរការមព្យាយាមបង្កើតស្ថូរនៅ។ ឬ ព្រះជាអ្នាស់អើយ ផ្តល់បងប្បុស វីយ និងបងស្រី វីយ។

²⁸² នោះជាបងប្បុនមកពីខាងក្រាម—នៅថ្ងៃ អាកាន់សាសនិង—និងបងប្បុនប្បុស មាតិន និង—និងបងប្បុនដៃទៀតទាំងអស់នេះ។ ខ្ញុំអធិស្ឋានបានទ្រង់នឹងកត់នៅជាមួយពួកគេម្នាក់។

²⁸³ នៅជាមួយបងប្បស នៅឯណ៌ បងប្បស ខេប បងប្បស រដ្ឋខេលបងប្បស ដែកសុន ទាំងអស់ត្រា ឱ្យ ព្រះអីយ៍ មានក្រឹមណាស់។ ពួកគេមកពីបាយកប្បី ពីផ្លាត់ខ្លាតម៉ា និងទុទាំងដួរ និងជីវិញ្ញុពិភពលោក។ យើងគិត ពីបទចម្លោះ៖

អូ ពួកគេមកពីបុរាណនិងខាងលិច
ពួកគេមកពីស្រុកឆ្លាយ
ធ្វើពីជិជប់លើដំបូងជាមួយនឹងស្ថុបរបស់យើង បិកាត
អាហារជាក្រោះរបស់ព្រះអង្គ

ត្រៃងជានអាភ្លើញពួកគេច្រឡទូលទានជាមួយទ្រៃងជ្រាល់។

នេះជាពេដំរី ដែលអូកដើរបែកសកកម្មទាំងនេះ!
មើលព្រះកំគ្រឿងបិសុទ្ធបរបស់ទ្រៃង
វិកាយជាមួយសេចក្តីសេចក្តីទៅកាត់
សុមទទួលនូវព្រះគុណបរបស់ទ្រៃង
ជូចជាក្សោងនៅក្នុងមកដបរបស់ទ្រៃងត្រូវ។

²⁸⁴ ឯ ព្រះជាមាសអីយ៍ សុមអាយីយើងត្រូវដូចក្បែងនៅក្នុងមកដបរបស់ទ្រៃង ដើម្បីអាយអ្នកដែលការបានយើលូហើយចង់បារម្រិតទ្រៃង។ សុមប្រទានមកព្រះអម្ចាស់។ ការពារពួកគេនៅតាមដួរ។ សុមប្រទានពារទាំងអស់ត្រា។

²⁸⁵ ហើយព្រះបិតាអីយ៍ តាមពេលដែលកំណត់បរបស់ទ្រៃង... ទូលបង្គំជាអ្នកបាំងទ្រៃង។ ប្រសិនបើទ្រៃងចង់ឱ្យទូលបង្គំបន្ទាការទាំងនេះនៅស្ថាប័ក្រាយប្រឈមីហើយ ទូលបង្គំបន្ទាការទាំងនេះ សុមបង្គំបន្ទាការទាំងនេះនៅថ្ងៃពីថ្ងៃ យើងខ្ញុំអាចយល់បាន។ ឯព្រះបិតាអីយ៍ ដើម្បីឱ្យមនុស្សទាំងទ្នាយអាមេរិកបាន។ ហើយខ្ញុំអធិស្ឋានសុមពារដើយនេះដែលទ្រៃងនឹងជួយយើងហើយ—ហើយជួយជាមួយយើងមួនទៀតនៅទីនេះនៅពេលដែលប្រឈមីហើយ។

²⁸⁶ តុងនៅជាមួយបងប្បស នៅឯណ៌និងបុរសទាំងនេះដែលកំពុងនាំយកព្រះបន្ទូលតាមដួរដូចតុងដួរ និងចេញនានាជួរ អាកាន់សាសនិងកន្លែងផ្សេងខ្លួនជាមួយពួកគេ ព្រះបិតាបាន បងប្បស ការី ត្រីន និងក្រុមទាំងអស់នៅទីនោះ និងសុមតុងនៅជាមួយនឹងពួកគេទាំងអស់ត្រា ព្រះអម្ចាស់ ពួកគេជាក្នុងក្នុងបរបស់ទ្រៃង។ គ្រប់ទីកន្លែងនៅជីវិញ្ញុពិភពលោកពួកគេកំពុងដែលកំការយោងមកបរបស់

ទ្រង់។ ជួយពួកយើងបិតាដីយេ សូមច្បាយការដោកតែខ្លួនចំពោះទ្រង់។ នៅក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវសូមប្រើយើង។ អាម៉ែន។

²⁸⁷ ខ្ញុំចូលចិត្តបទនោះ៖ ពួកគេមកពីខាងកើតនិងខាងលិច។ បុំន្ទាននាក់ស្ថាល់រាំ? ខ្ញុំមិនចេះដឹងថាលើមិនដឹងវាទេ ប៉ុន្តែខ្ញុំគិតថាលើមិនដឹងខម្លួយ។ អ្នកអាចធិសវាបានបងស្រី។ ខ្ញុំមិនដឹងថាកើតពួកគេរារាបមានវាប្រឈរ។

អូ ពួកគេមកពីខាងកើតនិងខាងលិច
 ពួកគេមកពីសុភកឆ្លាយ
 ធ្វើពិធីជំហៀងជំហៀងជំហៀងសេចបេស់យើង បិណ្ឌាត
 អាបារជាក្រោរបស់ព្រះអង្គ
 នេះជាពេដ្ឋិសល់អ្នកដើរបេសសកកម្មទាំងនេះ!
 អូ យើងព្រះកំត្រួតឱ្យសុទ្ធរបស់ទ្រង់
 វិកាយជាមួយសេចក្តីសេចឡាត្រូវដែរការ
 ក្នុងលំអ្នកដែលទទួលនូវព្រះគុណទ្រង់
 ជួចជាត្រូវនៅក្នុងមកុដបេស់ទ្រង់ដើម្បីក្នុំ។

អូ ព្រះយេស៊ូវនឹងយាងមកក្នុងពេលវាប់រោនេះ
 បន្ទាប់មកការសាកល្បងរបស់យើងនឹងនោកទៅទៅ។
 អូ ធម៌បើព្រះអម្ចាស់បេស់យើងនៅពេលនេះគូរមកដល់
 ជួតអ្នកណាដែលរួចពីបាប?
 អូ វានឹងនាំឱ្យអ្នកវិកាយ
 បុទ្ទិញយិនភាពអស់សង្ឃឹមយ៉ាងត្រាងប្រាក់?
 នៅពេលដែលព្រះអម្ចាស់នៅក្នុងសិរីល្អយាងមក
 យើងនឹងជួបទ្រង់នៅលើអាកាស។

តើអ្នកចូលចិត្តវាទេ? សូមសាកល្បងវាមួយទៀត។

អូ ពួកគេមកពីខាងកើតនិងខាងលិច
 អូ ពួកគេមកពីមីឆ្លាយ

ថ្វាយបង្កែតស្ថិចរបស់យើង ទទួលទានអាហារជាត្រូវរបស់

ព្រះអង្គ

នេះជាតាពដីយដល់អ្នកដើរបែកសកកម្មទាំងនេះ!

មើលព្រះកំគ្រើដីបិសុទ្ធរបស់ត្រូង

កិកាយជាមួយសេចក្តីសែលឡាត្រូងទៅការតា

ឯក្តីជុំដល់អ្នកទទួលនូវព្រះគុណភាព

ផុចជាត្រូងនៅក្នុងមក្ខុដរបស់ទ្រូងក្តី។

អូ ព្រះយេស៊ូវីនិងយាងមកក្ខុដពេលតាប់វានេះ

បន្ទាប់មកការសោកសុំយើងរបស់យើងនឹងសោត់ទៅ។

អូ ចុំបើព្រះអម្ចាស់របស់យើងនៅពេលនេះគុម្ភកដល់

ជិត្តអ្នកណាដែលរួចពីបាប?

អូ វានឹងនាំឱ្យអ្នកវិកិកាយ

បុទ្ទក្នុងយិនការអស់សង្ឃឹមយ៉ាងជ្រាលហ្មារៈ?

នៅពេលដឹងល្អព្រះអម្ចាស់របស់យើងនៅក្នុងសិរិលូមកដល់

យើងនឹងជួបប្រើដោយលើអាកាស។

តើមានមនុស្សប៉ុន្មាននាក់ចង់ជួបប្រើដោយនៅទីនោះ? អូ ខ្ញុំនឹងយ!

អូ ព្រះយេស៊ូវីនិងយាងមកក្ខុដពេលតាប់វានេះ

គ្រាន់តែបិទក្នុករបស់អ្នក ហើយស្រួលចាត់ក្នុងសំឡេងព្រោះ

ពេលនោះបញ្ចារបស់យើងនឹងរសាក់ទៅ។

អូ ចុំបើព្រះអម្ចាស់របស់យើងនៅពេលនេះគុម្ភកដល់

ជិត្តអ្នកណាដែលរួចពីបាប?

អូ វានឹងនាំឱ្យអ្នកវិកិកាយ

បុទ្ទក្នុងយិនការអស់សង្ឃឹមយ៉ាងជ្រាលហ្មារៈ?

នៅពេលដឹងល្អព្រះអម្ចាស់របស់យើងនៅក្នុងសិរិលូមកដល់

យើងនឹងជួបប្រើដោយលើអាកាស។

²⁸⁸ តើអ្នកចូលចិត្តវាទេ? ជាត ត្រាបានទូទៅ! វានឹងជួលវិច្ឆិកសម្រាកសម្រាប់អ្នក នៅពេលពីកនោះ។ ខ្ញុំមិនបានយើងឡាត្រូងដែលវាបានទៅទៅប៉ុន្មានរឿង។

អាម៉ែន! យុរហេរីយ យុរហេរីយ បងប្រុស វានឹងគ្រលប់មកវិញ។ ហេរីយដូចជានំបុំង
នៅលើទីកន្លែងទូដឹងមកឱ្យអ្នកនោះចេចខ្លះ។ នោះហេរីយ។ ហើយហេរីយ។

អូអុកស្របទាត់ទ្រង់?

ជំនួរបស់ខ្ញុំមើលទៅទ្រង់
ឯកនងចៀមនោះកាលវាតី
ឯព្រះអង្គសម្រាជៈដែរភាព
តម្លៃវនេះសូមស្ថាប់ខ្ញុំពេលខ្ញុំអធិស្ឋាន
សូមជិកយកបាបខ្ញុំចេញ
ហេរីយកំរាយខ្ញុំរដ្ឋង
ពីទ្រង់ឡើយ។

ពេលជិតខ្ញុំកំពុងរក់លើផ្លូវដីត
ទុក្ខូយនោះវិញខ្ញុំកាលបរាល
ធ្វើជាអ្នកវេណនាំខ្ញុំ
កែប្រែងដីទៅជាលីថ្ងៃ
លុបចាលការកែយខ្សោចទុក្ខូយចេញ
អូអនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំពីថ្ងៃនេះ
ត្រូវបានជាបស់ទ្រង់ទាំងស្រុង!

ពើអ្នកស្របទាត់អត់?

ជំនួរបស់ខ្ញុំមើលទៅទ្រង់
ឯកនងចៀមនោះកាលវាតី
ឯព្រះអង្គសម្រាជៈដែរភាព
តម្លៃវនេះសូមស្ថាប់ខ្ញុំពេលខ្ញុំអធិស្ឋាន
យកបាបខ្ញុំចេញ
ហេរីយកំរាយខ្ញុំរដ្ឋង
ចេញពីទ្រង់ឡើយ។

សូមថ្វាយព្រះពាណាចំណុងដែលចង (អូ ខ្ញុំអើយ!)

នៅសេចក្តីស្រឡាញត្រីស្ថាន

ការប្រកបគ្ងាប់នៃចិត្តសុប្បរស

ផ្ទចជាជាងលើ។

នៅមុខបណ្ឌុងរបស់ព្រះវិរាប់របស់យើង

យើងអធិស្ថានយ៉ាងខ្លាំងរបស់យើង

ការកែយេខាចប់របស់យើង តីសង្កែមរបស់យើង គោលដៅ

របស់យើងគឺមួយ

ការលួងលោម និងការយកចិត្តទុកដាក់របស់យើង។

បុំន្លែនៅពេលដែលយើងបែកបាត់

វាតូល់ឱ្យយើងនូវការណើចាប់ខាងក្រោង

បុំន្លែយើងនៅតែចងចិត្តគ្ងាប់

ហើយសង្កែមចាត់បង្ហី។

²⁸⁹ បង្រីនឹងការបង្ហាញរបស់ពីសាមសិបបី បុសាមសិបប្រាំ ឆ្នាំមុន ក្នុងការ ជួបជំងូះគុចមួយដែលយើងនឹងការសែន្យានៅក្នុងសេចក្តីស្រឡាញត្រីស្ថាន ខ្ញុំដឹងថាអ្នកចងចាំរឿងនេះ។ អូ តែៗ ទៅដល់គម្ពុរហើយយក នរណាមួកដោយចាប់ផែ។

បំភ្លើដល់ក្រោកតំដែលចង

បោះជួងរបស់យើងនៅក្នុងសេចក្តីស្រឡាញត្រីស្ថាន

ការប្រកបគ្ងាប់នៃចិត្តសុប្បរស

ផ្ទចជាជាងលើ។

នៅចំពោះមុខបណ្ឌុងរបស់ព្រះវិរាប់របស់យើង

យើងអធិស្ថានយ៉ាងខ្លាំងរបស់យើង

ការកែយេខាចប់របស់យើង តីសង្កែមរបស់យើង គោលដៅ

របស់យើងគឺមួយ

ការលួងលោមនិងការយកចិត្តទុកដាក់របស់យើង។

ពេលយើដបេកបាត់
 វាត្វូល់ឱ្យយើដនូវការយើតាប់ខាងក្រុង
 បុំនែលយើដនៅគេចចងចិត្តត្រា
 ហើយសង្ឃឹមថាជួបជាទី។

ស្របាក្ស់ត្រាទេ? “ក្នុងគុចដីយេ ចូរសម្រាក្ស់ត្រាទេវិញទៅមក”

ហុតដល់យើដជួប! ហុតដល់យើដជួប!
 ហុតដល់យើដបានជួបត្រាទេទៅមកដើរបានព្រះយេស៊ីវេ
 ហុតដល់យើដជួប! ហុតដល់យើដជួប!
 ព្រះគេដាមួយអ្នកហុតដល់យើដជួបអ្នកមុងឡើត!

²⁹⁰ អ្នកស្របាក្ស់ទៅដីទេ? តើទៅដីមិនអស្សារ្យទេបុ? អ្នកស្របាក្ស់ត្រាទេ?
 យានដល់អ្នកនៅជីវិញនិយាយដឹងយុទ្ធសាស្ត្រទៅត្រាទេវិញទៅមក។ និយាយថា “សុំ
 ព្រះជាម្មាស់ប្រទានពាណិជ្ជបង្រុស ប្រទានពារូបនស្រី”

²⁹¹ ពួកគេកំពុងស្ថាប់ពួកយើដនៅយេប់នេះផ្សេងទេនៅក្រោដ់នេះ: បង្រីន វិល
 សុន។ ខ្ញុំអាចយើញបង្រុសចាស់ សីវិជ្ជដើរបើតួនាទី និងទេដី។ ខ្ញុំបានយើញ
 បង្រុសបែកសំយើដនៅខាងក្រោមព្រះជាម្មាស់ ខ្ញុំបានគិតពីបង្រុសវិយោនពីរបៀបដែលគាត់
 ធ្លាប់ធ្លើ អង្គូយនៅទីនោះក្នុងពាងខាងសមូរដាស់ ដោយមានពុកចង្វារដីដួចនោះ។
 គាត់កំពុងស្ថាប់យេប់នេះនៅទូទៅចំងក្រក្នុងសិរិលូ ដែលជាពួកហិសុទ្ធទាស់
 ជាទីស្របាក្ស់។ តើទេដីអស្សារ្យណាស់មែនទេ?

យកព្រះនាមព្រះយេស៊ីវេដាមួយអ្នក
 អស់អ្នកមានចិត្តព្រឹមបំបាត
 វានិងជួល់ឱ្យអ្នកនូវអំណាត់ និងការល្អដោយ
 អូ ចូរនាំយកជាមួយដែរបារា
 នាមវិសេស អូ នាមប្រសើរ!
 តីជាទីសង្ឃឹមដល់មនុស្ស
 នាមវិសេស អូ នាមប្រសើរ!
 តីសង្ឃឹមនៃដែនដីនិងស្ថានសុគ័។

តុទ្សរៀនេះ អូកយកព្រះនាមព្រះយេស៊ូវមកជាមួយ។
(សម្រាប់អ្នី?)

ជាកំខលប៏គ្រប់អន្តាក់ (ពើមានអ្នីកើតឡើង?)

នៅពេលដែលការណូរដោដីពីព្រះប្រមុលដូច

ដកដងឃើមយកព្រះនាមបិសុទ្ធនៅក្នុងការអធិស្ឋាន។

នាមិសេស អូ នាមប្រសើរ!

គឺសង្ឃឹមនៃដែនដីនឹង...

ឯ ព្រះយេស៊ូវ ជូយពុកគេ ទូលបង្គំអធិស្ឋាន...?...សូមរោចាសពុកគេ ក្នុង
ព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ...?... ពីនេះជាបស់អ្នកដែ...?...

គឺសង្ឃឹមនៃដែនដីនឹងស្ថាត់។

នៅក្នុងស្រីគុប្បាយសំអ្នក នាងគ្មានឱ្យស្រួលភាពព្យារៈ

²⁹² សម្រាប់ការសំភាសន៍: បីលី បាននិយាយថាតិនិកជាមួយគាត់នៅថ្ងៃនេះ:
ពេលនេះនឹង ថ្វីពុធសម្រាប់ការសំអ្នកសន្តែក បុព្ទីថ្វីពុម្ពហុតដល់ថ្វីសេសិសម្រាប់
ការសំអ្នកសន្តែកពេលខាងមុខ ថាតើ... ប្រសិនបើយើងមិនមានកិច្ចប្រជុំបន្ទាប់ពី
ថ្វីពុម្ព ពីនិកជាមួយគាត់ អ្នកដែលមានបទសំអ្នកសន្តែក។ អ្នកនឹង គាត់មិនដឹង
ពីរបៀបដើរដីថាប់អ្នកទេ។ ជូនចេះគាត់នឹង...អ្នកទាំងអស់ដែលចង់បានសំភាសន៍
តុទ្សរៀនេះ សូមពិនិត្យមើលជាមួយបីលី។

²⁹³ អ្នកប្រឆ្លាផ្ល៉ែចង់ទេ? ត្រូវបានយើង គ្មានដល់យើងជូបត្រា ព្រះ
ប្រទានពួកគេ យើងចង់ទិន្នន័យបស់យើង ហើយខ្ញុំនឹងស្រួមិតុល្យស្អាត់ត្រង់
បស់ខ្ញុំ ដែលនឹងផ្តល់ការតែសម្រទេតុទ្សរៀនេះ ដើម្បីចុះទៅខាងក្រោមឯក ជាកំន្លែងដែល
ខ្ញុំជាប់ជាមួកជូនជូនយ៉ាងណូនខ្លួនខ្លួន ក្នុងព្រះនាមព្រះអម្ចាស់ បងប្រុស សី
ខនិ ដែកសុន និងប្រពន្ធ... យើងកើករាយណាស់ដែលមានពុកគេនៅជាមួយយើង
ក្នុងកម្ពិជ្យមួយចំនួនចុងក្រាយនេះ។ របៀបដែលព្រះបានប្រទានបានដល់គាត់។
ហើយខ្ញុំនឹងសូមបងប្រុស សីខនិ ដែកសុនប្រសិនបើគាត់នឹងបញ្ចប់ទស្សនិកជន
នេះដោយការអធិស្ឋាន។ បងប្រុស ដែកសុន ប្រសិនបើអ្នកនឹងអាមេ។

សំណើរ និង ចម្លើយ KHM64-0823E

(Questions and Answers)

លំនាំ សណ្ឋាប់និងគោលចិត្តនៃវិជ្ជកម្មជំនួយ

សារដែលផ្តើមដោយបង្រៀស William Marion Branham នឹង ត្រូវបានចែកចាយ នៅ ល្ងាច ថ្ងៃ អាទិត្យ ទី 23 ខែ សីហា ឆ្នាំ 1964 នៅ ឃងខេត្តសម្រាប់ ប្រាកេហ៍ ក្នុង ដំបូះសាន្តរិល តណ្ឌាអាណាពាសហរដ្ឋអាមេរិក។ រាល់ការឱតខ្លះត្រូវបានផ្តើមដោយការផ្តើមត្រូវតែយ៉ាងត្រឹមព្រឹត្ត ជាបានសម្រេចឡើងទៀតខ្លួន និង បានពិនិត្យដោយក្រុមចិត្តកិច្ចនាមឈរត្រូវបាន ការបក ក្រោមបាន សារភ័យ និង ចែកចាយដោយ សម្បូរត្រូវជាមួស់ដែលបានចែកចាយ

KHMER

©2023 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

ការរក្សាសិទ្ធិ

សៀវភៅនេះត្រូវបានរក្សាសិទ្ធិ។ សៀវភៅនេះអាចចិត្តចម្លង បានជាការប្រើប្រាស់ផ្តាល់ខ្លួន ដោយសេវី តតិតិតថ្មី ដើម្បីធ្វើធម្មាយ ដំណឹងឈុំអំពីព្រះយេស៊ូគ្រឿសុ។ សៀវភៅនេះ មិនអាចលក់ ដលិតជាញ្រង់ទ្រាយដំ យកទៅជាកំក្នុងដែបសាយ លក់តាមប្រព័ន្ធអេហេបចត្រូនិក បុរកប្រើ ដោយគ្មានការអនុញ្ញាតឱ្យ រឿយៈអូហ្គ ហ្មត់ វិខខតិឱ្យ (VOICE OF GOD RECORDINGS®.)ទេ។

សម្រាប់ទាំនាក់ទំនុងបន្ទែម និង បុសម្រាប់តម្រូវការទាក់ទងនឹងឯកសារសូមទាំនាក់ទំនុង៖

រឿយស៍អូហ្គ ហ្មត់ វិខខតិឱ្យ (VOICE OF GOD RECORDINGS)

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

WWW.BRANHAM.ORG